

วารสารวิชาการ มนุษย์และสังคม

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

วารสารวิชาการมนุษย์และสังคม

วารสารวิชาการมนุษย์และสังคม

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ 319 ถนนไทยพันทา ต.โพธิ์

อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000

โทรศัพท์: +6693-327-7303, +6697-040-4357 โทรสาร 0-4564-3607

[HTTPS://HUSO-JOURNAL.SSKRU.AC.TH](https://huso-journal.sskru.ac.th)

JOURNAL OF HUMAN AND SOCIETY,

SISAKET RAJABHAT UNIVERSITY

FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES

SISAKET RAJABHAT UNIVERSITY, 319, THAI PANTA ROAD, PHO SUB-DISTRICT,

MUEANG SI SA KET DISTRICT, SI SA KET, 33000

TELEPHONE NUMBER: +6693-327-7303, +6697-040-4357

FAX NUMBER: 0-4564-3607

[HTTPS://HUSO-JOURNAL.SSKRU.AC.TH](https://huso-journal.sskru.ac.th)

วารสารวิชาการ

มนุษย์และสังคม

ปีที่ 5 ฉบับที่ 1

(มกราคม-มิถุนายน 2564)

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
JOURNAL OF HUMAN AND SOCIETY,
SISAKET RAJABHAT UNIVERSITY

VOL.5 NO.1
JANUARY- JUNE 2021

ISSN 2586-9086

<https://huso-journal.sskru.ac.th>

วารสารวิชาการมนุษยและสังคม

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2564

ISSN 2586-9086

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมเผยแพร่ผลงานและทัศนะทางวิชาการสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2. เพื่อเป็นแหล่งในการนำเสนอผลงานวิจัยบทความวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ที่ปรึกษา

รศ.ดร.ประกาศิต อานุภาพแสนยากร อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ขอบเขตเนื้อหา

บทความวิจัยและบทความวิชาการทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่
สาขาภาษาและภาษาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การพัฒนาชุมชน วรรณคดี สังคมวิทยา
มานุษยวิทยา นิเทศศาสตร์ บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ศิลปกรรม
เศรษฐศาสตร์ ศาสนาและปรัชญา จิตวิทยา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ และ
สาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กำหนดการออกเผยแพร่

วารสารเผยแพร่ราย 6 เดือน (ปีละ 2 ฉบับ)

มกราคม – มิถุนายน

กรกฎาคม – ธันวาคม

เจ้าของ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ 319 ถนนไทยพันทา ต.โพธิ์

อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000

โทรศัพท์: 095-6129690/ 097-0404357

โทรสาร 0-4564-3607

<https://huso-journal.sskru.ac.th>

บรรณาธิการ

รศ.ดร.เอมอร แส่นภูวา

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

รองบรรณาธิการ

ผศ.ดร.อนันต์ศักดิ์ พวงอก

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร. รัตนา จันทร์เทาว์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

รศ.ดร. นัยนา อรรถจนาพร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ผศ.ดร. ฤทัย นิมน้อย

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผศ.ดร. ชิดหทัย ปุยะติ

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ผศ.ดร.จิตติมา ดำรงวัฒนะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผศ.กาญจนา ชินนาค

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ผศ.ดิชิตชัย เมตตาริกานนท์

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ดร.สุธิศักดิ์ ฝอดสูงเนิน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ดร.สุรีย์ฉาย สุกันธรัตน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ดร.อุษา กลมพันธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

อาจารย์สุชาลักษณ์ ธรรมดวงศรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความวารสารวิชาการมนุษย์และสังคม

ศาสตราจารย์ วรวิทย์ โรมรัตนพันธ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ศาสตราจารย์ ดร.สุจิตต์ เพียรชอบ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ สุวิทย์ อีร์สาสวัสดิ์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา ภาณุรัตน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รองศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ ศรีสันติสุข

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความวารสารวิชาการมนุษย์และสังคม

รองศาสตราจารย์ สมหมาย ชินนาค	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
รองศาสตราจารย์ ดร. เมฆม สอดส่องเกษ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.กุลธิตา ท้วมสุข	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ มีกุล	นักวิชาการอิสระ
รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชวรรณ กำคำ	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร ปัญญาพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
รองศาสตราจารย์ จำเริญ อุ้นแก้ว	นักวิชาการอิสระ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครพนธ์ เนื้อไม้หอม	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อาจารย์ ดร.ฐิติรัตน์ เวทย์ศิริยานันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

ผู้พิจารณาตรวจสอบภาษาอังกฤษ

อาจารย์อินทิรา ศักดิ์เมียนแก้ว
อาจารย์กวิณวัฒน์ หิรัญบุรณะ
อาจารย์วศณ มังชาดา
อาจารย์ธัญทิพ บุญเยี่ยม

ผู้พิจารณาตรวจสอบภาษาไทย

อาจารย์ณลินี อำพันธ์
อาจารย์ปิ่นอนงค์ จำปาเงิน
อาจารย์ชุติมา ช้างคำ
อาจารย์สิริธร สุขเจริญ
อาจารย์ชัชวาลย์ โคตรสงคราม

ฝ่ายประสานงานวารสาร

อาจารย์อัญชัญ เจริญศรีเมือง
อาจารย์จันทกานต์ พันเลียว
อาจารย์กวิณวัฒน์ หิรัญบุรณะ
อาจารย์ชลิตา ภูรินินนาท
อาจารย์จุฑาสินี ชนะศึก

นางนิลวรรณ จันทา
นางสาวนงนุช แสงพฤกษ์
นางสาวปวีศา แดงงาม

ออกแบบรูปเล่ม

อาจารย์รัตต์ญญ ศีลาบุตร

อาจารย์โพธิ์พงศ์ ฉัตรนนทภรณ์

อาจารย์ ดร.สีหนาท รอบมณี

Journal of Human and Society,

Sisaket Rajabhat University

Vol. 5 No.1, January – June 2021

ISSN 2586-9086

Objective

1. To encourage and publicize the academic writings and to present the academic point of view on Humanities and Social Sciences
2. To be the source of presentation in research writings on Humanities and Social Sciences

Advisor

Assoc. Prof. Dr. Prakhasit Arnupharbsaenyakorn President of Sisaket Rajabhat University

Scope and Content

Research articles and academic articles on Humanities and Social Sciences, including Languages and Linguistics, History, Community Development, Literature, Sociology, Anthropology, Mass Communications, Library and Information Sciences, Fine and Applied Arts, Religion and Philosophy, Psychology, Law, Political Science, Political and Administrative Science and other related fields.

Publication

Journal of Human and Society, Sisaket Rajabhat University publish in every 6 months (2 issues per year)

January – June

July – December

Owner

Faculty of Humanities and Social Sciences

Sisaket Rajabhat University, 319, Thai Panta Road, Pho Sub-District,

Mueang Si Sa Ket District, Si Sa Ket, 33000

Telephone number: 095-6129690/ 097 -0404357

Fax number: 0-4564-3607

<https://huso-journal.sskru.ac.th>

Editor

Assoc. Prof. Dr. Emon Saenphuwa Sisaket Rajabhat University

Deputy Editor

Asst. Prof. Dr. Anansak Phuangok Sisaket Rajabhat University

Editorial Board

Assoc. Prof. Dr. Rattana Chanthao Khon Kaen University

Assoc. Prof. Dr. Naiyana Ajanatorn Loei Rajabhat University

Asst. Prof. Dr. Ruethai Nimnoi Mahasarakham University

Assoc. Prof. Dr. Chidhathai Puyati Ubon Ratchathani University

Asst. Prof. Dr. Jittima Damrongwattana Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

Asst.Prof. Kanjana Chinnak Ubon Ratchathani Rajabhat University

Asst. Prof. Dichitchai Mettarikanon Walailak University

Lecturer Dr. Suteekit Fordsoongnuam Buriram Rajabhat University

Lecturer Dr. Sureechai Sukantararat Surin Rajabhat University

Lecturer Dr. Usa Klompun Surin Rajabhat University

Lecturer Suchalak Thamduengsri Mahasarakham Rajabhat University

Peer Reviewers

Prof. Worawut Romrattanapan Thammasat University

Prof. Dr. Sucharit Pienchob Chulalongkorn University

Prof. Suwit Theerasasawat Khon Kaen University

Assoc. Prof. Dr. Achara Phanurat Surin Rajabhat University

Assoc. Prof. Dr. Somsak Srisontisuk Khon Kaen University

Assoc. Prof. Sommai Chinnak Ubon Ratchathani University

Assoc. Prof. Dr. Metcha Sodsonghrit Ubon Ratchathani University

Assoc. Prof. Dr. Kulthida Tuamsuk Khon Kaen University

Assoc. Prof. Dr. Paitoon Mikusol
Assoc. Prof. Dr. Tayawan Kakham
Assoc. Prof. Dr. Soonthorn Panyapong
Assoc. Prof. Jamroen Unkaew
Asst. Prof. Dr. Akkarapon Nuemaihom
Lecturer Dr. Thitirat Wetsiriyanan

Independent Scholar
Dhonburi Rajabhat University
Chaiyaphum Rajabhat University
Independent Scholar
Buriram Rajabhat University
Roi Et Rajabhat University

English Proofreading

Lecturer Intira Sakmiankaew
Lecturer Kawinwat Hiranburana
Lecturer Vasana Mangchada
Lecturer Thanyathip Boonyiam

Thai Proofreading

Lecturer Nalinee Amphin
Lecturer Pinanong Champa-ngen
Lecturer Chutima Changkum
Lecturer Sireethon Sukjaroen
Lecturer Chatchawan Khotsongkhram

Coordination Staff

Lecturer Auncan Charoensrimueang
Lecturer Juntakan Panleow
Lecturer Kawinwat Hiranburana
Lecturer Chalida Purininnat
Lecturer Jutasinee Chanasuek

Mrs. Ninlawan Chantha
Miss Nongnut Sangprung
Miss Pawarisa Daengngam

Journal Design

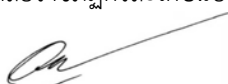
Lecturer Popong Chatnuntaphorn
Lecturer Rattanyoo Silabut
Lecturer Dr. Sihanat Lobmanee

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการมนุษยและสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ฉบับนี้เป็นปีที่ 5 ฉบับที่ 1 ซึ่งทางกองบรรณาธิการได้พยายามปรับปรุงพัฒนาอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้วารสารมีความสมบูรณ์พร้อมนำเสนอองค์ความรู้ทางวิชาการให้แก่ผู้อ่านทุกท่านได้รับสารสนเทศที่ทันสมัยและเป็นประโยชน์ เหมาะสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำองค์ความรู้ไปใช้ต่อยอดในงานวิชาการของท่าน

ในฉบับนี้ เรามีบทความจำนวน 8 เรื่อง ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นบทความวิจัยทั้งสิ้น ประกอบด้วย 1) แผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ ขามเรียง 2) ความพึงพอใจต่อวิธีการประเมิน 360 องศาที่นำมาใช้กับการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุนคณะสัตวแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล : ระดับปฏิบัติการ 3) การศึกษาสภาพปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 4) ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชายในนวนิยายเรื่องนิทานพันดาวของแบคทีเรีย 5) การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีน โดยการใช้บัตรคำ 6) การศึกษาภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวไรตี้ ทอล์กกะเทยช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563 7) การต่อรองอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนผ่านละครโทรทัศน์เรื่องเลือดข้นคนจาง 8) กลยุทธ์การปรับตัวในช่วงการแพร่ระบาดโควิด-19 ของธุรกิจกาแฟสัตว์เลี้ยงกรณีสถิตศึกษาธุรกิจ อินคาเฟ่ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

บทความวิจัยทั้ง 8 บทความนี้ล้วนแล้วแต่เป็นบทความที่น่าสนใจที่นักวิชาการ หรือผู้สนใจในศาสตร์ต่าง ๆ ควรจะต้องอ่านเพื่อศึกษาและต่อยอดองค์ความรู้ และท้ายสุดนี้บรรณาธิการก็ขอเชิญชวนอาจารย์ นิสิต นักศึกษาทุกท่านส่งบทความมาตีพิมพ์ในวารสารวิชาการมนุษยและสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษฉบับต่อไปด้วย

รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอร แสนวูวา

บรรณาธิการ

Editorial

The journal of Human and Society, Sisaket Rajabhat University, Volume 5, Issue 1, which the editorial team has attempted to improve continually to keep the journal complete and ready to present academic knowledge to all readers with recent and useful information. Therefore, this journal is suitable for anyone who requires to study and research in order to apply knowledge to further academic work.

This issue consists of 8 research articles: 1) AR Map for Retail Store in Mahasarakham University, Kham Rieng Campus, 2) Satisfaction of the 360 Degree Assessment Methods Used to Evaluate the Performance of the Supporting Staff at the Faculty of Veterinary Science, Mahidol University: Practitioner Level, 3) A Study of Problems of Curriculum Implementation by Teachers under Office of Uthaitani Primary Education Service Area 2, 4) The Study of the Reflection of the Male Homosexual Group in the Male Homosexual Novel Named Nitapandow of Bacteria, 5) Developing the Ability to Memorize Chinese Characters Vocabulary by Using Flash Cards, 6) A Study of the Mixing of English in Thai That Appeared on Talk With Toey Variety Shows from April to June, 2020, 7) The Bargaining Power of Women in Chinese - Thai Family through Television Series “In Family We Trust”, and 8) Pet Café Business’s Adaptation Strategies During the COVID-19 Pandemic: Case Study of Inu Cafe in Hua Hin, Prachuap Khiri Khan.

These 8 interesting research articles are provided for all scholars or anyone who might be interested in various fields and requires to read in order to study and expand their knowledge. Finally, the editor would like to invite

all professors and university students to submit their articles to publish in the next issue of the Journal of Human and Society, Sisaket Rajabhat University.

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Emon Saenphuwa', with a long, sweeping horizontal line extending to the right.

Assoc. Prof. Dr. Emon Saenphuwa

Editor

สารบัญ Table of Contents

บทความวิจัย

แผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง AR Map for Retail Store in Mahasarakham University, Kham Rieng เศรษฐณัฐ ชำกรม/ ฤทัย นิ่มน้อย Setthanat Chamkrom/ Ruethai Nimnoi	15-31
การศึกษาสภาพปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 A Study of Problems of Curriculum Implementation by teachers Under Office of Uthaitхани Primary Education Service Area 2 อรวรรณ ศรีจันทร์ Orawan Srijan	32-44
ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในนวนิยายชายรักชาย เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย A Study of the Reflection of the Male Homosexual Group in the Male Homosexual Novel Named Nitanpandow of Bacteria อนงค์นาฏ ทองสัน /ศรัณย์ จารนัย/หทัยวรรณ มณีวงศ์ Anongnat Thongsan/ Sarun Jaranai/ Hataiwan Maneewong	45-64
การพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีนโดยใช้บัตรคำ Developing the Ability to Memorize Chinese Characters Vocabulary by Using Flash Cards สุภัทษญา สวัสดิ์โยธิน Supatchaya Sawatyothin	65-78
การศึกษาการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวราไต้ทอล์กสะเทยช่วงเดือน เมษายน - มิถุนายน พ.ศ. 2563 A study of the Mixing of English in Thai Appeared on Talk with Toey Variety Show from April to June, 2020 วัฒนากานต์ อินธิมาศ/ อัญชิษฐา บุญยีน /จิรัฐพร ไทยงูเหลือม Wattanakan Inthimas/ Anchidtha Bunyuen/ Jiratthiporn Thainguloom	79-95

สารบัญ Table of Contents

บทความวิจัย

- การต่อรองอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนผ่านละครโทรทัศน์ เรื่อง เลือดคนคนจาง** 96-115
The bargaining power of women in Chinese - Thai family through television series “In Family We Trust”
รุจษ์สวัสดิ์ ครองภูมินทร์
Rujawat Krongbhumin
- กลยุทธ์การปรับตัวในช่วงการแพร่ระบาดโควิด-19 ของธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยง กรณีศึกษา ธุรกิจร้านอินคาเฟ่ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์** 116-132
Pet Café Business’s Adaptation Strategies during the COVID-19 Pandemic: Case Study of Inu Cafe in Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province
นนทิตา เปรมแปลก/ อริสสา สะอาดนักร
Nontita Premplek/ Arissa Sa-Ardnak
- ความพึงพอใจต่อวิธีการประเมิน 360 องศา ที่นำมาใช้กับการประเมินผลการปฏิบัติงาน ของบุคลากรสายสนับสนุน คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล: ระดับปฏิบัติการ** 133-149
Satisfaction of the 360 Degree Assessment Methods Used to Evaluate the Performance of the Supporting Staff at the Faculty of Veterinary Science, Mahidol University: Practitioner Level
รุจิกาญจน์ วัชรเลิศฐิติกุล/ วีรพงษ์ พรรณสมบูรณ์/ ยุพิน คุ่มก้น
Rujikarn Watcharalerthitikul/Weerapong Pansomboon/Yupin Kumkug

แผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง*

AR Map for Retail Store in Mahasarakham University, Kham Rieng Campus

เศรษฐณัฐ ชำกรม^{1/} ฤทัย นิ่มน้อย²

Setthanat Chamkrom/ Ruethai Nimnoi

¹นิสิตหลักสูตรสารสนเทศศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Information Science Program, Faculty of Informatics, Mahasarakham University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตรสารสนเทศศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Asst. Prof. Dr., Information Science Program, Faculty of Informatics, Mahasarakham University

ได้รับบทความ: 2 มีนาคม 2564

ปรับปรุงแก้ไข: 19 พฤษภาคม 2564

ตอบรับตีพิมพ์: 20 พฤษภาคม 2564

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมาย คือ 1) เพื่อพัฒนาแผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้แผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ นิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่ใช้แผนที่ความจริงเสริม จำนวน

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งในรายวิชาโครงการงานทางสารสนเทศศาสตร์ หลักสูตรสารสนเทศศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

138 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้แผนที่สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า 1) แผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียงสามารถนำเสนอที่ตั้งร้านค้าและให้ข้อมูลเกี่ยวกับร้านค้า ประกอบด้วย ประเภทของร้านค้า ชื่อร้าน ลักษณะของสินค้าหรือบริการ เวลาในการเปิดให้บริการ สถานที่ และเส้นทางการเดินทาง ข้อมูลที่นำเสนอในรูปแบบตัวอักษร กราฟิกและรูปภาพ จำนวนทั้งสิ้น 45 ร้าน และ 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อแผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง พบว่า ผู้ใช้มีความพึงพอใจต่อแผนที่ความจริงเสริม เรื่อง ร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$) เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการออกแบบ ($\bar{X}=4.10$) และด้านเนื้อหา ($\bar{X}=4.01$)

คำสำคัญ: แผนที่, แผนที่ความจริงเสริม, เทคโนโลยีความจริงเสริม, ร้านค้า

Abstract

This study has the objectives to: 1) To develop AR Map for Retail Store in Mahasarakham University, Kham Rieng Campus; and 2) to evaluate the satisfaction of users with the AR Map for Retail Store in Mahasarakham University, Kham Rieng Campus. The sample group that was used in this research was 138 MSU student. The research tool was a questionnaire about the satisfaction with the AR map for retail store. The statistical method to analyze data was mean and standard deviation.

The results of the research found that: 1) The AR map could present location of the store and could provide the information about the stores, including the type of store, the store name, their types of the product or their service, the opening times, their locations and their directions Information. The map presented the information in form of text, graphic, and picture in total of 45 stores. And 2) The results of a user satisfaction study of the map found that the users were satisfied with the AR Map for Retail Store in Mahasarakham University, Kham Rieng Campus all aspects at a high level ($\bar{x} = 4.06$), when considering each aspect, it was found that all aspects were mean at high levels, the map design ($\bar{x} = 4.10$) and content ($\bar{x} = 4.01$).

Keywords: Map, Augmented Reality, AR Map, Retail Store

บทนำ

มหาวิทยาลัยมหาสารคามได้ให้ความสำคัญและคำนึงถึงสวัสดิภาพและความปลอดภัยของนิสิตและบุคลากรมาโดยตลอด เนื่องจากได้มีการจัดสวัสดิการให้บุคลากรและนิสิตจำนวนหนึ่งพักอาศัยอยู่ภายในบริเวณมหาวิทยาลัยมหาสารคามเขตพื้นที่ขามเือง ประกอบด้วย อาคารชุดที่พักอาศัยบุคลากร จำนวน 4 อาคาร และหอพักมหาวิทยาลัย (สำหรับนิสิต) จำนวน 9 แห่ง (งานบริการหอพักนิสิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2559: ออนไลน์) และมีการจัดให้บริการร้านค้าในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ร้านสะดวกซื้อ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้านถ่ายเอกสารและจำหน่ายเครื่องเขียน

เป็นต้น เพื่อให้บริการนิสิตและบุคลากร ให้มีความสะดวกสบายในการจ่ายซื้อสินค้าที่ใกล้สถานที่พักอาศัย สถานที่เรียน และสถานที่ทำงาน (อพันตริ พูลพุทธา, 2553)

ปัจจุบันนิสิตและบุคลากรในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยเฉพาะนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวนมากที่มาจากพื้นที่ทั่วประเทศ ได้เข้ามาศึกษาและใช้ชีวิตในสถานที่แห่งใหม่ไม่ทราบถึงการมีอยู่และสถานที่ตั้งของร้านค้าในมหาวิทยาลัยได้ ทำให้นิสิตต้องมุ่งเดินทางออกไปใช้บริการร้านค้าภายนอกเขตมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่บนถนนสายหลักของตำบลขามเรียง จนเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุระหว่างการเดินทาง เนื่องจากความไม่คุ้นเคยต่อการใช้เส้นทาง รวมถึงเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีพื้นที่กว้างขวางหากต้องการออกไปนอกวิทยาเขตจำเป็นต้องใช้ยานพาหนะหรือใช้บริการขนส่งสาธารณะ ส่งผลให้เสียเวลาในการเดินทางและกระทบต่อการเข้าเรียนในชั่วโมงถัดไป

อีกทั้งยังมีผลกระทบกับร้านค้าจำนวนมากที่ไม่ได้ตั้งอยู่ในจุดที่สังเกตได้ง่ายเนื่องจากหลายร้านค้าได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยให้จำหน่ายสินค้าในอาคารเรียนได้ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้ยอดขายและยอดการใช้บริการร้านค้าในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับต่ำทำให้เกิดการขาดรายได้ของเจ้าของร้าน นำไปสู่การเลิกกิจการไปในที่สุด เป็นผลต่อเนื่องให้มหาวิทยาลัยขาดรายได้ในส่วนของการเช่าสถานที่

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการใช้อินเทอร์เน็ตได้ทั่วโลก การใช้โทรศัพท์มือถือกันอย่างแพร่หลาย ส่งผลให้ผู้บริโภคในปัจจุบันเกิดพฤติกรรมการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตที่มีการขยายตัวและส่งผลให้การรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ สะดวกรวดเร็วมากขึ้น ความจริงเสริม หรือ ความจริงเสมือน (Augmented Reality : AR) เป็นเทคโนโลยีที่ผสมผสานโลกความเป็นจริงและโลกเสมือนที่สร้างขึ้นมาผสานเข้าด้วยกันผ่านซอฟต์แวร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อต่าง ๆ เป็นการสร้างข้อมูลบนโลกเสมือน เช่น ภาพ กราฟิก วิดีโอ รูปทรงสามมิติและ ข้อความ ตัวอักษรให้ผนวกซ้อนทับกับภาพในโลกจริงที่ปรากฏบนกล้องโทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์หรือตัวจับเซ็นเซอร์ ผู้ใช้โปรแกรมสามารถมองเห็น

และสัมผัสภาพเรื่องราว และสถานการณ์ต่าง ๆ แบบเรียลไทม์ครบทั้ง 360 องศาหรือที่เรียกว่า 4 มิติ โดย AR นั้นมีวิวัฒนาการมาจากการบาร์โค้ดสองมิติที่เห็นได้ทั่วไป ในทุกผลิตภัณฑ์ที่ใช้กันเทคโนโลยีเสมือนจริงได้ถูกรวมเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมประจำวันมีการนำไปประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านศิลปะ การแพทย์ การศึกษา การท่องเที่ยวและการพาณิชย์ เทคโนโลยีความจริงเสริมจึงเป็นการพัฒนาเทคโนโลยีที่ผสานเอาโลกแห่งความเป็นจริงและความจริงเสริมเข้าผสมผสานด้วยกันผ่านซอฟต์แวร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อ ซึ่งภาพเสมือนจริงนั้นจะแสดงผ่านหน้าจอโทรศัพท์มือถือเป็นอุปกรณ์แสดงผลโดยภาพเสมือนจริงที่ปรากฏขึ้นจะเป็นปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้ได้ทันที (ธนิต เหลืองดี และสุกมา อ่วมเจริญ, 2560)

ผู้วิจัยได้มองเห็นปัญหาดังกล่าว จึงได้ศึกษารวบรวมข้อมูลร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ออกแบบและพัฒนาแผนที่ความจริงเสริม เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับร้านค้า แนะนำเส้นทางการเดินทาง และใช้ประโยชน์เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจซื้อหรือใช้บริการร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง แก่นีสิต และบุคลากรในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อพัฒนาแผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้แผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการพัฒนาแผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง มีขั้นตอนและรายละเอียดในการดำเนินงานดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนที่ความจริงเสริม เรื่อง ร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง

2) ลงพื้นที่สำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง ทุกประเภททั้งภายในอาคารและนอกอาคาร โดยเก็บข้อมูลรายละเอียดของแต่ละร้านค้า ภาพนิ่ง และภาพวิดีโอ

3) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำร่าง (wire framing) ของแผนที่ความจริงเสริมเกี่ยวกับสิ่งที่จะนำไปใส่ไว้ในแผนที่ความจริงเสริมโดยการร่างรูปแบบแผนที่และจัดทำองค์ประกอบในหน้าจอ รูปแบบเนื้อหาที่จะนำเสนอ ทั้งในส่วนกราฟิก ข้อความ รูปภาพ เป็นต้น โดยการกำหนดรูปแบบการแสดงผล

4) ออกแบบเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ ซึ่งประกอบด้วย ประเภทของร้านค้า ชื่อร้าน ลักษณะของสินค้าหรือบริการ ช่วงเวลาในการให้บริการ สถานที่ ซึ่งเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอจะออกมาในรูปแบบภาพและข้อความ

4) ออกแบบหน้าจอแสดงผล การวางองค์ประกอบการแสดงผลในแต่ละหน้าจอที่จะแสดงผลในโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน

5) สร้างแผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง ด้วยโปรแกรม V-Director

6) ทดสอบการใช้งานของแผนที่ความจริงเสริม โดยทำการทดสอบการใช้งานแผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคามโดยนิสิตในหลักสูตรสารสนเทศศาสตรมหาวิทยาลัยมหาสารคามเป็นผู้ทดลองใช้งานแผนที่เพื่อตรวจสอบข้อผิดพลาดแต่ละส่วน

7) ปรับปรุงและแก้ไขแผนที่ความจริงเสริมโดยนำผลที่ได้จากการทดสอบการใช้งานแผนที่มาปรับปรุงและแก้ไข

8) ด้านการประเมินความพึงพอใจ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานที่มีต่อแผนที่โดยนำแบบ แบบสอบถามที่ผ่านการประเมินจากอาจารย์ที่ปรึกษาโครงงาน จำนวน 13 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการออกแบบ และด้านเนื้อหาของแผนที่ความจริงเสริม

9) นำแผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ ขามเรียง ให้ผู้ใช้กลุ่มเป้าหมายได้ทดลองใช้และประเมินความพึงพอใจ

ลำดับ	ภาพ	รายละเอียด	ลำดับ	ภาพ	รายละเอียด
2		จุดบริการ: กำหนดสถานที่บริการร้านอาหาร ร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	6		จุดบริการ: กำหนดสถานที่บริการร้านอาหาร ร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม
3		จุดบริการ: กำหนดสถานที่บริการร้านอาหาร ร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	7		จุดบริการ: กำหนดสถานที่บริการร้านอาหาร ร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม
4		จุดบริการ: กำหนดสถานที่บริการร้านอาหาร ร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	8		จุดบริการ: กำหนดสถานที่บริการร้านอาหาร ร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม
5		จุดบริการ: กำหนดสถานที่บริการร้านอาหาร ร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	9		จุดบริการ: กำหนดสถานที่บริการร้านอาหาร ร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม

ภาพที่ 1: แบบร่างส่วนประกอบบนหน้าจอแสดงผล และสัญลักษณ์ประเภทร้านค้า

เครื่องมือที่ใช้ประเมินผล

แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อแผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ ขามเรียง ใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามด้านการออกแบบ และด้านเนื้อหา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตที่ใช้บริการร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตที่เข้าใช้งานแผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง จำนวน 138 คน ซึ่งมาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรกรณีไม่ทราบจำนวนประชากรของ W.G. Cochran (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

ขั้นตอนการใช้งาน

- 1) ติดตั้งแอปพลิเคชัน V-Player เพื่อใช้ในการสแกน QR Code แสดงแผนที่ความจริงเสริม
- 2) สัมผัสสัญลักษณ์ของร้านค้าตามตำแหน่งสถานที่ที่สนใจที่ปรากฏขึ้นบนแผนที่ความจริงเสริม
- 3) สัมผัสสัญลักษณ์ของร้านค้าตามประเภทของร้านค้าที่สนใจทางด้านขวาของแผนที่ความจริงเสริม ซึ่งในแผนที่จะปรากฏเฉพาะสัญลักษณ์ของร้านค้าประเภทนั้น

ภาพที่ 2: แอปพลิเคชัน V-Player สำหรับสแกน QR Code

ภาพที่ 3: QR Code แสดงแผนที่ความจริงเสริม

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาแผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง

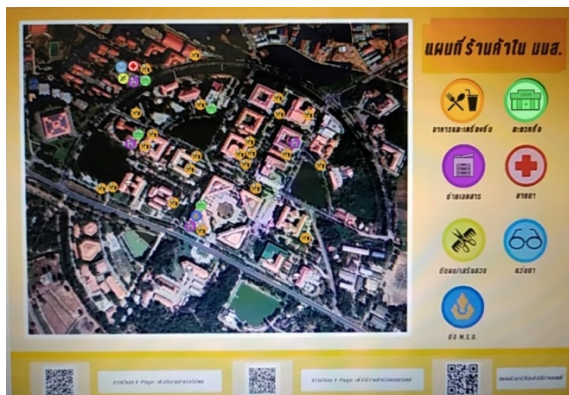
แผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง ประกอบด้วยการแสดงผลข้อมูลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) แผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง สามารถใช้งานโดยการติดตั้งแอปพลิเคชัน V-Player เพื่อสแกน QR Code และใช้งานแผนที่ความจริงเสริม

ภาพที่ 4: แผนที่ความเจริญและสัญลักษณ์ร้านค้าแบ่งตามประเภทของร้านค้า

2) เมื่อใช้แอปพลิเคชัน V-Player สแกน QR Code บนแผ่นภาพจะปรากฏสัญลักษณ์ร้านค้าประเภทต่าง ๆ ตามสถานที่ที่ตั้งบนแผนที่ความเจริญ

ภาพที่ 5: สัญลักษณ์ร้านค้าประเภทต่าง ๆ บนแผนที่ความเจริญ

3) เมื่อแต่ละสัญลักษณ์ของร้านค้าบนแผนที่ความจริงเสริม จะปรากฏข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ของร้านค้า พร้อมภาพประกอบ

ภาพที่ 6: รายละเอียดข้อมูลของร้านค้า

4) เมื่อแตะที่ “คลิกเพื่อดูเส้นทาง” จะปรากฏเส้นทางการเดินทางไปยังร้านค้า

ภาพที่ 7: เส้นทางการเดินทางไปยังร้านค้า

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้แผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อแผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ใช้งาน แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา และด้านการออกแบบ

ตารางที่ 1 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อแผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง ด้านเนื้อหา

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ตำแหน่งที่ตั้งของร้านค้ามีความถูกต้อง	4.10	0.76	มาก
2. ข้อมูลของร้านค้ามีความถูกต้อง	4.14	0.75	มาก
3. การบอกเส้นทางไปยังร้านค้ามีความถูกต้อง	3.70	0.87	มาก
4. สีและขนาดของตัวอักษรมีความเหมาะสม	4.01	0.90	มาก
5. เนื้อหาในแผนที่ความจริงเสริมสามารถเข้าใจง่าย	4.07	0.81	มาก
6. เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกร้านค้า	4.07	0.97	มาก
รวมทุกข้อ	4.01	0.60	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ใช้มีความพึงพอใจต่อแผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัย มหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง ด้านเนื้อหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ข้อมูลของร้านค้ามีความถูกต้อง ($\bar{X}=4.14$)

ตำแหน่งที่ตั้งของร้านค้ามีความถูกต้อง ($\bar{X}=4.10$) เนื้อหาในแผนที่ความจริงเสริมสามารถเข้าใจง่าย ($\bar{X}=4.07$) เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกร้านค้า ($\bar{X}=4.07$) สีและขนาดของตัวอักษรมีความเหมาะสม ($\bar{X}=4.01$) การบอกเส้นทางไปยังร้านค้ามีความถูกต้อง ($\bar{X}=3.70$)

ตารางที่ 2 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อแผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง ด้านการออกแบบ

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ขนาดของแผนที่ความจริงเสริม	4.07	0.76	มาก
2. การจัดวางองค์ประกอบของแผนที่ความจริงเสริม	4.08	0.75	มาก
3. สัญลักษณ์ของประเภทร้านค้า	4.16	0.87	มาก
4. ขนาดของสัญลักษณ์ร้านค้าในแผนที่ความจริงเสริม	4.33	0.90	มาก
5. แผนที่ความจริงเสริมใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน	4.12	0.81	มาก
6. การแสดงผลข้อมูล	3.97	0.97	มาก
7. แผนที่ความจริงเสริมนี้สามารถนำไปใช้งานได้จริง	3.99	0.88	มาก
รวมทุกข้อ	4.10	0.52	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ใช้มีความพึงพอใจต่อแผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัย มหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง ด้านการออกแบบโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ขนาดของสัญลักษณ์ร้านค้าในแผนที่ความจริงเสริม ($\bar{X}=4.33$) สัญลักษณ์ของประเภทร้านค้า ($\bar{X}=4.16$) แผนที่ความจริงเสริมใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน ($\bar{X}=4.12$) การจัดวางองค์ประกอบของแผนที่ความจริงเสริม ($\bar{X}=4.08$) ขนาดของแผนที่ความจริงเสริม ($\bar{X}=4.07$) แผนที่ความจริงเสริมนี้สามารถนำไปใช้งานได้จริง ($\bar{X}=3.99$) การแสดงผลข้อมูล ($\bar{X}=3.97$)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเพื่อพัฒนาแผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง สามารถสรุปผลและอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

จากวัตถุประสงค์ในการพัฒนาแผนที่ความจริงเสริมร้านค้าในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขตพื้นที่ขามเรียง ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้พัฒนาขึ้น เป็นแผนที่ความจริงเสริมที่ใช้งานกับโทรศัพท์มือถือได้ทั้งในระบบปฏิบัติการไอโอเอส และระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ เมื่อนำโทรศัพท์มือถือที่ติดตั้งแอปพลิเคชัน V-Player มาสแกนใช้งานแผนที่ความจริงเสริมแล้ว หน้าจอโทรศัพท์มือถือจะปรากฏข้อมูลแต่ละส่วนสร้างและเส้นทางการเดินทาง จึงทำให้เป็นแผนที่ที่ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์สามารถใช้งานได้

ผลจากการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้แผนที่ความจริงเสริมโดยรวม ความพึงพอใจของผู้ใช้อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย ข้อมูลมีความถูกต้อง สีและขนาดของตัวอักษรมีความเหมาะสม เนื้อหาในแผนที่ความจริงเสริมสามารถเข้าใจง่าย เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกร้านค้า การจัดวางองค์ประกอบของแผนที่ความจริงเสริม แผนที่ความจริงเสริมใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน แผนที่ความจริงเสริมนี้นำไปใช้งานได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คมกฤษ จิระบุตร (2560) ที่ได้สร้างสื่อมัลติมีเดียแผนที่ท่องเที่ยวโดยใช้เทคโนโลยีเสมือนจริงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย พบว่า เมื่อนักท่องเที่ยวเปิดแอปพลิเคชันและนำกล้องโทรศัพท์มือถือจับภาพแผนที่หรือป้ายโฆษณาการท่องเที่ยว หน้าจอโทรศัพท์มือถือจะปรากฏข้อมูล

ในรูปแบบคลิปวิดีโอ และคำบรรยาย พร้อมสาระข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งการใช้งานและการนำเสนอข้อมูลมีลักษณะคล้ายคลึงกัน และผู้ใช้มีความพึงพอใจในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาเรื่องแผนที่ท่องเที่ยวแบบความจริงเสมือน กรณีศึกษา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ณกฤษ รัตนวงศา, สุวรรณรัตน์ พุทธอุปถัมภ์ และเพ็ญฤทัย หนูสวัสดิ์, 2562) ที่พบว่า แผนที่ท่องเที่ยวความจริงเสมือนที่ได้มีรูปแบบของแผนที่เป็นลักษณะการนำเสนอแบบ Infographic และใช้เทคนิคความเป็นจริงเสริม (Augmented Reality) ร่วมกับการนำเสนอผ่านสื่อวิดีโอ สามารถใช้งานผ่านโปรแกรม HP Reveal และผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อแผนที่ท่องเที่ยวแบบความจริงเสมือน พบว่า ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจในภาพรวมต่อแผนที่ท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

1. การพัฒนาแผนที่ความจริงเสริมด้วยโปรแกรม V-Director นั้น ไม่สามารถ Export ขึ้นงานได้ และไม่มีนามสกุลไฟล์รองรับ จึงจำเป็นต้องใช้งานหรือแก้ไขงานผ่านระบบออนไลน์เท่านั้น และหากต้องการจำนวนวันในการเผยแพร่มากขึ้น จำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการสมัครใช้งานแบบพิเศษ
2. ผู้สนใจสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปพัฒนาเป็นแอปพลิเคชันเพื่อการค้นหาร้านค้า และควรรศึกษารูปแบบการนำเสนอที่หลากหลายและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งรวบรวมข้อมูลของร้านให้ครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้ได้ตัดสินใจในการใช้บริการร้านค้าได้

เอกสารอ้างอิง

งานบริการหอพักนิสิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2559). *หอพักมหาวิทยาลัยเขตขามเรียง*.

เข้าถึงได้จาก <https://dorm.msu.ac.th/home1/หอพักมหาวิทยาลัย>.

คมกฤษ จิระบุตร. (2558). *การสร้างสื่อแผนที่ท่องเที่ยวโดยการใช้เทคโนโลยี*

Augmented Reality. เชียงราย: สาขาวิชาภาษาตะวันตก

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

ธนิต เหลืองดี, และ สุกุม่า อ่วมเจริญ. (2560). ระบบนำชมแบบความจริงเสริมเพื่อการ

เรียนรู้และท่องเที่ยวพระราชนิเวศน์มฤคทายวัน อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี.

การประชุมวิชาการระดับชาติราชภัฏเพชรบุรีวิจัยศิลปวัฒนธรรม ครั้งที่ 4.

เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

ณกฤษ รัตนวงศา, สุวรรณรัตน์ พุทธอุปถัมภ์ และเพ็ญฤทัย หนูสวัสดิ์. (2563).

แผนที่ท่องเที่ยวแบบความจริงเสมือน กรณีศึกษา อำเภอหัวหิน จังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์, วารสารสารคาม, 11(1), 33-44.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

อพนันตรี พูลพุทธา. (2553). *ความพึงพอใจต่อตลาดน้อยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม*.

เข้าถึงได้จาก <http://www.plan.msu.ac.th/system/research/>

[fileupload/fulltext_file/20100922r45qz05.pdf](http://www.plan.msu.ac.th/system/research/fileupload/fulltext_file/20100922r45qz05.pdf)

Author

Mr. Setthanat Chamkrom

Information Science Program, Faculty of Informatics,
Mahasarakham University 41/20, Kham Riang Sub-district,

Kantharawichai District, Mahasarakham Province 44150

Tel: 0827472832 Email: setthanat.cha@msu.ac.th

การศึกษาสภาพปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2
A Study of Problems of Curriculum Implementation by
teachers Under Office of Uthathani
Primary Education Service Area 2

อรวรรณ ศรีจันทร์¹

Orawan Srijan

¹สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education, Nakhonsawan Rajabhat University

ได้รับบทความ: 4 กุมภาพันธ์ 2564
ปรับปรุงแก้ไข: 19 พฤษภาคม 2564
ตอบรับตีพิมพ์: 20 พฤษภาคม 2564

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 และ 2) เปรียบเทียบสภาพปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จำแนกตามกลุ่มสาระ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จำนวน 297 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของทาร์โร ยามาเน่และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้

ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามสภาพปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ของครู มีลักษณะเป็น
มาตราประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 4 ด้าน รวมข้อคำถาม 45 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรง
เท่ากับ 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค
เท่ากับ 0.75 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์
ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า
ด้านการเตรียมความพร้อม มีสภาพปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้อยู่ในระดับมาก รองลงมา
เป็นด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการจัดการเรียนการ
สอน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2. สภาพปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จำแนกตามกลุ่มสาระไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : สภาพปัญหา, การนำหลักสูตรไปใช้, ครู

Abstract

The purposes of the study were to 1) Study the problem of the
teachers' curriculum application under the office of Uthaithani Primary
Education Service Area 2 and 2) compare the problems of curriculum
application by teachers under the office of Uthaithani Primary Education
Service Area 2 classified by subject. The samples of the study were 297 teachers
under the office of Uthaithani Primary Education Service Area 2. The samples

were selected based on the Taro Yamane table, and using Multi-stage sampling. The study tool was a 5 points rating scale questionnaire, 45 questions, IOC between 0.67-1.00 with a reliability coefficient of .75. The statistics used for data analysis were standard deviation and One Way ANOVA.

The study found as follows:

1. The problem of the teachers' curriculum application by teachers under the office of Uthaithani Primary Education Service Area 2, is in the medium level, when considering each aspect found that the highest problem were preparation, instructional media, evaluation and teaching management, respectively.

2. The State problem of course application by teachers under the office of Uthaithani Primary Education Service Area 2 classified by subject is not different.

Keyword: Problem, Curriculum Implementation, Teachers

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ถูกจัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่น และสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ทำให้การจัดทำหลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้นอีก

ทั้งยังช่วยให้เกิดความชัดเจนเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติจนกระทั่งถึงสถานศึกษาจะต้องสะท้อนคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษา และครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 20) โดยผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของนักเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนแล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 20) ซึ่งการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนานักเรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียนในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น นักเรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 23)

ในปัจจุบันทุกโรงเรียนทั่วประเทศมีหลักสูตรสถานศึกษาของตนเองและจากการศึกษาวิจัยของกองวิชาการทางการศึกษา กรมวิชาการ (2544: 26) เกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาข้อหนึ่งพบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และขาดความมั่นใจในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา และผลการติดตามประเมินผลการเตรียมความพร้อมและการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนนำร่อง 125 โรงเรียนพบว่าปัญหา คือ บุคลากรไม่เพียงพอ ขาดความรู้ความเข้าใจและความไม่ชัดเจน

ในการดำเนินงาน นอกจากนี้ จากรายงานการติดตามและประเมินผล การใช้หลักสูตรสถานศึกษา สภาพปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรสถานศึกษา พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรไม่ชัดเจน มีภาระงานมาก และขาดแคลนครูในวิชาหลัก ขาดผู้นิเทศที่มีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ในการนิเทศการสอน ครูไม่เข้าใจสาระการเรียนรู้ วิธีวัดและประเมินผล การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนไม่หลากหลาย และนักเรียนไม่ได้เลือกตามความสนใจ จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาค้นคว้าหาการนำหลักสูตรไปใช้ของครูใน 4 ด้าน คือด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2 ซึ่งมีพื้นที่ครอบคลุม 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอหนองฉาง อำเภอบ้านไร่ อำเภอลานสัก และอำเภอห้วยคต มีโรงเรียนในสังกัดจำนวนทั้งสิ้น 125 โรงเรียน ก็มีปัญหาในการดำเนินการจัดทำและนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้เช่นกัน ด้วยสภาพของโรงเรียนหลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2 เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียนและครูจำนวนน้อย ยิ่งก่อให้เกิดปัญหาทั้งการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

ด้วยเหตุนี้ ทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 เพื่อได้ทราบระดับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของครู ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนและเป็นข้อมูลให้หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานทางการศึกษานำไปพัฒนาหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของครู ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จำแนกตามกลุ่มสาระ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จำนวน 1,139 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จำนวน 297 คน โดยใช้สูตรการกำหนดขนาดตัวอย่างของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1970: 886) โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 จำแนกประชากรออกตามอำเภอ 4 อำเภอ คือ อำเภอหนองฉาง อำเภอบ้านไร่ อำเภอลานสัก และอำเภอห้วยคต

ขั้นที่ 2 สุ่มอำเภอร้อยละ 50 ด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม ได้จำนวน 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอหนองฉาง และอำเภอลานสัก

ขั้นที่ 3 จากอำเภอหนองฉางสุ่มแบบกลุ่มได้โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านท่าชะอม โรงเรียนวัดทุ่งหลวง โรงเรียนวัดหนองบัว และโรงเรียนอนุบาลหนองขุนชาติ (อุทิศพิทยาคาร) จากอำเภอลานสักสุ่มแบบกลุ่มได้โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านโกรกลึก โรงเรียนบ้านเนินมะค่า โรงเรียนบ้านทุ่งสามแแห่ง โรงเรียนบ้านบึงอ้ายเจียม โรงเรียนห้วยขาแข้งวิทยาคม โรงเรียนบ้านห้วยเปกล้า โรงเรียนบ้านนาไร่เดียว โรงเรียนวัดเขาพระยาสังฆารามและโรงเรียนอนุบาลลานสัก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นแบบสอบถามปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ของครู โดยผู้ศึกษาได้สร้างและพัฒนาขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดและทฤษฎีสำหรับครู ในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ประกอบด้วย การสอบถามใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเตรียมความพร้อม 12 ข้อ ด้านการจัดการเรียนการสอน 13 ข้อ ด้านสื่อการเรียนการสอน 10 ข้อ และด้านการวัดและประเมินผล 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 45 ข้อ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนประยุกต์ตามความคิดของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 121) กำหนดค่าคะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 4.51-5.00 หมายถึง มีปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง มีปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง มีปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง มีปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับน้อย
- 1-1.50 หมายถึง มีปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อขอจัดทำหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในโรงเรียนอำเภอหนองฉางและอำเภอลานสัก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2 เพื่อขอความอนุญาติและความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครู

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีนำส่งหนังสือและแบบสอบถามถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในโรงเรียนอำเภอหนองฉางและอำเภอลานสัก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์การเก็บรวบรวมข้อมูล และรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

ผลการวิจัย

สภาพปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2 โดยรวมมีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการเตรียมความพร้อมมีปัญหอยู่ในระดับมากและรองลงมาเป็นด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2 ใน 4 ด้าน

ข้อที่	สภาพการนำหลักสูตรไปใช้	ระดับปัญหา		แปลผล	อันดับ
		$\bar{x}$	S.D.		
1.	ด้านการเตรียมความพร้อม	3.54	0.48	มาก	1
2.	ด้านการจัดการเรียนการสอน	2.72	0.52	ปานกลาง	4
3.	ด้านสื่อการเรียนการสอน	2.89	0.45	ปานกลาง	2
4.	ด้านการวัดและประเมินผล	2.73	0.68	ปานกลาง	3
	เฉลี่ย	2.97	0.34	ปานกลาง	

ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ของครู สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2 รายด้านและโดยรวม

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านการเตรียมความพร้อม	ระหว่างกลุ่ม	7	1.99	0.285	1.265	0.267
	ภายในกลุ่ม	289	65.062	0.225		
	รวม	296	67.056			
ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	7	1.98	0.283	1.066	0.386
	ภายในกลุ่ม	289	76.685	0.265		
	รวม	296	78.665			
ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	7	1.63	0.232	1.158	0.327
	ภายในกลุ่ม	289	58.001	0.201		
	รวม	296	59.629			
ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	7	1.518	0.217	0.468	0.857
	ภายในกลุ่ม	289	133.821	0.463		
	รวม	296	135.339			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	7	0.549	0.078	0.910	0.499
	ภายในกลุ่ม	289	24.912	0.086		
	รวม	296	25.461			

จากตาราง พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่ามีสภาพปัญหาไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2 ขอสรุปผลนำเสนอ ดังนี้

1. สภาพปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยรวมมี การดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

1.1 ด้านการเตรียมความพร้อม โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจของครูในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษารองลงมาเป็น การจัดประชุมสัมมนาเพื่อสร้างความเข้าใจในหลักสูตร และวัสดุอุปกรณ์ เช่น เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องปริ้นเตอร์ และกระดาษมีน้อย บางส่วนใช้งานไม่ได้ ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ หรือเอกสารประกอบหลักสูตรไม่เพียงพอต่อความต้องการของครูและนักเรียน

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ กำหนดจุดประสงค์ การเรียนการสอนที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนและสอดคล้องกับหลักสูตร รองลงมาก็คือ การเตรียมการสอนหรือเขียนบันทึกการสอนก่อนทำการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน

1.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ งบประมาณในการจัดทำสื่อ รองลงมาก็คือ การผลิตสื่อการเรียนการสอน และการจัดทำหนังสือเอกสารเกี่ยวกับ

การเรียนการสอน ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ อุปกรณ์ในการทำสื่อการเรียนการสอน

1.4 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ การวัดและประเมินผลระดับสถานศึกษา รองลงมาเป็น การประเมินผลผู้เรียนก่อนเรียนทุกครั้ง และการสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการประเมินผลหลักสูตร ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การกำหนดเกณฑ์การประเมินอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการเตรียมความพร้อม ครูต้องมีการเตรียมการสอนทุกวัน สร้างบรรยากาศและแรงจูงใจให้กับนักเรียน ทบทวนหลักสูตรและตัวชี้วัดอยู่เสมอ และควรมีการปรับปรุงการติดต่อประสานงานเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรระหว่างโรงเรียนชุมชนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและงบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรมีการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนการผลิตเอกสารทางวิชาการเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนของครูและการขอความร่วมมือกับแหล่งวิทยากรหรือสถานประกอบการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3. ด้านสื่อการเรียนการสอน ควรเพิ่มงบประมาณในการจัดทำสื่อให้มีความหลากหลายและเพียงพอแก่นักเรียน จัดทำสื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาการเรียนรู้

4. ด้านการวัดและประเมินผล ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรประเมินผลการใช้หลักสูตรทั้งระบบนำผลการประเมินหลักสูตรไปใช้ในการพัฒนาการศึกษาในครั้งต่อไป และสถานศึกษาสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรจัดทำรายงานการใช้หลักสูตรให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ครูสภา ลาตพร้าว.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). *การพัฒนาหลักสูตร: หลักการแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ อีสันเพรส.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2546). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- จ่าง บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบหลักสูตรและพัฒนา*. กรุงเทพฯ: ธนรัช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศ. (2540). *สถิติวิทยาการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สมิตร คุณานุกร. (2523). *หลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- สุวริย์ ศิริโกคาภิรมย์. (2546). *การวิจัยทางการศึกษา*. ลพบุรี: สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- Beauchamp, R. H. (1975). *Education in Japan: A Source Book*. New York: Garland.
- Taro Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd Ed. New York: Harper and Row Publications.
- UNESCO. (1978). *Indicator of Invironment Qaulity and Quality of life. Research and Socail Science*. No 38. Paris: UNESCO.

Author

Miss. Orawan Srijan

Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education,
Nakhonsawan Rajabhat University 398 Moo 9 Sawanwitee Rd.,
Nakhonsawantok Sub-district, Muang District, Nakhonsawan
Province 60000

Tel: 093-3166622 Email: orawan19911@gmail.com

ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในนวนิยายชายรักชาย
เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย
A Study of the Reflection of the Male Homosexual Group in the Male
Homosexual Novel Named Nitonpandow of Bacteria

อนงค์นาฏ ทองสัน¹ / ศรัณย์ จารณัย² / หทัยวรรณ มณีวงษ์³
Anongnat Thongsan/ Sarun Jaranai/ Hataiwan Maneewong

^{1,2}สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
Thai Program, Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University
³อาจารย์ที่ปรึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
Professor Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University

ได้รับบทความ: 20 มีนาคม 2564
ปรับปรุงแก้ไข: 19 พฤษภาคม 2564
ตอบรับตีพิมพ์: 20 พฤษภาคม 2564

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย
ในนวนิยายชายรักชาย เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย โดยวิธีวิทยาการวิจัยเชิง
คุณภาพและวิเคราะห์ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในนวนิยายชายรักชาย
เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย

ผลการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย ภาพสะท้อน
ลักษณะของคน พบว่า ตัวละครชายรักหญิงและตัวละครชายรักชายต่างมีพฤติกรรม
ในการแสดงออกเรื่องความรักที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ตัวละครชายรักหญิง มีการ

แสดงออกเรื่องความรักระหว่างเพศ ที่เป็นไปตามเพศสภาพและวิสัยของปुरुชนทั่วไป ส่วนตัวละครชายรักชาย ไม่สามารถแสดงออกในเรื่องของความรักระหว่างเพศ ได้เทียบเท่าตัวละครชายรักหญิง เนื่องจากเป็นความรักที่ผิดกับเพศสภาพตามวิสัยของปुरुชนทั่วไป ภาพสะท้อนวิถีชีวิต การดำเนินชีวิตในด้านการประกอบอาชีพ ล้วนมีส่วนสำคัญในการแสดงออกเรื่องความรัก ของกลุ่มรักร่วมเพศชายเป็นอย่างมาก เนื่องจากสังคมส่วนใหญ่มองเรื่องความรัก ต้องถูกต้องตามจารีต คือ เพศชายจะต้องคู่กับเพศหญิง จึงจะเป็นการถูกจารีตที่มีการกำหนดมา จึงทำให้กลุ่มคนรักร่วมเพศชายนั้นไม่สามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ เนื่องด้วยต้องเคารพจารีต ภาพสะท้อนทัศนคติ พบว่า อาชีพทหารและครู เป็นอาชีพที่ชายเป็นใหญ่ เป็นผู้นำและสามารถปกป้องเพศหญิงได้ แต่ตัวละครหลักภายในเรื่องที่แสดงออกแบบชายรักชายและมีความสัมพันธ์ในเชิงชู้สาว ไม่สามารถแสดงออกได้อย่างชัดเจน เพราะมีคำว่า เพศ อาชีพ และการปกครองเป็นองค์ประกอบในการแสดงออกในเรื่องของความรัก ภาพสะท้อนจากแนวคิดต่าง ๆ พบแนวคิดปิตาธิปไตย จากเหตุการณ์ที่พลเอกธีรยุทธ ผู้เป็นบิดาของเอียร ที่ใช้อำนาจในการสั่งให้ร้อยเอกภูผาหรือผู้กองภูผา ให้ออกไล่เอียรระหว่างที่เอียรได้ไปเป็นครูอาสาบนผาปันดาว หรือธรรมเนียมของชาวอาข่าที่ให้ผู้ชายที่กำลังจะเข้าพิธีสมรสได้ร่วมรักกับหญิงที่เป็นม่ายก่อน เนื่องจากมีความเชื่อว่าเป็นการสละมลทินในร่างกายออกก่อนการร่วมหลับนอนกับภรรยาที่ตนจะแต่งงาน ส่วนแนวคิดสตรีนิยม พบเห็นจากเหตุการณ์ที่คุณหญิงลลิตา ที่ออกงานคู่กับสามีอยู่ตลอด สิ่งที่คุณหญิงกระทำอยู่ถึงแม้จะมีความสุข แต่ก็ทำเพราะหน้าที่ตาของสามีซึ่งเกี่ยวข้องกับแนวคิดสตรีนิยมแบบถอนรากถอนโคน และแนวคิดและทฤษฎีเคียร์รี่ คือ เอียรและผู้กองภูผา โดยที่ทั้งคู่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งเป็นความรักในกลุ่มรักร่วมเพศชาย แต่ทั้งคู่ก็ไม่ได้แสดงออกหรือให้ผู้คนมากำหนดว่า เขาทั้งสองคนเป็นเพศอะไร

คำสำคัญ: ภาพสะท้อน, กลุ่มรักร่วมเพศชาย, นวนิยายชายรักชาย

Abstract

This research aimed to Study of the Reflection of the Male Homosexual Group in the Male Homosexual Novel Named Nitanpandow of Bacteria, By qualitative research methodology and analyze the reflection of the male homosexual group in the male homosexual novel named Nitanpandow Bacteria

The results of the study found that analysis of male homosexual reflection on the characteristics of people, it was found that the MSM male and female had different expressions of love behaviors. The characters were male and female, there was an expression of love during sex. but heterosexual characters cannot express their love between the sexes. because it was love that is wrong with the gender according to the nature of the human being. The reflection on the way of life showed that captain Phupha He had a career in military service because a career in the military service must be a strong person and be able to protect others when showing that they had good feelings about the same sex the masculinity in itself was reduced, and the reflections on the attitude found that the military profession and protect the female. However, the main character in the story who was shown to design a gay male inability to express clearly. The reflections from various ideas found patriarchal ideas. from the event that Gen. Teerayut, the father of Thian who used their power to command captain Phupha to take care of him while he became a volunteer teacher. The characteristic of Phapundao or the Akha tradition for men who were

about to get married and try to have sexual relations with a widow first. Feminist concept, Khun Ying Lalita was a charitable person. She always went out with her husband. What Khun Ying Lalita was doing despite of her happiness it was done for saving her husband face and dignity and the concept of queer theory is Thian and captain Phupha where they had a good relationship with each other which was love among male homosexuals However, they did not show off or let the people determine try themselves what gender were they both.

Keywords: Reflection, Male homosexual group, MSM novel

บทนำ

สังคมไทยในอดีตเพศทางเลือกเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนและระบุให้เป็นบุคคลที่มีความผิดปกติไม่ได้ถูกยอมรับจากสังคมจากตัวอย่างวรรณกรรมที่กล่าวถึงเพศทางเลือกซึ่งปรากฏครั้งแรกในกฎหมายเฑียรบาล มาตรา 123 ความว่า “อนึ่งสนมกำนัลคบผู้หญิงหนึ่งกัน ทำผู้ชายเป็นชู้เมียกัน ให้ลงโทษด้วยลาวดหนัก 50 ที ศัก(สัก)คอ ประจานรอบพระราชมวง ที่หนึ่งให้เอาเป็นชาวสตึง ที่หนึ่งให้แก่พระเจ้าลูกเธอ หลานเธอ” (อรทัย เพียยุระ, 2560: 193) จากบทลงโทษดังกล่าวทำให้ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในช่วงสมัยนั้น ต้องกระทำกันอย่างซ่อนเร้นปิดบัง จนกระทั่งได้มีการพัฒนาเกี่ยวกับแนวคิดของกลุ่มเพศทางเลือกเกิดขึ้นอย่างมากมาย กลุ่มคนที่เป็นเพศทางเลือกไม่ได้เป็นคนที่มีความผิดปกติทางสุขภาพจิต คนกลุ่มนี้มีสิทธิในการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง ซึ่งในประเทศไทยการยอมรับในเพศที่สามหรือเพศทางเลือกมีเพิ่มมากยิ่งขึ้นจากการได้รับแนวคิดของกลุ่มเพศทางเลือก จึงทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและ

วัฒนธรรมต่อมา ดังที่ อรทัย เพียยุระ (2560: 63-65) กล่าวว่า ภายหลังที่มีการเปลี่ยนแปลงเรื่องการยอมรับในเพศทางเลือก ซึ่งแตกต่างจากในอดีตตามแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ เริ่มต้นจากแนวคิดปิตาธิปไตย ที่ใช้อธิบายลักษณะการปกครองสังคมที่ให้อำนาจกับผู้ชาย โดยสังคมที่ถือระบบชายเป็นใหญ่ เรียกว่า สังคมแบบปิตาธิปไตย (Patriarchal Society) คำว่า Patriarchy ถูกนำเข้ามาเป็นประเด็นในการศึกษาของวงการสตรีนิยม (Feminism) โดยนักสตรีนิยม ชื่อ เคท มิลเล็ท เป็นคนแรก โดยเคท มิลเล็ท ได้ตั้งข้อสังเกตว่าอำนาจต่าง ๆ ในสังคมต่างอยู่ในมือของผู้ชาย ทั้งกองทัพ อุตสาหกรรม เทคโนโลยี มหาวิทยาลัย วิทยาศาสตร์ พรรคการเมือง การเงินการคลัง ตำรวจ ทุกอย่างล้วนถูกมองว่าเป็นสถาบันของเพศชาย ที่เปิดโอกาสให้ผู้ชายได้ใช้อำนาจทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อมาก็มีนักวิชาการและนักสตรีนิยมคนอื่น ๆ ได้ออกมาอธิบายความหมายและคำจำกัดความว่า “ปิตาธิปไตย” ไว้หลายความหมาย แต่ส่วนใหญ่โดยทั่วไปแล้วเป็นในแนวทางเดียวกัน คือ การให้อำนาจกับผู้ชาย โดยธรรมชาติแล้วนั้นผู้ชายจะเป็นเพศที่มีเหตุผล แข็งแกร่ง มีความสามารถในการปกป้องคุ้มครองผู้อื่นได้ และกล้าตัดสินใจ ซึ่งลักษณะเหล่านี้ตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับผู้หญิงที่จะเป็นเพศที่มีความอ่อนไหวทางอารมณ์

สุรเดช โชติอุดมพันธ์ (2560: 206) กล่าวว่า กระแสสตรีนิยมมีจุดเริ่มต้นที่สัมพันธ์กับการเมืองอย่างชัดเจน คือ เป็นกระแสที่เกิดขึ้นเพื่อเรียกร้องให้เกิดความเท่าเทียมในสิทธิระหว่างสตรีและบุรุษ ในงานเขียนบางเล่มได้มีการเรียกร้องให้สังคมนั้นเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้มีสิทธิเขียนงานและสามารถเข้าถึงระบบการศึกษาดังเช่นผู้ชาย และมีการลบล้างอคติของผู้ชายร่วมสมัยที่เห็นว่า สตรีไม่ควรได้รับการศึกษาหรือหากได้รับก็เกินไปเพื่อความบันเทิงของบุรุษเพศ นักเขียนหญิงอังกฤษหลายคนเริ่มเรียกร้องสิทธิทางการเมืองเทียบเท่ากับผู้ชายผ่านงานเขียนหลายชิ้นด้วยกัน เช่น การร่างกฎหมาย

ที่เที่ยงธรรมมากขึ้นเพื่อสตรีหลังหย่าร้าง และการยินยอมให้สตรีมีโอกาสดำเนินการศึกษา และการประกอบอาชีพเช่นเดียวกับบุรุษ ทั้งหมดจึงเปรียบแนวคิดสตรีนิยมกับคลื่นสามลูก

โดยเฉพาะแนวคิดสตรีนิยมคลื่นลูกที่สาม กล่าวว่า เพศชายไม่ได้จำกัดอยู่แค่ว่าต้องเป็นเพศที่แข็งแรงเสมอไป แต่ในบางครั้งเพศชายเองก็สามารถที่จะแสดงมุมของความอ่อนแอออกมาได้เช่นกัน ในทางกลับกันเพศหญิงที่ทุกคนมองว่าเป็นเพศที่อ่อนโยน สุขภาพ และต้องตามบุรุษอยู่ตลอดเวลา ในบางครั้งเพศหญิงเองนั้นก็ก็สามารถ มีมุมที่แข็งแรง และสามารถที่จะปกป้องตนเอง โดยที่ไม่จำเป็นต้องอยู่ภายใต้การปกครองของเพศชายอยู่เสมอไป

นอกเหนือจากสองทฤษฎีที่เกิดขึ้นใหม่ข้างต้น ทฤษฎีควีเยร์ ก็เป็นอีกหนึ่งทฤษฎีที่กำเนิดขึ้นมา ว่าด้วยการมองว่าเพศของมนุษย์เป็นสิ่งที่ไม่สามารถจัดระเบียบแบบแผนได้เลย เชื่อว่าอัตลักษณ์ทางเพศเป็นสิ่งที่ไม่มีเอกภาพ เต็มไปด้วยความแตกต่างที่หลากหลาย ไม่คงที่กระจัดกระจาย และเปลี่ยนแปลงไปตามความสัมพันธ์เชิงอำนาจของแต่ละคนและสังคม เพราะเพศของมนุษย์เป็นสิ่งที่ไม่สามารถกำหนดหรือนำมาจัดลงในประเภทที่กำหนดของสังคมได้ แต่เพศของมนุษย์คือความเป็นจริงตามธรรมชาติการแบ่งแยกระหว่างรักต่างเพศ กับรักเพศเดียวกัน การแบ่งผู้ชายกับผู้หญิง หรือผู้ชายกับเกย์ ทฤษฎีควีเยร์พยายามเสนอว่าการคิดแบบแบ่งแยกนี้ทำให้เกิดการยึดมั่นความจริงแบบตายตัว

สังคมไทยในปัจจุบันได้มีการยอมรับในกลุ่มคนรักร่วมเพศเดียวกันมากขึ้น เห็นได้จากบทบาทในสังคม เช่น ดารา นักร้อง นักแสดงหลาย ๆ คนที่ได้ออกมายอมรับต่อหน้าสาธารณะชน ที่สังคมนั้นให้การยอมรับและสามารถมีสิทธิ เสรีภาพเท่ากันกับบุคคลอื่น ๆ แต่แตกต่างจากในบางประเทศที่กลับยังไม่เปิดกว้าง และไม่ได้เปิดพื้นที่ให้กับพวกเขาเหล่านี้ เห็นได้จากข่าวในหลาย ๆ ประเทศที่ได้หยิบประเด็นนี้ออกมานำเสนอ ทั้งนี้สื่อมวลชนไม่ว่าจะเป็น สื่อโทรทัศน์ วิทยุ สังคมออนไลน์ ตลอดจนละคร

ภาพยนตร์และนวนิยายที่เกี่ยวข้องกับชายรักชาย ที่เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยยกระดับความคิดและมุมมองของผู้คนในสังคมให้หันมาเปิดใจยอมรับพวกเขาเหล่านั้นมากยิ่งขึ้น แต่ก็ขึ้นอยู่กับการเลือกนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ และเครื่องมือหนึ่งที่คณะผู้วิจัยสนใจที่จะนำมาศึกษาและใช้ในการสะท้อนและนำเสนอภาพของกลุ่มคนรักร่วมเพศชายในสังคมไทย คือ “นวนิยายชายรักชาย”

การแตงนวนิยายที่เกี่ยวข้องกับคนรักเพศเดียวกัน แสดงให้เห็นว่า สังคมไทยยังคงยอมรับในการตีแผ่เรื่องราวของคนรักเพศเดียวกันและสังคมมีการสร้างบรรทัดฐานในการยอมรับว่าเป็นเรื่องปกติ แต่ภาพสะท้อนกลุ่มรักเพศเดียวกันที่ปรากฏในนวนิยายไทยจนนำไปสู่การยอมรับ เข้าใจ แสดงออกของความรัก ภาพลักษณ์ในความสัมพันธ์สังคม วัฒนธรรม ทศนคติ มีมุมมองสะท้อนภาพความจริงในนวนิยายที่นำเสนอภาพคนรักเพศเดียวกัน

นวนิยายชายรักชาย เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย ที่ปรากฏอยู่ในประเทศไทยและเป็นที่นิยมมากในยุคปัจจุบัน ถูกนำมาถ่ายทอดและแสดงให้เห็นถึงภาพสะท้อนในมุมต่าง ๆ ของกลุ่มรักร่วมเพศชาย ทั้งในด้านการใช้ชีวิต การประกอบอาชีพและการแสดงออกเรื่องความรัก ที่ในอดีตนั้นไม่สามารถที่จะถ่ายทอดและนำเสนอความคิดของตนเองได้ ทั้งนี้แบคทีเรียอยากให้นวนิยายเรื่องนี้เปรียบเสมือนเป็นการหวนระลึกถึงหยาดเหงื่อ ความเสียสละ และความรักโดยแท้ ที่ไม่ว่าจะหยิบมาอ่านเมื่อใดก็เหมือนได้กลับไปในวันวาน ในวันที่เราก้าวผ่านทั้งความสุขและเศร้ามาด้วยกัน

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภาพสะท้อนของกลุ่มรักร่วมเพศชายในสังคมผ่านนวนิยายชายรักชาย เรื่องนิทานพันดาว ของแบคทีเรีย โดยจะศึกษาคครอบคลุมถึงความหมายคนรักเพศเดียวกัน ภาพสะท้อนของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สนใจและนำแนวทางการศึกษาจากงานวิจัยของคุณวรางคณา สุขม่วง เรื่อง ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทย ทั้งนี้เพื่อเป็นการวิเคราะห์

ว่านวนิยาย ซึ่งถือเป็นวรรณกรรมแขนงหนึ่งที่มิพบาทและทำหน้าที่ถ่ายทอดความคิด และมุมมองต่าง ๆ ของผู้เขียนได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในนวนิยาย ชายรักชาย เรื่องนิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย

วิธีการดำเนินวิจัย

วิจัยเรื่อง “ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในนวนิยายชายรักชาย เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชายและ ศึกษากลวิธีการนำเสนอกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในนวนิยายชายรักชาย เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย โดยมีขั้นตอนระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัย คือ 1. การสำรวจและรวบรวมข้อมูล 2. การวิเคราะห์ข้อมูล และ 3. การนำเสนอข้อมูล ดังนี้

1. การสำรวจและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในนวนิยายชายรักชาย เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย โดยมีการสำรวจและรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนวนิยายชายรักชาย เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย

2. ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลและศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนของ กลุ่มรักร่วมเพศชายผ่านแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเพศ ดังนี้

2.1 แนวคิดภาพสะท้อน (Reflective Approach)

2.2 ทฤษฎีปิตาธิปไตย (Patriarchy)

2.3 ทฤษฎีสตรีนิยม (Feminism)

2.4 ทฤษฎีเครือข่ายกับเกย์และเลสเบี้ยน

3. นอกจากศึกษา รวบรวมแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเพศในข้างต้น แล้วนั้น ผู้วิจัยยังศึกษาและรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศที่สามารถนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาในแนวทางเดียวกัน

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในนวนิยายชายรักชาย เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ในการวิเคราะห์ภาพสะท้อนของกลุ่มรักร่วมเพศชาย ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์แนวคิดภาพสะท้อนของ วรจกณา สุขม่วง (2560) ในงานวิจัยที่ศึกษาภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทย และได้วิเคราะห์ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ภาพสะท้อนลักษณะของคน
2. ภาพสะท้อนวิถีชีวิต
3. ภาพสะท้อนทัศนคติ

โดยผู้วิจัยได้มีการวิเคราะห์ภาพสะท้อนเพิ่มเติมอีกหนึ่งหัวข้อ คือ

4. ภาพสะท้อนแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ

3. การนำเสนอข้อมูล

งานวิจัยเรื่อง ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในนวนิยายชายรักชาย เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่ผู้วิจัยได้ศึกษาภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชายในนวนิยายชายรักชาย เรื่องนิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย อีกทั้งได้วิเคราะห์ สรุปและอภิปรายผลผ่านการนำเสนอในรูปแบบของการพรรณนา

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในนวนิยายชายรักชาย เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบททีเรีย” สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ภาพสะท้อนลักษณะของคน

ลักษณะของคนหรือตัวละคร ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวละครที่ปรากฏอยู่ในนวนิยาย โดยแบ่งการวิเคราะห์ตัวละครออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (1) ตัวละครหลักและ (2) ตัวละครรอง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและแบ่งการวิเคราะห์ภาพสะท้อนคนหรือตัวละครหลักที่มีการดำเนินเรื่องออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ตัวละครชายรักหญิง คือ ทอฝันกับ ผูกองภูผา และตัวละครชายรักชาย คือ เอียร์กับ ผูกองภูผา ทั้งตัวละครชายรักหญิงและตัวละครชายรักชายต่างมีพฤติกรรมที่แสดงออกในเรื่องของความรักที่แตกต่างกัน โดยตัวละครชายรักหญิง มีการแสดงออกในเรื่องของความรักระหว่างเพศที่เป็นเพศสภาพตามวิสัยของปุณชนทั่วไป สามารถมีความรักและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันได้แบบไม่ผิดจารีตสาร์ตนิยมทางเพศที่สังคมได้กำหนดเป็นบรรทัดฐานเอาไว้ ในทางกลับกันตัวละครชายรักชายไม่สามารถแสดงออกในเรื่องของความรักระหว่างเพศได้เทียบเท่ากับตัวละครชายรักหญิง เนื่องจากเป็นความรักที่ผิดกับเพศสภาพตามวิสัยของปุณชน

เพศชายในอุดมคติจะต้องเป็นบุคคลที่แข็งแกร่ง แข็งแกร่ง กล้าได้กล้าเสีย ไม่แสดงมุมอ่อนแอให้ผู้อื่นได้เห็น และสามารถปกป้องทุกคนได้ แต่กลุ่มคนรักร่วมเพศชายคือ กลุ่มชายที่รักเพศเดียวกัน โดยแสดงบุคลิกภาพภายในหรือลักษณะนิสัยของเพศหญิง อาทิ ความอ่อนแอหรืออ่อนไหวง่ายออกมาให้ผู้อื่นได้เห็น ซึ่งสิ่งที่แสดงออกนั้นผิดกับบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของเพศชายทั่วไป จึงส่งผลทำให้คุณค่าในความเป็นชายลดน้อยลงไปด้วย

2. ภาพสะท้อนวิถีชีวิต

การดำเนินชีวิตในด้านการประกอบอาชีพ ล้วนมีส่วนสำคัญในการแสดงออกเรื่องความรัก ของกลุ่มรักร่วมเพศชายเป็นอย่างมาก เนื่องจากสังคมส่วนใหญ่มองเรื่อง

ความรัก ต้องถูกต้องตามจารีต จึงทำให้กลุ่มคนรักร่วมเพศชายนั้นไม่สามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ เนื่องด้วยต้องเคารพจารีต

จากการศึกษาและวิเคราะห์ภาพสะท้อนวิถีชีวิต ภายในนวนิยายชายรักชาย เรื่องนิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย พบว่า ผู้กองภูษาที่รับราชการทหาร อาชีพเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลทำให้ไม่สามารถแสดงตัวตนของตัวเองออกมาได้อย่างชัดเจน เนื่องจากภายนอกทุกคนมองว่า คนที่ประกอบอาชีพรับราชการทหารจะต้องเป็นคนที่มีความแข็งแกร่ง แข็งแกร่งและสามารถปกป้องคนอื่นได้ เมื่อแสดงออกว่ามีความรู้สึกที่ดีกับเพศเดียวกัน ความเป็นชายในตัวก็ถูกลดค่าลง เพราะมีคำว่า “จารีต” เป็นตัวกำหนดอยู่

3. ภาพสะท้อนทัศนคติ

อาชีพและการปกครอง เป็นองค์ประกอบสำคัญในการแสดงออกของกลุ่มคนรักเพศชาย โดยเฉพาะอาชีพที่เพศชายถูกวางว่าจะต้องเป็นผู้ที่มีความแข็งแกร่ง แข็งแกร่ง สามารถเป็นผู้นำและสามารถที่จะปกป้องเพศหญิงได้ เช่น ตำรวจ คุณครูและทหาร ฯลฯ ดังนั้นการแสดงออกของกลุ่มคนรักร่วมเพศชายในอาชีพข้างต้น จึงไม่สามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ ทำได้แค่การแสดงออกในมุมเล็ก ๆ เท่านั้น เพราะเมื่อมีการแสดงตัวตนออกมาชัดเจน ความเป็นชายที่คนอื่น ๆ มองจะถูกลดความเป็นชายลง เนื่องด้วยมีคำว่า “เพศ” เป็นองค์ประกอบ และจะทำให้คุณค่าภายในตัวลดทอนลงไปด้วย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ภาพสะท้อนทัศนคติ ภายในนวนิยายชายรักชาย เรื่องนิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย พบว่า อาชีพทหารและคุณครู เป็นอาชีพที่เพศชายถูกวางว่าจะต้องเป็นผู้ที่มีความแข็งแกร่ง แข็งแกร่ง สามารถเป็นผู้นำและสามารถที่จะปกป้องเพศหญิงได้ แต่ภายในเรื่องเฮียรและผู้กองภูษา ที่มีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวจึงไม่สามารถแสดงออกได้อย่างชัดเจน ทำได้แค่แสดงออกในมุมเล็ก ๆ เพราะมีคำว่า เพศ อาชีพ และการปกครองเป็นองค์ประกอบในการแสดงออกในเรื่องของความรัก

4. ภาพสะท้อนจากแนวคิด

จากศึกษาและวิเคราะห์ภายในนวนิยายชายรักชาย เรื่องนิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย พบเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิดปิตาธิปไตย คือ พลเอกธีรยุทธ ผู้เป็นบิดาของเอียร ที่ใช้อำนาจในการสั่งให้ผู้กองภูผาดูแลเอียรระหว่างที่เอียรได้ไปเป็นครูอาสาบนผาพันดาว หรือธรรมเนียมของชาวอาข่าที่ให้ผู้ชายที่กำลังจะเข้าพิธีสมรสได้ร่วมรักกับหญิงที่เป็นม่ายก่อน เนื่องจากมีความเชื่อว่าเป็นการสละมลทินในร่างกายออกก่อนการร่วมหลับนอนกับภรรยาที่ตนจะแต่งงานด้วย จากตัวอย่างที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า เหตุการณ์ทั้งสองเหตุการณ์เกิดจากอำนาจที่เกิดจากชายเป็นใหญ่ทั้งสิ้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดปิตาธิปไตย

จากนั้นไม่นานก็มีนักสตรีนิยมหลายท่านออกมาเรียกร้องสิทธิของความเป็นเพศหญิงขึ้น เพื่อต่อต้านอุดมการณ์แบบปิตาธิปไตย เมื่อเรียกร้องสิทธิ และความเท่าเทียมของเพศหญิงสำเร็จ จึงเกิดเป็นแนวคิดสตรีนิยม ซึ่งในช่วงแนวคิดสตรีนิยมถือกำเนิดขึ้นนี้เอง ทำให้กลุ่มเพศชายบางกลุ่มที่อยากแสดงความอ่อนแอ อ่อนโยน หรืออ่อนไหวง่าย เริ่มมีมากขึ้นแต่ในช่วงนั้นไม่สามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ ทำได้เพียงหลบ ๆ ซ่อน ๆ เท่านั้น เพราะยังมีการวางกรอบของคำว่า “จารีต” อยู่

จากการศึกษาและวิเคราะห์ภายในนวนิยายชายรักชาย เรื่องนิทานพันดาว ของแบคทีเรีย พบเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิดสตรีนิยม คือ คุณหญิงลลิตาที่เป็นผู้ที่จัดเป็นกุศลออกงานคู่กับสามีอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสิ่งที่คุณหญิงกระทำอยู่ถึงแม้จะมีความสุข แต่ก็ยังเกี่ยวโยงกับแนวคิดสตรีนิยมในสายถอนรากถอนโคนอยู่ดี

ต่อมาแนวคิดหรือทฤษฎีเคียวรีได้ถือกำเนิดขึ้น จากการคำด่าและคำดูถูกโดยคำว่า “เคียวรี” คือ คำนามหรือคำคุณศัพท์ที่ใช้เรียกกลุ่มคนที่มีลักษณะผิดเพี้ยนการเหยียดหยาม นักวิชาการเลยหยิบเอาคำว่า “เคียวรี” มาใช้เพื่อเป็นการรื้อถอนความหมายชุดเดิมโดยแนวคิดหรือทฤษฎีเคียวรีระบุว่า เป็นคำที่ใช้อธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมและ

วัฒนธรรมของกลุ่มรักร่วมเพศ โดยไม่ได้กำหนดว่าเป็นเพศอะไรหรือเรียกว่าอะไร จึงเกิดเป็นกลุ่มคนรักร่วมเพศชายขึ้น

จากศึกษาและวิเคราะห์ภายในนวนิยายชายรักชาย เรื่องนิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย พบตัวละครที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิดและทฤษฎีเคียวรี คือ เอียร์และผู้กอง ภูผา โดยที่ทั้งคู่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งเป็นความรักในกลุ่มรักร่วมเพศชาย แต่ทั้งคู่ก็ไม่ได้แสดงออกหรือให้ผู้คนมากำหนดว่า เขาทั้งสองคนเป็นเพศอะไร เหตุผลนี้เองทำให้ความรักระหว่างเอียร์และผู้กองภูผา เป็นความรักแบบไม่จำกัดเพศ ทั้งยังเกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีเคียวรีไปในตัวอีกด้วย

อภิปรายผล

จากผลการศึกษา “ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในนวนิยายชายรักชาย เรื่องนิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย” สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

การศึกษากลุ่มรักร่วมเพศชาย ที่มีการศึกษาภาพสะท้อนลักษณะของคนภาพสะท้อนวิถีชีวิต และภาพสะท้อนทัศนคติ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรางคณา สุขม่วง (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทย” จะเห็นได้จาก การสะท้อนลักษณะของคน ในคนรักเพศเดียวกันมีบุคลิกภาพภายใน และบุคลิกภายนอก การสะท้อนวิถีชีวิตตัวละครหลักสื่อคนรักเพศเดียวกัน โดยมีเนื้อหาความสัมพันธ์เริ่มต้นมาจากความผูกพันรูปแบบเพื่อนหรือคนรู้จักแล้วพัฒนาเป็นคนรัก ความใกล้ชิด ความเข้าใจกัน พัฒนาความรู้สึกจนกลายเป็นความรัก และสิ่งที่สะท้อนออกมาคือกรอบจากสังคม ครอบครัว ถ้ายอมรับได้ตัวละครจะเปิดเผยและยอมรับความเป็นตัวเอง แต่ถ้าสังคมครอบครัวปิดกั้นจะเกิดเป็นความกดดัน ไม่กล้าแสดงออก การสะท้อนทัศนคติ ตัวละครหลักสื่อคนรักเพศเดียวกัน จะเห็นได้ว่า ตัวละครหลัก โดยส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับตัวเอง เพิ่งรู้ว่าชอบเพศเดียวกัน หรือรู้ตัวแต่ไม่ยอมรับจะมีทัศนคติต่อเพศเดียวกันคือต่อต้าน ปิดกั้นตัวเองไม่ ยอมรับความจริง มองข้ามความรู้สึกของผู้อื่น โดยทางคณะผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทาง

คล้ายกัน พบว่าโดยตัวละครที่เป็นแบบชายรักหญิง มีการแสดงออกในเรื่องของความรักระหว่างเพศที่เป็นเพศสภาพ ในทางกลับกันตัวละครที่เป็นแบบชายรักชายไม่สามารถแสดงออกในเรื่องของความรักระหว่างเพศได้เทียบเท่ากับตัวละครที่เป็นแบบชายรักหญิง ภาพสะท้อนวิถีชีวิต พบว่า คนที่ประกอบอาชีพรับราชการทหารจะต้องเป็นคนที่มีความแข็งแรง แข็งแกร่งและสามารถปกป้องคนอื่นได้ เมื่อแสดงออกว่ามีความรู้สึกที่ดีกับเพศเดียวกัน ความเป็นชายในตัวก็ถูกลดค่าลง เพราะมีคำว่า “จารีต” เป็นตัวกำหนดอยู่ และภาพสะท้อนทัศนคติ พบว่า อาชีพทหารและครู เป็นอาชีพที่ชายเป็นใหญ่เป็นผู้นำและสามารถปกป้องเพศหญิงได้แต่ภายในตัวละครหลักที่เป็นชายรักชาย ที่มีความสัมพันธ์เชิงคู่สาวจึงไม่สามารถแสดงออกได้อย่างชัดเจน เพราะมีคำว่า เพศ อาชีพ และการปกครองเป็นองค์ประกอบในการแสดงออกในเรื่องของความรัก อีกทั้งภาพสะท้อนที่ได้จากแนวคิด ๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ เคท มิลเล็ท นักสตรีนิยม ที่กล่าวถึงแนวคิดแบบปิตาธิปไตยคือการให้อำนาจกับผู้ชาย จากเรื่องพบว่า มีการปรากฏแนวคิดแบบปิตาธิปไตย คือ พลเอกธีรยุทธ ผู้เป็นบิดาของเอียร ที่ใช้อำนาจในการสั่งให้ผู้กองภูผาดูแลเอียรระหว่างที่เอียรได้ไปเป็นครูอาสาบนผาพันดาว หรือธรรมเนียมของชาวอาข่าที่ให้ชายที่กำลังจะเข้าพิธีสมรสได้ร่วมรักกับหญิงที่เป็นมาก่อน เนื่องจากมีความเชื่อว่าเป็นการสละมลทินในร่างกายออกก่อนการร่วมหลับนอนกับภรรยาที่ตนจะเข้าพิธีสมรสด้วย อีกทั้งแนวคิดสตรีนิยมที่พบ คือ สตรีนิยมแบบถอนรากถอนโคน ที่กล่าวว่า ระบบชายเป็นใหญ่ เป็นการกดขี่ครอบงำของผู้ชายตามเพศวิถี ที่ประติฐสร้างความเป็นหญิงขึ้นมาเพื่อรับใช้ผู้ชายจากการศึกษาพบเหตุการณ์ที่สอดคล้องกับแนวคิดสตรีนิยมแบบถอนรากถอนโคน คือ คุณหญิงลลิตาที่เป็นผู้ที่จิตเป็นกุศล ออกงานคู่กับสามีอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสิ่งที่คุณหญิงกระทำอยู่ถึงแม้จะมีความสุข แต่ก็ยังเกี่ยวโยงกับแนวคิดสตรีนิยมแบบถอนรากถอนโคนที่ผู้หญิงอยากที่จะหลีกเลี่ยงแต่ก็ไม่สามารถทำได้อยู่

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา “ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในนวนิยายชายรักชาย เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย” ผู้วิจัยสามารถสรุปข้อเสนอแนะ โดยแบ่งหัวข้อได้เป็นดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ควรส่งเสริมให้สื่อมวลชนในแขนงต่าง ๆ ร่วมกันนำเสนอการตีแผ่แง่มุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มรักร่วมเพศชายมากยิ่งขึ้น เช่น การนำเรื่องราวของกลุ่มรักร่วมเพศชายมาตีแผ่ในรูปแบบของละคร หนังสือ เพลง ฯลฯ

2. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

2.1 งานวิจัยเรื่อง “ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในนวนิยายชายรักชาย เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย” ผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์เฉพาะในนวนิยายชายรักชาย เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย เรื่องเดียวเท่านั้น ไม่สามารถเปรียบเทียบ เพื่อให้เห็นภาพสะท้อนของกลุ่มรักร่วมเพศชายในนวนิยายชายรักชายเรื่องอื่น ๆ ได้

2.2 งานวิจัยเรื่อง “ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในนวนิยายชายรักชาย เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย” ศึกษาและวิเคราะห์เฉพาะตัวละคร ชายรักชาย (กลุ่มรักร่วมเพศชาย) และตัวละครชายรักหญิง ที่เป็นตัวละครหลักเท่านั้น ถ้าศึกษาตัวละครรองในด้านต่าง ๆ นอกเหนือจากนี้ อาจทำให้ข้อมูลน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาภาพสะท้อนของกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในนวนิยายชายรักชาย เรื่องอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างของภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย

3.2 ควศีกษาภาพสะท้อนของกลุ่มร้กร่วมเพศชายจากวรรณกรรมแขนงต่าง ๆ อาทิ ภาพยนตร์ เพลง หนังสือ ละคร ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มร้กร่วมเพศชาย เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างของภาพสะท้อนกลุ่มร้กร่วมเพศชายให้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน. (2551). *สายธารแห่งนักคิดทฤษฎีเศรษฐกิจศาสตร์การเมืองกับการสื่อสารศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2525). *วรรณกรรมไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- _____. (2529). *วรรณกรรมวิจารณ์*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จักรกริช โพธิ์ศรี. (2557). *การนำเสนอภาพแทนของกลุ่มร้กร่วมเพศชายในเพลงลูกทุ่งและหมอลำ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชัยณรงค์ ออกุ่น. (2558). *หลักการอ่าน “นวนิยาย” เพื่อการเสพได้อรรถรส*. (ม.ป.ท.).
- ชูศักดิ์ ภัทรกุลวณิช และนพพร ประชากุล. (2535). *การศึกษาวรรณกรรม: ศาสตร์เฉพาะกับสหวิทยาการ. เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการเรื่องมนุษยศาสตร์: พรมแดนปัจจุบันเส้นทางสู่อนาคต*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไชยศิริ บุญกุลศรีรุ่ง. (2553). *เพศสภาพและวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ัญญา สังขพันธานนท์. (2539). *วรรณกรรมวิจารณ์*. กรุงเทพฯ: นาคร.
- นพพันธ์ ดำวงวิเศษ และ ปีเตอร์ เอ. แจ็คสัน (บก.). (2556). *เพศหลากหลายเจดสี*. กรุงเทพฯ: ศูนย์มนุษยวิทยาสิรินคร (องค์การมหาชน).

นฤพนธ์ ตัววิเศษ. (ม.ป.ป.). แนวคิดทฤษฎีเรื่อง “ความหลากหลายทางเพศ”

ในกระบวนการทัศน์วิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยา
สิรินธร (องค์การมหาชน).

ปริญญญา เกื้อหนุน. (2537). เรื่องสั้นอังกฤษและอเมริกัน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ปิยรัตน์ มาร์แตง. (2546). แนวทางการให้การศึกษาเพื่อความเข้าใจในวิถีชีวิต

ของคนรักเพศเดียวกัน. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรพิไล ถมังรักษ์สัตว์. (2539). ปรัชญาผู้หญิง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรรณทิภา จินกลับ. (2551). การศึกษาวิเคราะห์นวนิยายไทยที่นำเสนอการเดินทางข้ามเวลา.

(ปริญญาานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พิศมัย ศรีอนุพันธ์. (2526). วรรณกรรมปัจจุบัน: นวนิยาย (Novel) วารสารวัฒนธรรมไทย.

(ม.ป.ท.).

มัทนา เขตมี. (2539). วิถีชีวิตและชีวิตครอบครัวของหญิงรักหญิง. (วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ลักษณะวัต เจริญพงศ์. (2544). ปรัชญาภาวะสตรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วรภัตรา บุรณะกิจเจริญ. (2543). พัฒนาการพฤติกรรมหญิงรักร่วมเพศ. (วิทยานิพนธ์

ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วรรณนะ หนูหมื่น. (2552). นวนิยายรักร่วมเพศ: ปัญหาและคุณค่าของมนุษย์.

(ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). สงขลา: สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วรรณนะ หนูหมื่น. (2554). ลักษณะเด่นของนวนิยายรักร่วมเพศไทย พ.ศ. 2548-2552:

แนวคิดสำคัญกับกลศิลป์ที่สื่อความหมายบทประพันธ์. (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต).

สงขลา: สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วรางคณา สุขม่วง. (2560). ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทย.

(วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

- วสิทธิ์ เสงี่ยม. (2555). *สิทธิในการแต่งงานของคนรักเพศเดียวกันในประเทศไทย*.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิริยะ สิริสิงห์. (2537). *การสร้างสรรควัฒนธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ:
สุวีริยาสาส์น.
- วรุณี ภูริสินสิทธิ์. (2545). *สตรีนิยม: ขบวนการและแนวคิดทางสังคมแห่งศตวรรษที่ 20*.
กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- วิทย์ ศิวะศรียานนท์. (2544). *วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์*. กรุงเทพฯ: ธรรมชาติ.
- วิภา กงกชนันท์. (2540). *กำเนิดนวนิยายในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- วิมลวรรณ ขอบเขต. (2557). *การสร้างสรรคภาษาและภาพสะท้อนสังคมของเพลงลูกทุ่ง*.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมพร จารุณ. (2542). *โครงภาพรวมเกียรติ*. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- สมสุข หินวิมาน. (2548). *ประมวลสาระชุดวิชาปรัชญาในศตวรรษที่ 20 และทฤษฎีการสื่อสาร*.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สายทิพย์ นกุลกิจ. (2537). *วรรณกรรมไทยปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพรรณิ วราทร. (2519). *ประวัติการประพันธ์นวนิยายไทย ตั้งแต่สมัยเริ่มแรกจนถึง พ.ศ. 2475*.
กรุงเทพฯ: มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
- สุธินันท์ พงศ์ไพบูลย์. (2525). *วรรณคดีวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรเดช โชติอุดมพันธ์. (2560). *ทฤษฎีวรรณคดีวิจารณ์ตะวันตกในคริสต์ศตวรรษที่ 20*.
(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุโรพร ชลวิไล. (2545). *ตัวตนในเรื่องเล่า: การต่อรองทางอัตลักษณ์ของหญิงรักหญิง*.
(วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- หทัยวรรณ มณีวงศ์. (2560). *วรรณกรรมวิจารณ์*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครราชสีมา.
- อรทัย เพียยุระ. (2561). *วรรณกรรมกับเพศภาวะ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์.

- อัสนันท์ เตโชพิศาลวงศ์. (2554). *วาทกรรมสะท้อนภาพไทยผ่านหนังสือพิมพ์ประเทศไทย อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทชั้นบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อิงอร สุพันธ์วิช. (2547). *วรรณกรรมวิจารณ์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Abrams, M.H. (1957). *Glossary of Literature Terms. 3 th ed.* New York: Holt,Rinchart and Winston, Inc.
- Blackwood, E. (1986). *“Breaking the Mirror: The Construction of Lesbianism and the Anthropological Discourse on Homosexuality”*In *Anthropology and Homosexual Behavior*. New York: TheHaworth Press.
- Dennis Altman. (1974). *Homosexual: Oppression and Liberation, rev. ed.* London: Allen Lane.
- Eve Kosofsky Sedgwick. (1985). *Between Men : English Literature and Male Homosocial Desire*. New York: Columbia University Press.
- Evelyn Reed. (1976). *Woman's Evolution from Matriarchal Clan to Patriarchal Family*. Indonesian: Farsi.
- Garton. (2004). *Stephen. Histories of Sexuality*. New York, Routledge.
- Gayle Rubin. (1975). *The Traffic in Woman: Notes on the “Political Economy of Sex”, in Rayna R. Reiter, ed., Toward an Anthropology of Woman*. New York: Monthly Review Press.
- Gloria Anzaldua. (1977). *“La conscienie de la mestiza: Towards a New Consciousness ”, in Alma M. Garcia, ed., Chicana Feminist Thought: The Basic Historical Writings*. New York: Routledge.
- Hall, S. (1997). *Representation*. London: Sage in association with the Open University.

Humm, M. (1992). *Feminisms: A Reader*. Herfordshire: Harvester Wheatsheaf.

Humm, M. (1999). *The Dictionary of Feminist Theory*. Essex: Prentice Hall.

Author

Miss. Anongnat Thongsan

Information Thai Program, Faculty of Education

Nakhon Ratchasima Rajabhat University

340 Suranarai Rd., Nai Muang Sud-district, Muang District,

Nakhon Ratchasima Province 30000

Tel: 098-220-2801 Email: anonganog646@gmail.com

Mr. Sarun Jaranai

Information Thai Program, Faculty of Education

Nakhon Ratchasima Rajabhat University

340 Suranarai Rd., Nai Muang Sud-district, Muang District,

Nakhon Ratchasima Province 30000

Tel: 093-325-0915 Email: sarunpeemaijaranai7@gmail.com

การพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีนโดยใช้บัตรคำ Developing the Ability to Memorize Chinese Characters Vocabulary by Using Flash Cards

สุภัชญา สวัสดิ์โยธิน¹

Supatchaya Sawatyothin

¹สาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

Department of Linguistics, Faculty of Technology Management, RajamangalaUniversity
of Technology Isan Surin Campus

ได้รับบทความ: 2 มีนาคม 2564

ปรับปรุงแก้ไข: 19 พฤษภาคม 2564

ตอบรับตีพิมพ์: 20 พฤษภาคม 2564

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีนโดยใช้บัตรคำ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้บัตรคำในการเรียนภาษาจีน ที่มีต่อความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาจีน 2 ประจำภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ จำนวน 22 คน เครื่องมือในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) บัตรคำจำนวน 20 คำ 3) แบบทดสอบความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีน ระยะเวลาการศึกษาวิจัย 3 สัปดาห์

สถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) แบบ dependent

ผลการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีน โดยการใช้บัตรคำ พบว่า คะแนนเต็ม 20 คะแนน สำหรับคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนที่ไม่ใช้บัตรคำมีค่า 9.91 คะแนน ส่วนคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนโดยการใช้บัตรคำมีค่า 19.41 คะแนน ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ การใช้บัตรคำทำให้ความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีนของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างชัดเจน โดยทำให้คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 47.50

คำสำคัญ: การเรียนภาษาจีน, บัตรคำ, สื่อการสอน, ความจำ

Abstract

This research is to develop the ability to memorize Chinese characters' vocabulary by using flash cards. The purpose of this research was to study the effect of using flash cards in Chinese learning on developing the Ability to Memorize Chinese Characters Vocabulary. The sample group is 22 second-year students who enrolled in Chinese 2 course in the first semester of the academic year 2020 of Rajamangala University of Technology Isan Surin Campus. Research tools consisted of 1) 2 lesson plans; 2) 20 flash cards; 3) the pre-test and post-test were spent 3 weeks of study. The statistics used in this research were mean, standard deviation and t-test for dependent style.

The research finding of Chinese character vocabulary by using flash cards, when, comparing the scores before and after learning illustrates that, the 20 marks for the pre-test average score without using flashcards was 9.91 while the post-test average score when using pictures in flash cards was 19.41. It had a significantly different scores at a level of .05. The result showed that using flash cards obviously improved the effectiveness of Chinese characters' memorization, by increasing the average marks 47.50% over before learning.

Keywords: Chinese language learning, flash card, Instructional Media, Memorize

บทนำ

มักมีคนกล่าวกันว่า การได้เห็นรูปภาพดีกว่าการเขียนบรรยายด้วยถ้อยคำเป็นร้อยเป็นพันคำ เช่น เด็กคนที่หนึ่งอยากจะบอกลักษณะของช้างให้แก่เด็กคนที่สอง ว่าช้างมีรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร คงต้องอธิบายยืดยาวเป็นแน่แท้ แต่ถ้าเด็กคนที่หนึ่งแสดงภาพของช้างให้แก่เด็กคนที่สองดู เด็กคนที่สองก็จะจดจำลักษณะรูปร่างของช้างได้อย่างรวดเร็ว หากพบสัตว์ที่มีลักษณะดังภาพ ก็จะบอกได้ทันทีว่าเป็นช้าง แต่ถ้าเด็กคนที่สองฟังแต่เพียงคำอธิบาย หากพบช้างจริง ๆ เขาคงไม่อาจบอกได้เช่นนั้น สอดคล้องกับกระบวนการรับรู้ทางกายภาพ ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นสร้างความจำในมนุษย์ กล่าวคือเมื่อภาพกระทบเข้ากับประสาททางตา ทางหูของมนุษย์ต่อมาจะนำเข้าสู่กระบวนการจดจำระยะสั้น ถ้าข้อมูลไม่สำคัญจะถูกลืม แต่ถ้าสำคัญจะถูกพัฒนาเป็นการจดจำระยะยาวต่อไป (Bell-Gredler, 1986: 171) ความสำคัญของภาพยังมีมากอีกมากมาย

อาทิ มนุษย์ใช้ภาพประกอบข่าว ใช้ภาพสำหรับการติดตามหาคนหาย หรือติดตามหาอาชญากร และนักท่องเที่ยวก็นักถ่ายภาพไว้เป็นที่ระลึก ซึ่งจะดีกว่าการจดบันทึกเป็นตัวหนังสือ ตลอดจนการใช้รูปภาพในการประกอบการเขียนหนังสือ ก็จะทำให้คนอ่านเข้าใจในเนื้อหาที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ และทำให้หนังสือน่าอ่านมากขึ้น นอกจากนี้รูปภาพยังใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน ซึ่งอาจเป็นรูปภาพบนแผ่นกระดาน หรือภาพที่อยู่บนสื่ออื่น ๆ เช่น แผ่นใส PowerPoint ยูทูป เป็นต้น

เนื่องด้วยรูปภาพเป็นสิ่งที่เร้าความสนใจ และทำให้เนื้อหาน่าสนใจมากขึ้น ผู้เรียนจะให้ความสนใจต่อภาพมากกว่าข้อความที่ต้องอ่าน อีกทั้งภาพจะช่วยย่นระยะเวลาทำความเข้าใจได้มากกว่าการรับรู้จากตัวหนังสือ นอกจากนี้ เมื่อมีภาพจะช่วยให้จดจำได้ดีกว่า เพราะสมองมนุษย์จะประมวลผลต่อการเรียนรู้ออกมาเป็นภาพ จากนั้นจะส่งต่อไปยังตัวแปรอื่นที่เชื่อมโยงกับประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของร่างกาย การใช้ภาพเป็นสื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ ดังความเห็นของ สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2550: 71 - 72) ซึ่งเห็นว่า รูปภาพเป็นสื่อที่สามารถถ่ายทอดการเรียนรู้ได้ในตัวเอง โดยไม่ต้องใช้อุปกรณ์ใด ๆ เข้าช่วยเพิ่มเติม การสอนทุกอย่างต้องใช้ประสาทสัมผัสเป็นสื่อ และการใช้ประสาทสัมผัสหลาย ๆ ทางจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความจำ ความเข้าใจ เช่นการใช้รูปภาพ (Laurie, 1972: 1) งานวิจัยของ กมลทิพย์ รัชชนะกุล (2548: 48) พบว่า การนำสื่อสภาพจริงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มาใช้ในการเรียนการสอนภาษา ถือเป็น การให้ประสบการณ์ในชีวิตจริงแก่ผู้เรียน อันจะนำไปสู่ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ช่วยกระตุ้นแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ ภทรชนน ผจญภัย (2560: 4) ยังพบว่า การใช้ภาพประกอบการเรียนสามารถกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน และช่วยให้การเขียนของนักเรียนลื่นไหล เชื่อมโยงลำดับเหตุการณ์ได้ดียิ่งขึ้น

การดำรงชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบันเป็นยุคของโลกไร้พรมแดน มนุษย์มีการติดต่อสื่อสารกัน เพื่อประโยชน์ทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ธุรกิจการเงิน การค้าขาย การศึกษา การแพทย์และสาธารณสุข ฯลฯ ภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันจึงมีความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น และภาษาสเปน สำหรับประเทศไทย หน่วยงานภาครัฐได้บรรจุภาษาจีนเข้าสู่หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยให้เริ่มเรียนภาษาจีนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 220 - 222) ด้วยผู้วิจัยสอนในรายวิชาภาษาจีนได้สังเกตเห็นว่าผู้เรียนสามารถอ่าน เขียน ฟินอิน (คำอ่านออกเสียงของอักษรจีน) และสามารถสนทนาได้ตอบโต้ แต่เมื่อผู้สอนไม่ได้ให้ฟินอินประกอบมาด้วย ผู้เรียนส่วนใหญ่จะอ่านไม่ออก หรืออ่านได้บางตัว ไม่สามารถเข้าใจความหมายทั้งหมด ปัญหาดังกล่าว อาจมีนักศึกษาบางคนแก้ไขปัญหาโดยใช้โทรศัพท์มือถือถือแสกนเพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์อักษรจีนตัวนั้น ส่วนคนอื่นก็รอคำตอบจากเพื่อน หรือไม่สนใจในการเรียนเลย เนื่องจากอักษรจีนเขียนขึ้นมาจากรูปภาพ ถ้าผู้เรียนมองตัวอักษรจีนเป็นภาพ ก็จะทำให้ผู้เรียนสามารถจำตัวตัวอักษรจีนได้ดีขึ้น ผู้วิจัยต้องการพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีน จึงได้ทำการวิจัยการพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีนโดยใช้รูปภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้บัตรคำในการเรียนภาษาจีน ที่มีต่อความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีน

วิธีการดำเนินวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากในรายวิชาภาษาจีน 2 ประจํามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาควิชาการศึกษาศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเพียง 22 คน ผู้วิจัยจึงใช้นักศึกษาทั้งหมดทั้งสิ้น 22 คน เป็นกลุ่มประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ตัวอักษรจีน จัดการเรียนรู้ 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 4 ชั่วโมง โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล ผู้สอนจะให้ผู้เรียนดูภาพและตัวอักษรจีนบนบัตรคำ โดยไม่ให้ผู้เรียนเห็นตัวพินอิน และให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงตัวอักษรจีน จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกเขียนตัวอักษรจีนตามลำดับขีด แล้วสลับกันออกมาเขียนตัวอักษรหน้าชั้นเรียน ทั้งนี้เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหาที่มีต่อจุดประสงค์การเรียนรู้ กับความสอดคล้องในข้อคำถามของแบบทดสอบ (IOC) ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านอยู่ที่ 1.00

2.2 บัตรคำ เป็นบัตรคำสำเร็จรูป ซึ่งมีจำนวนตามท้องตลาดทั่วไป จำนวน 20 คำ ด้านหน้าของบัตรคำมีตัวอักษรจีนและภาพที่สื่อถึงความหมายของตัวอักษรนั้น ๆ ส่วนด้านหลังของบัตรคำเป็นตัวพินอิน แบ่งเนื้อหาเป็น 2 หมวด ๆ ละ 10 คำ ประกอบด้วยหมวดสัตว์ และหมวดอาหารเครื่องดื่ม ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 แสดงคำศัพท์ที่นำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีน โดยการใช้บัตรคำ จำนวน 20 คำ

หมวด	คำศัพท์
สัตว์	牛(วัว)、鱼(ปลา)、猴子(ลิง)、狗(สุนัข)、 马(ม้า)、象(ช้าง)、鸟(นก)、鸡(ไก่)、猫(แมว)、猪(หมู)
อาหาร	米饭(ข้าว)、包子(ซาลาเปา)、糯米(ข้าวเหนียว)、
เครื่องดื่ม	可可(โกโก้)、饺子(เกี๊ยว)、牛奶(นม)、 酸辣汤(ต้มยำ)、面条(ก๋วยเตี๋ยว)、 咖啡(กาแฟ)、奶茶(ชานม)

2.3 แบบทดสอบการพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีน ซึ่งใช้ชุดเดียวกันทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน แบบทดสอบเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ มี 2 ตัวเลือก (1 คำตอบ และ 1 ตัวลวง) มาจากเนื้อหา 2 หมวด รวมทั้งหมด 20 ข้อ 20 คะแนน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น และเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของจุดประสงค์ของแบบทดสอบกับแบบทดสอบ จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านอยู่ที่ 1.00 และทำการนำผลที่ได้จากการทำแบบทดสอบของกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน ไปวิเคราะห์ข้อสอบแบบอิงกลุ่ม โดยใช้เทคนิค 27% เพื่อการแบ่งกระดาษคำตอบออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ จากนั้นหาค่าความยาก (P) ของแต่ละข้อ พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.93 ซึ่งอยู่ในระดับที่ง่าย เมื่อทำการหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแต่ละข้อ พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.37 ซึ่งมีอำนาจจำแนกปานกลาง (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2545: 138 - 142) สุดท้ายจึงหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยหาค่าความคงที่ภายใน จากวิธีของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson Procedure) ด้วยสูตร KR-21 (สิรินธร สินจินดาวงศ์, 2547: 21 - 33) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.54

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยได้ชี้แจงต่อผู้เรียน เพื่อขออนุญาตทำวิจัย พร้อมทั้งแจ้งระยะเวลาการดำเนินการศึกษาวิจัย

3.2 สัปดาห์ที่ 1 - 2 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้ เนื้อหาที่สอนของแต่ละสัปดาห์ เริ่มจากให้ผู้เรียนดูภาพและตัวอักษรจีน 10 ภาพตามหมวดที่กำหนด สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง จากนั้นจึงให้ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์ แต่ละคำ ๆ ละ 3 ครั้ง นำตัวอักษรจีนเข้ามาคู่กับภาพ แล้วสอนเขียนตามลำดับขีดของอักษรจีน สุดท้ายให้ผู้เรียนนำตัวอักษรจีนมาจับคู่กับภาพให้ถูกต้อง

3.3 สัปดาห์ที่ 3 ทำการเก็บข้อมูลคะแนนทดสอบความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีนของผู้เรียนหลังเรียนทันที เมื่อเรียนตามเนื้อหาที่แผนการเรียนรู้ออกกำหนด

3.4 นำข้อมูลคะแนนที่ได้ทั้งหมด มาวิเคราะห์พร้อมสรุปผลการทดลองตามความมุ่งหมายของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ที่ระดับนัยสำคัญ (Level of significance) ที่ .05 เพื่อเปรียบเทียบผลคะแนนสอบของผู้เรียนระหว่างก่อนเรียนที่ไม่ใช้บัตรคำ และหลังเรียนที่ใช้บัตรคำ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (μ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และทดสอบหาค่า t (t - test) แบบ dependent

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีนโดยการใช้อักษรคำ พบว่า ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ได้ดีและรวดเร็ว และสามารถทำคะแนนเฉลี่ยได้สูง ดังตาราง 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบของผู้เรียนระหว่างก่อนเรียนที่ยังไม่ได้ใช้บัตรคำ และหลังเรียนโดยการใช้อ์บัตรคำ

กลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวนคน	คะแนน ต่ำสุด - สูงสุด	คะแนน เฉลี่ย (μ)	ค่าส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	t - test
ก่อนเรียน	22	4 - 14	9.91	2.81	14.91*
หลังเรียน	22	15 - 20	19.41	1.50	

หมายเหตุ* หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า คะแนนเต็ม 20 คะแนน สำหรับคะแนนสอบก่อนเรียนที่ยังไม่ได้ใช้อ์บัตรคำ ผู้เรียนได้คะแนนต่ำสุดที่ 4 คะแนน มีค่าคะแนนสูงสุดที่ 14 คะแนน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 9.91 คะแนน และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.81 ส่วนคะแนนสอบหลังเรียนโดยการใช้อ์บัตรคำ ผู้เรียนได้ค่าคะแนนต่ำสุดที่ 15 คะแนน มีค่าคะแนนสูงสุดที่ 20 คะแนน มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 19.41 คะแนน และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.50 การใช้อ์บัตรคำทำให้คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 47.50 ซึ่งจะเห็นว่า การใช้อ์บัตรคำทำให้ความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีนของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างชัดเจนเมื่อทดสอบหาค่าที่ (t - test) แบบ dependent ของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่า 14.91 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีนโดยการใช้อ์บัตรคำ พบว่า เมื่อเรียนครบตามแผนการเรียนรู้ในสัปดาห์ที่ 2 และทดสอบหลังเรียนในสัปดาห์ที่ 3 คะแนนหลังเรียนของผู้เรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 19.41 ซึ่งแตกต่างจาก

คะแนนก่อนเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ย 9.91 อย่างมาก เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเกิดจากปัจจัยต่อไปนี้ ประการแรก บัตรคำถือเป็นตัวช่วยเพื่อเรียนรู้ หรือเสริมทักษะภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่อง บัตรคำนำวัดกรรมกับผลการเพิ่มความรูของผู้เรียน ซึ่งพบว่าบัตรคำมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดี (Chan and Kan kan, 2019: 1812) ประการที่สองเนื้อหาคำศัพท์ที่นำมาทดสอบมีความใกล้เคียงกับการดำรงชีวิตของผู้เรียน เป็นสิ่งที่ผู้เรียนพบได้บ่อย ประการที่สาม การกระตุ้นผู้เรียนด้วยรูปภาพมีส่วนสร้างทักษะการจำได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับการใช้ภาพไม่ว่าจะเป็นภาพเคลื่อนไหว ภาพวาด ภาพลายเส้น แผ่นป้ายและสัญลักษณ์ เป็นสื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมอง ซึ่งนำมาจัดทำอย่างเป็นระบบ เพื่อนำเสนอให้บุคคลเกิดการเรียนรู้จากการมองเห็น ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น (สมพร หวานเสร็จ, 2552: 26) ประการที่สี่ผู้เรียนให้ความสนใจ และเกิดการอยากเรียนรู้ต่อสื่อนี้มากกว่าตัวหนังสือหรือภาพขาว - ดำ สอดคล้องต่อสื่ช่วยกระตุ้นความทรงจำระยะสั้นได้ดีกว่าขาว - ดำ และสีวรรณะร้อน อาทิ สีแดง สีเหลือง มีส่วนช่วยให้เกิดการกระตุ้นการเรียนรู้ได้มากกว่าสีวรรณะเย็น อาทิ สีเขียว หรือสีน้ำเงิน (Birren, 1950: 159) ประการที่ห้า ทักษะส่วนบุคคลในการคิดประมวลผลออกมา ซึ่งในระหว่างทำแบบทดสอบหลังเรียนอาจเกิดในแง่บวก และแง่ลบได้ กล่าวคือ อารมณ์และจิตใจที่เปิดเพื่อรับข้อมูลเป็นไปอย่างเต็มประสิทธิภาพ ขณะที่นักศึกษาบางรายอาจเกิดอุปสรรคจากเสียง สภาพอากาศ ตลอดจนสภาพแวดล้อมในห้องเรียน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่เกิดการเรียนรู้ ประการที่หกเนื่องจากบัตรคำมีขนาดที่พอเหมาะ และบรรจุเนื้อหาเฉพาะส่วนสำคัญที่ต้องทราบลงไป จึงทำให้นักศึกษาจดจำตัวอักษรจีนได้ง่ายกว่าเดิม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chin - Wen Chien (2015: 120) ที่ได้ทำการศึกษาผลของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีต่อเว็บไซต์ออนไลน์ ซึ่งนำเสนอสื่อการเรียนรู้ออกมาในรูปแบบของบัตรคำที่มีรูปแบบแตกต่างกัน จำนวน 3 เว็บไซต์ พบว่า ผู้เรียนในระดับวิทยาลัยของไต้หวันสามารถเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีกับเว็บไซต์ที่ทำบัตรคำที่มีลักษณะกะทัดรัด ประกอบด้วย

ความหมายของคำศัพท์ และข้อมูลบรรยายตัวอย่างประโยคเพียงเล็กน้อยเท่านั้นและ
ประการสุดท้ายเนื่องจากบัตรคำที่ผู้วิจัยใช้ทำมาจากกระดาษ ซึ่งบรรจุเนื้อหาได้น้อยกว่า
แบบบัตรคำอิเล็กทรอนิกส์ จึงเหมาะกับผู้เรียนที่ไม่ประสงค์จำเนื้อหาของคำศัพท์ที่มาก
เกินไป ซึ่งแตกต่างกับผลการวิจัยของ Li - Juiteng and Tong Fuhui (2019: 1193)
 ที่ทำการศึกษาประสิทธิผลการเรียนคำศัพท์ภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ โดย
เปรียบเทียบประสิทธิผลของบัตรคำแบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านการเล่นบนไอแพด กับบัตร
 คำที่สร้างขึ้นจากกระดาษ พบว่า บัตรคำแบบอิเล็กทรอนิกส์ สามารถสร้างผลการเรียนรู้
 คำศัพท์ภาษาจีนได้ดีกว่าแบบกระดาษ เนื่องจากไอแพดมีพื้นที่ใหญ่กว่ากระดาษ อธิบาย
 คำศัพท์ได้มากกว่ากระดาษ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าประสิทธิผลของบัตรคำที่มีรูปภาพ
ประกอบ สามารถพัฒนาความสามารถในการจำตัวอักษรจีนของนักศึกษาให้สูงขึ้นได้
 ดังนั้น บัตรคำดังกล่าวจึงสามารถนำไปใช้กับการเรียนการสอน ในรายวิชาภาษาจีน 2
 หรือรายวิชาที่สอนคำศัพท์พื้นฐานทางภาษาของภาคการศึกษาต่อไปได้ แต่ควรพัฒนาให้
 มีคำศัพท์ที่เป็น 2 พยางค์เพิ่มมากขึ้น

2. การเรียนรู้ด้วยบัตรคำกระดาษ หากใช้พื้นที่ห้องที่มีขนาดใหญ่ หรือแสง
 เข้ามากเกินไป อาจทำให้การมองเห็นภาพของผู้เรียนคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงได้

3. ก่อนการสอนเขียนตัวอักษรจีน ผู้สอนควรเริ่มสอนให้ผู้เรียนรู้ลำดับ
ขีดขั้นต้นของภาษาอย่างน้อย 5 รูปแบบ เนื่องจากหากสอนพร้อมกับการเขียนและออก
เสียงคำศัพท์ อาจทำให้ผู้เรียนบางรายตามไม่ทัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัย วิธีการสอนด้วยบัตรคำในส่วนของประโยคเพื่อการสนทนา อย่างง่าย ๆ
2. งานวิจัยฉบับนี้มีเพียงการแสดงผลประสิทธิผลของบัตรคำที่มีรูปภาพ ประกอบ ดังนั้น ควรศึกษาปัญหา หรือความต้องการการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษา ประกอบด้วย
3. อาจมีการศึกษาร่วมมือกับสาขาวิชาแพทยศาสตร์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มี ปัญหาสมาธิสั้น หรือปัญหาชอบอยู่คนเดียวด้วยการใช้รูปภาพกับการเรียนภาษาควบคู่กัน

เอกสารอ้างอิง

- กมลทิพย์ รัชชนะกุล. (2548). การใช้สื่อตามสภาพจริงเพื่อส่งเสริมความสนใจ และความ เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 4 (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2545). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ ออฟ เคอร์มีส์.
- ภัทรชนน ผงบุญภัย. (2560). การใช้ภาพเป็นสื่อในการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนา ทักษะในด้านการเขียนเรื่องจากภาพ. วิทยาลัยอาบ. โรงเรียนอนุบาลภูเก็ต.
- สมพร หวานเสร็จ. (2552). การพัฒนาศักยภาพบุคคลออทิสติก โดยใช้สื่อสนับสนุนการ เรียนรู้ผ่านการมอง. ขอนแก่น: คลังน่านาวิทยา.
- สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์. (2547). วิธีการวิเคราะห์ข้อสอบ. วารสารวิจัยศรีปทุมปริทัศน์, 4(1), 21 - 33.

- สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2550). *การออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Backword Design*. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Bell-Gredler, M.E. (1986). *Learning and instruction*. New York : Macmillan.
- Birren F.(1950). *Color psychology and color therapy*. New York, NY: McGraw - Hill.
- Chan and Kan kan. (2019). Using Augmented Reality Flashcards to Learn Vocabulary in Early Childhood Education. *Education computing Research*, 57 (7), 1812 - 1831.
- Chin - Wen Chien. (2015). Analysis the Effectiveness of Three Online Vocabulary Flashcard Websites on L2 Learners' Level of Lexical Knowledge. *English language Teachings*, 8(5), 111 - 121.
- Laurie, S. (1972). *John Amos Comenius: bishop of the Moravians*. New York, NY: Burt Franklin Reprints.
- Li - Juiteng and Tong Fuhui. (2019). Multimedia - Assisted Self-Learning Materials: The Benefits of E-Flashcards for Vocabulary Learning in Chinese as a Foreign Language. *Reading and Writing: An Interdisciplinary*, 32(5), 1175 - 1195.

Author

Miss. Supatchaya Sawatyothin

Department of Linguistics, Faculty of Technology

Management, RajamangalaUniversity of Technology Isan

Surin Campus RajamangalaUniversity of Technology Isan

Surin Campus 145 Moo 15 Nokmuang-district, Muang

District, Surin Province 33200

Tel: 083-4600553 Email: dogcandy_pan@hotmail.com

การศึกษาการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวาไรตี้
ทอล์กเกะเทยช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน พ.ศ. 2563

A study of the Mixing of English in Thai Appeared on Talk
with Toey Variety Show from April to June, 2020

วัฒนากานต์ อินธิมาศ¹/ อัญชิษฐา บุญยีน²/ จิรฐิพร ไทงูเหลือม³

Wattanakan Inthimas/ Anchidtha Bunyuen/ Jiraththiporn Thainguuam

^{1,2,3}สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Thai Language Program, Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University

ได้รับบทความ: 4 กุมภาพันธ์ 2564

ปรับปรุงแก้ไข: 20 มีนาคม 2564

ตอบรับตีพิมพ์: 20 พฤษภาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาชนิดของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยและเพื่อแบ่งหมวดหมู่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่พบในรายการวาไรตี้ทอล์กเกะเทยช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563 โดยการรวบรวมข้อมูลจากเทปบันทึกการออกอากาศ จำนวน 10 ตอน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้กรอบทฤษฎีการปนภาษา ผลการศึกษาพบว่าผู้ดำเนินรายการและแขกรับเชิญมีการใช้คำปนภาษาอังกฤษในบทสนทนาทั้งหมด 119 คำ แบ่งเป็นคำนามพบมากที่สุด 73 คำ คิดเป็นร้อยละ 61.34 รองลงมาคือคำกริยา 33 คำ คิดเป็นร้อยละ 27.73 คำคุณศัพท์ 12 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.08 และคำวิเศษณ์ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.84 ตามลำดับ แต่ไม่พบคำสรรพนาม คำสันธาน และคำอุทาน จากการศึกษาการปนภาษาอังกฤษในรายการ

ว่าไรต์ทอล์กกะเทยที่พบสะท้อนให้เห็นว่าชนิดของการปนภาษาอังกฤษที่ใช้ในบทสนทนาภาษาไทย ไม่สอดคล้องกับหน้าที่และชนิดของคำตามหมวดคำภาษาไทยเสมอไป การปนของภาษาอังกฤษจำแนกได้เป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ คำนามเปลี่ยนเป็นคำกริยา คำนามเปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์ คำกริยาเปลี่ยนเป็นคำนาม และคำกริยาเปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์ นอกจากนี้ผลการจำแนกหมวดหมู่ของคำปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยจากรายการพบว่ามีการใช้การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่เกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิตมากที่สุดคือจำนวน 48 คำ และการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่อยู่ในหมวดหมู่เทคโนโลยีพบน้อยที่สุดจำนวน 2 คำ ซึ่งการใช้คำปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยมีแนวโน้มทำให้คำในภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นและจะทำให้ผู้ที่ใช้คำปนภาษาอังกฤษสามารถที่จะพูดสื่อสารได้สะดวกมากขึ้น

คำสำคัญ: การปนภาษา ชนิดของคำ

Abstract

This research aimed to study the types of English mixing in Thai language and to divide the categories of the mixing of English in Thai appeared on Talk with Toey variety show from April to June, 2020. The researcher collected data from 10 parts of the content in the host conversations. The data was analyzed by using the mixed language theory framework. The study was found that moderator and guests used 119 mixing words in English. They were divided into 73 words of most common nouns or 61.34 percent, followed by 33 verbs or 27.73 percent, 12 adjectives or 10.08 percent, and 1 adverb or 0.84 percent, respectively. However, the

researcher did not find the use of pronoun, conjunctions and interjections. According to the study of English mixing in the Talk with Toey variety show, it reflected the type of English mixing in Thai conversations that did not always correspond to the functions and types of words in Thai, which were classified into 4 groups: nouns switched over verbs, nouns switched over adverbs, verbs switched over nouns, and verbs switched over adverbs. In addition, the results of classification of English words mixing in Thai from this variety show. It was found that most of the use of English mixing in Thai words related to the lifestyle for 48 words and the least related to technology for 2 words. In conclusion, the use of mixing English with Thai language tends to increase the number of words in Thai and can make people who use mixing words with English will be able to communicate more conveniently.

Keyword: Mixing Language, Part of Speech

บทนำ

ปัจจุบันภาษาถือเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญของมนุษย์ เป็นสิ่งที่รวมความคิด ความเชื่อ ประสบการณ์ต่าง ๆ และก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ภาษา มีวิวัฒนาการควบคู่กับสังคมมนุษย์มาโดยตลอด และเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ กล่าวภาษาเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ภาษาที่ใช้ในปัจจุบันมีส่วนแตกต่างจากภาษาในอดีต โดยสาเหตุที่ทำให้ภาษาเกิดการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ สภาพทางภูมิศาสตร์ ความสะดวกในการใช้ภาษา การเรียนภาษาของเด็ก สังคม

มีการเปลี่ยนแปลง และการยืมคำจากภาษาอื่น นอกจากนี้ปัจจุบันภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับให้เป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างชนชาติต่าง ๆ ทั่วโลก จึงส่งผลต่อการถดถอยของการใช้ภาษาไทย กล่าวคือ ปริมาณการเพิ่มของคำภาษาอังกฤษที่ปนกับภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ภาษาไทยได้รับอิทธิพลจากภาษาอังกฤษด้วยอย่างมากเช่นกัน สาเหตุของการนำภาษาอังกฤษเข้ามาใช้ปนกับภาษาไทยนั้นมีหลายประการ วิไลศักดิ์ กิ่งคำ (2550: 5-6) อนันต์ อ่วมศาสตร์ และ เนาวรัตน์ อ่วมศาสตร์ (2540: 102) ดังที่ บุษกร พรหมสะอาด (2553: 3) กล่าวไว้ว่า การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยนั้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากการติดต่อสัมพันธ์กับชาวต่างประเทศมากยิ่งขึ้น การติดต่องานดังกล่าวนี้นี้เป็นลักษณะการแลกเปลี่ยนทางการค้า โดยเฉพาะสินค้าในด้านเทคโนโลยีที่ต้องการมีการแปลโฆษณาและคู่มือแนะนำวิธีการใช้สินค้านั้น เพื่อให้ลูกค้าส่วนใหญ่สามารถเข้าใจข้อมูลต่าง ๆ ของสินค้าได้ แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดในการแปลความหมายจากคำภาษาอังกฤษเป็นคำภาษาไทย และการอธิบายข้อมูลต่าง ๆ โดยการแปลความหมายทุกคำศัพท์ค่อนข้างยาก อีกทั้งผู้แปลส่วนใหญ่มักมีความรู้ไม่กว้างขวางนัก เมื่อพบศัพท์ใหม่ที่ไม่เคยมีใช้ในภาษาไทย จึงมักจะใช้วิธีทับศัพท์ตามระดับความรู้ของตน

นาเรรัตน์ สมิงแก้ว (2545: 2) กล่าวว่า คนในสังคมไทยส่วนใหญ่เป็นผู้รู้หลายภาษา (Multilingual) กล่าวคือ รู้มากกว่า 1 ภาษาและภาษาอังกฤษก็เป็นภาษาหนึ่งที่สำคัญในการใช้ติดต่อสื่อสาร จึงมีการนำภาษาอังกฤษมาใช้ปนกับภาษาไทยในชีวิตประจำวันอย่างไม่รู้ตัว การปนภาษานี้สามารถเกิดขึ้นทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนที่ไม่ใช่ภาษาทางการและเป็นภาษาที่แสดงความคุ้นเคยเป็นกันเอง ได้แก่ การพูดภาษาไทยและภาษาอังกฤษปนกันในประโยคเดียวกัน หรือการเขียนภาษาอังกฤษปนภาษาไทยในประโยคเดียวกัน ดังตัวอย่างในภาษาพูด เช่น “พรุ้งนี้หลังเลิก class เราไป shopping กันละอะ”, “เพื่อเป็นการ relax เพื่อน ๆ ok ด้วยไหม” และตัวอย่างในภาษาเขียน เช่น “โยนโบว์ลิ่งยังงี้ให้สไตรก์”, “4 เทรนด์ผสมนวัตกรรมของโลกยุคใหม่”

จากตัวอย่างภาษาพูดและในภาษาเขียนดังกล่าว ทำให้เห็นถึงการนำคำภาษาอังกฤษเข้ามาปนในภาษาไทยค่อนข้างมาก นักภาษาศาสตร์เรียกพฤติกรรมการใช้ภาษาสองภาษาร่วมกันเช่นนี้ว่า “การปนภาษา (code-mixing)” หมายถึงการรวม 2 ภาษาไว้ใน 1 ประโยค ซึ่งเห็นได้ว่าการใช้การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยมีหลายลักษณะ ได้แก่ การใช้ภาษาอังกฤษเขียนแบบทับศัพท์ เขียนแบบใช้ตัวอักษรโรมัน เขียนแบบใช้ตัวอักษรโรมันปนกับการเขียนแบบทับศัพท์

รายการโทรทัศน์ประเภทวาไรตี้รายการทอล์กเกะเทยที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่องจีเอ็มเอ็ม ปัจจุบันออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา 22.40 น. โดยรูปแบบรายการคือวาไรตี้ทอล์กโชว์ เป็นการพูดคุยกับกลุ่มแขกรับเชิญที่เปลี่ยนไปในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งจุดเด่นที่สำคัญของรายการคือการนำเสนอรายการที่เน้นความบันเทิงเป็นหลัก การพูดคุยสนทนาของพิธีกรและแขกรับเชิญนั้นมีการใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาปะปนในบทสนทนานั้นด้วย คือการพูดคำไทยและคำอังกฤษปะปนกันในประโยคเดียวกัน เช่น “เขาก็ดมาใช้ Facility ที่บ้านเราค่ะนะ” การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยทำให้ผู้ชมได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ ทำให้เข้าใจในการสื่อสารระหว่างแขกรับเชิญและพิธีกร การใช้คำปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในรายการวาไรตี้ทอล์กเกะเทยจึงมีอิทธิพลต่อการเลียนแบบและนำไปใช้ของผู้ชม

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษาการปนภาษาภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวาไรตี้ทอล์กเกะเทย โดยผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมจำแนกการปนภาษาอังกฤษที่ใช้ในบทสนทนาของผู้ดำเนินรายการและแขกรับเชิญ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ชนิดและประเภทของคำต่าง ๆ ในบทสนทนาที่มีการใช้คำปนภาษาอังกฤษในการดำเนินรายการรวมถึงนำหมวดหมู่ของคำเพื่อทำให้สามารถนำมาวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้คำปนภาษาอังกฤษของคนไทยว่ามีทิศทางไปในดวงใด กระทั่งนำคำปนภาษาอังกฤษไปใช้ในการสนทนาทั่วไปในชีวิตประจำวัน และศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำมาพัฒนาองค์ความรู้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาชนิดของคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่พบในบทสนทนาภาษาไทยจากรายการทอล์กเกะเทยช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563
2. เพื่อจัดหมวดหมู่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่พบในรายการทอล์กเกะเทยช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวราใต้ทอล์กเกะเทยประจำเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563

2. กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกศึกษาการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการทอล์กเกะเทยจากเว็บไซต์ https://www.youtube.com/results?search_query=ทอล์กเกะเทย ที่ออกอากาศตั้งแต่เดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563 โดยคัดเลือกจากตอนที่มียอดจำนวนผู้เข้าชมรายการมากที่สุด จำนวน 10 ตอน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยภาษาที่ปรากฏในรายการทอล์กเกะเทยประจำเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563

ตารางที่ 1 วันเวลาที่ออกอากาศตั้งแต่เดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563

ลำดับที่	วันที่ออกอากาศ	จำนวนครั้งที่เข้าชม
1	วันอังคารที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2563	840,487 ครั้ง
2	วันอังคารที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2563	693,603 ครั้ง
3	วันอังคารที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2563	430,714 ครั้ง
4	วันศุกร์ที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2563	846,670 ครั้ง
5	วันพฤหัสบดีที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2563	449,515 ครั้ง
6	วันศุกร์ที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2563	488,886 ครั้ง
7	วันศุกร์ที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2563	992,790 ครั้ง
8	วันศุกร์ที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2563	570,537 ครั้ง
9	วันพฤหัสบดีที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2563	335,449 ครั้ง
10	วันศุกร์ที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2563	464,383 ครั้ง

เก็บข้อมูล ณ วันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2563

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่น่ามาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การปณภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการทอล์กเกะไทยจากเว็บไซต์ https://www.youtube.com/results?search_query=ทอล์กเกะไทย ที่ออกอากาศตั้งแต่เดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563 โดยคัดเลือกจากตอนที่มียอดจำนวนผู้เข้าชมรายการมากที่สุด จำนวน 10 ตอน โดยใช้หลักการตรวจสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย Cambridge dictionaries โดยมีเกณฑ์ในการศึกษา ดังนี้

1. คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นคำนาม
2. คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นคำกริยา

3. คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นคำวิเศษณ์
4. คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นคำคุณศัพท์
5. คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นคำสรรพนาม
6. คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นคำสันธาน
7. คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นคำอุทาน

การวิเคราะห์ชนิดของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเทียบกับบริบทที่พบในประโยคภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีของกำชัย ทองหล่อ (2550: 214-291) เรื่องชนิดของคำและพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย Cambridge dictionaries มาใช้ประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ชนิดของคำที่ใช้ในการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่เป็นคำนามแต่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาในประโยคภาษาไทย
2. ชนิดของคำที่ใช้ในการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่เป็นคำนามแต่ทำหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์ในประโยคภาษาไทย
3. ชนิดของคำที่ใช้ในการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่เป็นคำกริยาแต่ทำหน้าที่เป็นคำนามในประโยคภาษาไทย
4. ชนิดของคำที่ใช้ในการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่เป็นคำกริยาแต่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ในประโยคภาษาไทย

หมวดหมู่ของคำปนภาษาอังกฤษที่ปรากฏในรายการวไรตี้ทอล์กกะเทยผู้วิจัยใช้แนวคิดของ พัชร โกศาสมฤทธิ์ (2550: 11-25) เรื่องการแปลอังกฤษเป็นไทยทฤษฎีและเทคนิคที่แยกแยะดวงของการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยสรุปได้ 9 หมวดหมู่ ดังนี้ 1. ธุรกิจทั่วไป 2. การคมนาคมและการสื่อสาร 3. การศึกษาและวัฒนธรรม 4. การบันเทิงและสื่อบันเทิง 5. การเงินและการธนาคาร 6. วิทยาศาสตร์ 7. การอุตสาหกรรม 8. การเกษตร 9. การทหาร ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์และ

แบ่งหมวดหมู่ของการปณภาษาในภาษาไทยเพื่อให้เข้ากับงานวิจัยการปณภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวาริต์ทอล์กกะเทยซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 8 หมวดหมู่ ดังนี้

1. อาหาร
2. คำทักทาย
3. ผลิตภัณฑ์
4. รูปแบบการดำเนินชีวิต
5. อาชีพ/ตำแหน่ง
6. สถานที่
7. เทคโนโลยี
8. อื่น ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. สํารวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปณภาษาอังกฤษในภาษาไทย
2. สํารวจคำที่มีการปณภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวาริต์ทอล์กกะเทยในช่วงเดือนเมษายน-กรกฎาคม พ.ศ. 2563 จำนวน 10 ตอน
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ค้นหาและรวบรวมจากแหล่งข้อมูล ดังนี้
 - สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
 - เว็บไซต์ เช่น ฐานข้อมูลงานวิจัย Thai LIS <https://tdc.thailis.or.th> เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

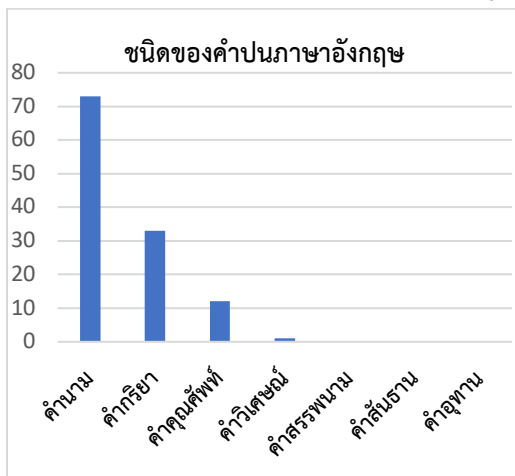
1. ศึกษาทฤษฎี การปณภาษาอังกฤษในภาษาไทยและตรวจสอบชนิดของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย Cambridge dictionary เพื่อนำมาใช้ในการจำแนกชนิดของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. ศึกษาลักษณะของคำในภาษาไทยเพื่อนำไปใช้วิเคราะห์ชนิดของการปณภาษาอังกฤษในประโยคภาษาไทย

3. ศึกษากลุ่มของคำปณภาษาอังกฤษในภาษาไทยโดยจัดเป็นหมวดหมู่ตามความหมายที่การปณภาษาอังกฤษนั้นปรากฏในรายการวาไรตี้ทอล์กกะเทย
4. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย
5. นำเสนอผลงานวิจัยโดยเสนอเป็นการบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาชนิดของคำภาษาอังกฤษปนภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวาไรตี้ทอล์กกะเทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเทปรายการวาไรตี้ทอล์กกะเทย ทั้งหมด 10 ตอน พบคำปณภาษาอังกฤษทั้งหมด 119 คำ โดยแบ่งเป็นคำนาม พบมากที่สุด 73 คำ คิดเป็นร้อยละ 61.34 รองลงมาก็คือคำกริยา 33 คำ คิดเป็นร้อยละ 27.73 คำคุณศัพท์ 12 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.08 และคำวิเศษณ์ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.84 ตามลำดับ แต่ไม่พบคำสรรพนาม คำสันธาน และคำอุทาน ซึ่งสามารถจำแนกจำนวนได้ตามแผนภูมิรูปภาพดังนี้

ภาพที่ 1 ชนิดของคำปณภาษาอังกฤษ

หากเปรียบเทียบชนิดของการปนภาษาอังกฤษกับหน้าที่ของคำตามหมวดคำในภาษาไทย พบว่าชนิดของการปนภาษาอังกฤษที่ใช้ในบทสนทนาภาษาไทยไม่สอดคล้องกับหน้าที่และชนิดของคำตามหมวดคำภาษาไทยเสมอไป ในบางบทสนทนาของผู้ดำเนินรายการและแขกรับเชิญที่มีการใช้การปนภาษาอังกฤษ พบว่าถึงแม้ว่าการนำคำปนภาษาอังกฤษมาใช้ในประโยคภาษาไทย คำที่ใช้จะต่างชนิดกัน แต่เมื่อนำมาใช้ในประโยคสนทนาภาษาไทยอาจเป็นคำที่มีความหมายเท่าเทียมกันตามหน้าที่การใช้หมวดคำในภาษาไทย เพราะสามารถแปลความหมายโดยรวมได้ เช่น ชนิดของการปนภาษาอังกฤษที่เป็นคำนาม แต่เมื่อนำมาใช้ในประโยคภาษาไทยกลับทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ เป็นต้น

เมื่อพิจารณาถึงหน้าที่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยแล้ว พบว่ามีการใช้ชนิดของคำไม่ตรงกันของทั้งสองภาษา ตัวอย่างประโยค “กิจกรรม adventure ก็คืออยู่ในน้ำ” คำว่า adventure ตามพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย Cambridge dictionaries พบชนิดของคำเป็นคำนาม แปลว่า การผจญภัย แต่เมื่อนำมาใช้ในบทสนทนานี้ ผู้วิจัยพิจารณาว่ามีการเปลี่ยนชนิดของคำจากคำนามเป็นคำวิเศษณ์ เพราะ adventure ช่วยขยายคำว่า “กิจกรรม” ซึ่งชนิดของคำเป็นคำนาม แปลว่า กิจกรรมผจญภัย

ท่าเต้นนี้ advance เกินไป ” คำว่า advance ตามพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย Cambridge dictionaries พบชนิดของคำเป็นคำกริยา แปลว่า ล้ำหน้า เพิ่มขึ้น แต่เมื่อนำมาใช้ในบทสนทนานี้ ผู้วิจัยพิจารณาว่ามีการเปลี่ยนชนิดของคำจากคำกริยาเป็นคำวิเศษณ์เพราะ advance ช่วยขยายคำว่า “ท่าเต้น” ซึ่งชนิดของคำเป็นคำนาม จากประโยคจึงสามารถแปลความหมายได้ว่า ท่าเต้นนี้มีความยากเพิ่มขึ้นมากเกินไป เป็นต้น ลักษณะเช่นนี้ผู้วิจัยพบว่าการใช้การปนภาษาอังกฤษที่ชนิดของคำต่างจากหมวดคำเดิมไป ซึ่งจำแนกได้เป็น 4 กลุ่ม โดยมีทั้งหมด 12 คำ ได้แก่ คำนามเปลี่ยนเป็นคำกริยา คำนามเปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์ คำกริยาเปลี่ยนเป็นคำนาม และคำกริยาเปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์ โดยชนิดของคำนามเปลี่ยนเป็นคำกริยา พบมากที่สุด 5 คำ

คิดเป็นร้อยละ 4.20 จากจำนวนคำหรือข้อมูลทั้งหมด รองลงมาคือชนิดของคำนาม เปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์ พบ 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.52 คำกริยาเปลี่ยนเป็นคำนาม พบ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.68 และพบชนิดของคำกริยาเปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.68

สรุปผลการศึกษานิดของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยพบว่าการปนภาษาอังกฤษในรายการวไรตี้ทอล์กเกะเทยพบคำนามมากที่สุด รองลงมาคือคำกริยา คำคุณศัพท์ และคำวิเศษณ์ ตามลำดับ แต่ไม่พบ คำสรรพนาม คำสันธาน และ คำอุทาน เมื่อเปรียบเทียบชนิดของการปนภาษาอังกฤษกับหน้าที่ของคำตามหมวดหมู่ภาษาไทย พบว่าชนิดของการปนภาษาต่างไปจากเดิม จำนวน 4 กลุ่ม คือ คำนามเปลี่ยนเป็น คำกริยา คำนามเปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์ คำกริยาเปลี่ยนเป็นคำนาม และคำกริยา เปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์ ซึ่งผลจากการใช้คำปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยจะมีแนวโน้ม ทำให้มีคำในภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นและทำให้ผู้สนทนาเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ภาษาอังกฤษมากขึ้นเมื่อภาษาอังกฤษถูกนำไปใช้ในประโยคภาษาไทย

2. ผลการศึกษาหมวดหมู่ของการปนภาษาอังกฤษในรายการวไรตี้ ทอล์กเกะเทย

ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิเคราะห์หมวดหมู่ของคำปนภาษาอังกฤษที่ปรากฏใน รายการวไรตี้ทอล์กเกะเทยช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563 ตามกรอบแนวคิด การวิจัยที่ระบุในบทที่ 3 ทั้งหมด 8 หมวดหมู่ ได้แก่ อาหาร คำทักทาย ผลิตภัณฑ์ รูปแบบการดำเนินชีวิต อาชีพ/ตำแหน่ง สถานที่ เทคโนโลยี และอื่น ๆ ซึ่งผล การวิเคราะห์จากข้อมูลการออกอากาศทั้งหมด 10 ตอน พบว่าการแบ่งหมวดหมู่ของ การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการวไรตี้ทอล์กเกะเทย สามารถเรียงลำดับ ได้ดังนี้ คำที่พบมากที่สุดคือ รูปแบบการดำเนินชีวิต ซึ่งพบจำนวน 48 คำ เช่น คำว่า private, spirit, style, Present, happy รองลงมาคือหมวดอื่น ๆ พบ 42 คำ เช่น คำว่า period, Street Dog, sexual harassment, Script, Ice hockey หมวดหมู่

ผลิตภัณฑ์พบ 10 คำ เช่นคำว่า mask, hand mixer, Package หมวดหมู่อาหารพบ จำนวน 5 คำ เช่นคำว่า 3Layer Cake, Blind Chef Home Edition, Buffet หมวดหมู่ อาชีพ/ตำแหน่งพบจำนวน 5 คำ เช่นคำว่า guide, designer, Net Idol หมวดหมู่สถานที่ พบ 4 คำ ได้แก่คำว่า ward, salon, station, location หมวดหมู่คำทักทายพบ 3 คำ ได้แก่คำว่า Morning, Hallo, Good evening และน้อยที่สุดคือคำหมวดหมู่เทคโนโลยี พบ 2 คำ ได้แก่คำว่า Bluetooth, Pinterest, ซึ่งคำแสดงหมวดหมู่ที่พบในการปณ ภาษาอังกฤษในภาษาไทยนั้นเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ลำดับหมวดหมู่การปณภาษาอังกฤษ

ลำดับที่	หมวดหมู่	จำนวนคำที่พบ
1	รูปแบบการดำเนินชีวิตประจำวัน	48
2	อื่น ๆ	42
3	ผลิตภัณฑ์	10
4	อาหารและอาชีพ/ตำแหน่ง	5
5	สถานที่	4
6	คำทักทาย	3
7	เทคโนโลยี	2

ส่วนใหญ่เป็นคำที่อยู่ในหมวดหมู่รูปแบบการดำเนินชีวิต เนื่องจากเป็นคำ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิต การปณภาษาอังกฤษที่ผู้ดำเนินรายการและแขกรับเชิญนิยม นำมาใช้ในบทสนทนาแสดงถึงการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น คำว่า review, charge, read, plan, present, brief, เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่ามีการปณภาษาโดยใช้ คำภาษาอังกฤษแทนคำภาษาไทยบางคำ ถึงแม้ว่าคำภาษาอังกฤษคำนั้นมีคำไทยบัญญัติ

ไว้ในพจนานุกรมก็ตาม อาจเนื่องจากคำภาษาอังกฤษสามารถใช้แทนความหมายได้ครอบคลุมหลากหลาย และตีความหมายได้กว้างกว่าการใช้ภาษาไทยตรงตัวจึงมีคนนิยมใช้คำปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยอยู่เป็นจำนวนมากและในอนาคตคำปนภาษาอังกฤษอาจจะถูกนำไปบัญญัติไว้ในพจนานุกรมภาษาไทย เพื่อให้คนใช้ภาษาได้เข้าใจความหมายของคำและสามารถใช้สื่อสารกันได้สะดวกและเข้าใจมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

ปัจจุบันคนในสังคมไทยส่วนใหญ่เป็นผู้รู้หลายภาษา ทั้งจากระบบการศึกษาของไทยที่เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ รวมถึงอิทธิพลของภาษาอังกฤษที่เข้ามาสัมผัสกับภาษาไทยผ่านวิทยาการสมัยใหม่ คนไทยจึงมีโอกาสดำเนินการภาษาอังกฤษในภาษาไทยซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนที่ไม่ใช่ภาษาระดับทางการเพื่อแสดงความคุ้นเคยเป็นกันเองกับผู้สนทนา

งานวิจัยเรื่อง ศึกษาการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวาไรตี้ทอล์กเกะเทยช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563 ผู้วิจัยพบว่าพิธีกรและแขกรับเชิญในรายการใช้คำปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยจำนวน 4 ชนิด คือ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำวิเศษณ์ ไม่พบการใช้คำสรรพนาม คำสันธาน และ คำอุทาน ลักษณะการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทยที่พบมากที่สุด ได้แก่ คำนาม

การแบ่งหมวดหมู่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่พบในรายการวาไรตี้ทอล์กเกะเทยผลการวิเคราะห์จากข้อมูลออกอากาศทั้ง 10 ตอน พบคำตามหมวดหมู่ที่ระบุไว้ทั้งหมด 8 ประเภท คือ อาหาร คำทักทาย ผลิตภัณฑ์ รูปแบบการดำเนินชีวิต อาชีพ/ตำแหน่ง สถานที่ เทคโนโลยี และอื่น ๆ ซึ่งคำแสดงหมวดหมู่รูปแบบการดำเนินชีวิตพบมากที่สุด ทั้งนี้เพราะว่ารายการวาไรตี้ทอล์กเกะเทยเป็นรายการที่พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ของแขกรับเชิญ ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีรูปแบบการดำเนินรายการที่ทันสมัย และมีการนำเสนอเรื่องราวหลากหลาย การนำคำภาษาอังกฤษมาใช้

ในภาษาไทยในบทสนทนาของพิธีกรและแขกรับเชิญจึงถูกนำมาใช้เพื่อช่วยในการสนทนา และเพิ่มความหมายแฉวงการใช้คำเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ เนื่องจากในภาษาไทยยังไม่มีกรณบัญญัติคำหรือความหมายไว้การนำคำภาษาอังกฤษมาใช้ปนในภาษาไทยจึงถูกใช้เพื่อสื่อสารเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวันของคนในยุคปัจจุบัน ตามที่ดียู ศรีนราวัฒน์ (2542: 50) ได้กล่าวเอาไว้ในงานเขียนเรื่องภาษากับสังคม ว่าการศึกษาเรื่องการเลือกใช้ภาษาของผู้พูดที่ทำให้การสนทนามีการปรับเปลี่ยนไปตามเรื่องที่พูด ตามเวลาและสถานที่ วัตถุประสงค์ในการสื่อสาร และคู่สนทนา โดยอ้างอิงบริบททางสังคมจะช่วยให้เข้าใจภาษาและความแตกต่างกันตามธรรมชาติของสังคมมนุษย์เราได้

ข้อเสนอแนะ

วิจัยเรื่อง “ศึกษาการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวไรตี้ทอล์ก เกเทยช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแก่ผู้ศึกษา ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการศึกษาลักษณะการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในรายการโทรทัศน์ประเภทอื่น ๆ เช่น รายการ Reality Show รายการ Games Show เป็นต้น

1.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย

1.3 ควรมีการศึกษากการปนภาษาอังกฤษจากสื่อประเภทอื่น ๆ เช่น นิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์คำปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์ประเภทอื่น ๆ เช่น รายการ Reality Show รายการ Games Show เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยและบริบททางสังคมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงเสียงและความหมายของคำปณภาษาอังกษในรายการวาร์ไรต์ทอล์กโชว์

เอกสารอ้างอิง

- กำชัย ทองหล่อ. (2550). *หลักภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- ดิยุ ศรีนราวัฒน์. (2542). *ภาษากับสังคม*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นาริรัตน์ สมิงแก้ว. (2545). *การปนภาษาอังกษในข่าวบันเทิงในหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุษกร พรหมสะอาด. (2553). *ทัศนคติของนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ต่อนิตยสาร Elle นิตยสาร Cleo และนิตยสาร Cosmopolitan*. (วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัชร โภคาสัมฤทธิ์. (2550). *การแปลอังกษเป็นไทย : ทยภูมิจและเทคนิค*. (ม.ป.ท). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วิไลศักดิ์ กิ่งคำ. (2550). *ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อนันต์ อ่วมศาสตร์ และเนาวรัตน์ อ่วมศาสตร์. (2540). *ลักษณะภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Cambridge, (2020). *Cambridge dictionaries: Cambridge University Press*. Retrieved 27 October, 2020, from <https://dictionary.cambridge.org>

Author

Wattanakan Inthimas And Anchidtha Bunyuen

Bachelor Degree in Thai Language, Faculty of Education,

Nakhon Ratchasima Rajabhat University 340 Suranarai

Road, Sub-district, Nai Mueang, Mueang Nakhon

Ratchasima District, Nakhon Ratchasima Province 30000

Tel: 089-0574360, 093-5281529

E-mail : Sa.rasine02@gmail.com, Anchidtha.1529@gmail.com

**การต่อรองอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีน
ผ่านละครโทรทัศน์ เรื่องเลือดข้นคนจาง**
**The bargaining power of women in Chinese - Thai family
through television series “In Family We Trust”**

รุจษ์สวัสดิ์ ครองภูมินทร์¹

Rujawat Krongbhum

¹หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารวิทยา

คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Doctor of Philosophy Program in Communicology

Faculty of Journalism and Mass Communication, Thammasat University

ได้รับบทความ: 16 ธันวาคม 2563

ปรับปรุงแก้ไข: 12 มีนาคม 2564

ตอบรับตีพิมพ์: 20 พฤษภาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาการต่อรองอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนผ่านละครโทรทัศน์ การประกอบสร้างความหมายและสัญลักษณ์ที่ปรากฏในละครเรื่องเลือดข้นคนจาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความหมายเชิงสัญลักษณ์ การถอดรหัสความหมายเชิงสัญลักษณ์ของการต่อรองอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนเรื่องเลือดข้นคนจาง โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยบทด้วยการถอดรหัสและการเข้ารหัสตามแนวคิดเกี่ยวกับสัญวิทยา และการประกอบสร้างความหมายเป็นเครื่องมือในการศึกษา เพื่อเป็น

ภาพสะท้อนตัวแทนละครไทยเชื้อสายจีน การต่อรองอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทย
เชื้อสายจีนของสังคมไทย

ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ด้วยการถอดรหัสและการเข้ารหัสโดยใช้การ
วิเคราะห์ตัวบท ทำให้เห็นถึงการประกอบสร้างความหมายในละครโทรทัศน์ เรื่องเลือด
ข้นคนจาง โดยแบ่งได้เป็น 3 บทบาทคือ (1) บทบาทในฐานะการเป็นแม่ พบว่าสถานะ
ความเป็นแม่มักยังมีปัญหาความสัมพันธ์ทางอำนาจภายในครอบครัว บทบาทของการ
ต่อรองสถานะชายเป็นใหญ่เมื่อต้องเป็นเสาหลักให้วงศ์ตระกูล และหากต้องการเป็นแม่
ที่สมบูรณ์จะต้องจดทะเบียนสมรสถูกต้องตามกฎหมาย (2) บทบาทในฐานะการเป็น
ลูกสาว พบว่าความรักความเอาใจใส่จากพ่อแม่จะเป็นรองลูกชาย อีกทั้งได้รับมรดก
ที่น้อยกว่าลูกชาย ไม่ได้รับสิทธิของครอบครัวในบางประการ และ (3) บทบาทในฐานะ
การเป็นผู้નાรธุรกิจ พบว่า ผู้นำหญิงจะได้รับพื้นที่และโอกาสอย่างเท่าเทียมกับผู้ชาย
สังคมรอบข้างยอมรับในศักยภาพมากขึ้น ดังนั้นแล้วการศึกษาการต่อรองอำนาจของ
ผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนผ่านละครโทรทัศน์ เรื่อง เลือดข้นคนจาง ทำให้รับรู้ถึง
ภาพสังคมไทยเชื้อสายจีนในปัจจุบัน ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในบทบาทของความเป็น
หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีน ที่จะทำนายให้เห็นภาพทางสังคมไทยเชื้อสายในอนาคตได้

คำสำคัญ: การต่อรองอำนาจ, ละครโทรทัศน์, ครอบครัวไทยเชื้อสายจีน

Abstract

This research is to study the bargaining power of women in Chinese-Thai families through a television drama. The composition of the creation meanings and symbolic that appear in the drama, “In Family, We Trust” with the objective of analyzing the semantic meaning and decoding the

symbolic meaning of the power bargaining of women in Chinese-Thai families on “In Family, We Trust”. By using text analysis with decoding and coding according to the concept of phonology and the assembly to create meaning as a research tool for reflect the Thai drama of Chinese descent, negotiating power of women in Thai families of Chinese descent of Thai society.

The research results found out that the decoding and coding analysis by using text analysis. Demonstrate that the creation of meaning in the television series “In Family We Trust”. It can be divided into 3 roles which are (1) role as a mother. It was found that motherhood still had problems in power relations within the family. The role of negotiating with masculine status when it comes to being a pillar of family and if you would like to become a complete mother, legally marriage must be registered. (2) The role as a daughter. It was found that love and care from parents are inferior to their sons. They also received a lesser inheritance than their son. In some respects, the family rights were not granted, and (3) the role of business leadership. It was found that female leaders were given equal space and opportunity with men. The surrounding society accepts more potential. Therefore, the study of the power negotiation of women in Chinese-Thai families through the TV drama “In Family, We Trust”, making man aware of the present image of Thai society of Chinese descent Changes in the role of womanhood in Thai-Chinese families, to predict the future of Thai society.

Keyword: Bargaining Power, TV Series, Chinese - Thai family

บทนำ

สังคมไทยเป็นสังคมที่มีครอบครัวไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่จำนวนมาก ชาวจีนเข้ามาในประเทศไทยปรากฏหลักฐานมาตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยเรื่อยมาจนถึงกรุงรัตนโกสินทร์ในปัจจุบัน ผาสุก พงษ์ไพจิตร (2546) กล่าวว่า ประเทศไทยมีชาวจีนอพยพเข้ามาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก กล่าวได้ว่าชาวจีนนับเป็นชาวต่างชาติที่มีจำนวนมากที่สุดหลังสงครามโลกครั้งที่สอง สาเหตุที่เป็นเงื่อนไขการอพยพเป็นผลจากปัจจัยต่างๆ คือ อุปทานของแรงงานในประเทศที่มีอยู่อย่างจำกัด ขนชั้นปกครองจึงได้นำเข้าแรงงานชาวจีนเข้ามา ความล้มเหลวในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมในประเทศจีนจนนำไปสู่ความอดอยากของประชากร ปัญหาโรคระบาดและความวุ่นวายทางการเมืองในประเทศจีน โดยชาวจีนได้เข้ามาอยู่ในประเทศอย่างยาวนานจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย มีการสืบทอดเชื้อสายจากรุ่นสู่รุ่น ปรับประยุกต์ผสมผสานวัฒนธรรมแบบจีนดั้งเดิมให้เข้ากับสังคมไทย แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ครอบครัวไทยเชื้อสายจีนยังคงรักษาความคิด ความเชื่อ และวิถีการใช้ชีวิตในแบบของตนเองแบบจีนดั้งเดิมไว้อย่างเข้มแข็ง อดุลย์ รัตนม้นเกษม (2551) กล่าวว่า ชาวจีนเป็นชาติพันธุ์ที่มีการวางรากฐานขนบจารีตธรรมเนียมประเพณีในครอบครัวไว้อย่างเคร่งครัด การผสมกลมกลืนอาจเป็นไปอย่างยากลำบาก ดังนั้นแล้วเมื่อเวลาผ่านไปคนไทยเชื้อสายจีนที่เป็นลูกหลานของชาวจีนโพ้นทะเล จึงได้มีการนำเอาแบบแผนลักษณะของคนจีนตลอดจนวิธีการดำรงชีวิตและประเพณีต่าง ๆ ของชาวจีนประเทศต้นกำเนิดมาปรับประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิตประจำวัน รวมทั้งได้สร้างเป็นเรื่องราวถ่ายทอดลงสู่วรรณกรรมและศิลปะแขนงต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนถึงอัตลักษณ์ ความคิดความเชื่อ และขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก

ปรีดา อัครจันทโชติ (2561) กล่าวว่า สำหรับคนจีนในไทยนั้นนอกจากจะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยแล้ว ยังเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของละครโทรทัศน์ไทยด้วย นับแต่ปี พ.ศ. 2499 ที่มีการจัดแสดงเรื่องสามก๊ก ตอน ตังโต๊ะหลงกลเดียวเลียน ทางช่อง

4 บางขุนพรหม หลังจากนั้นก็ปรากฏละครที่นำเสนอเนื้อหาความเป็นจีนมาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งรายการละครที่ได้รับความนิยมอย่างสูงก็คือละครประเภทหลายตอนต่อกัน ซึ่งเป็นรายการละครที่มีหลากหลายแนวเนื้อเรื่อง บอกเล่าชีวิตผู้คนหลากหลายแบบรวมทั้งชีวิตของชาวต่างชาติอย่างคนจีนในเมืองไทย ดังนั้นการนำเรื่องราวของคนไทยเชื้อสายจีนมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์จึงทำให้คนดูได้เห็นและเข้าใจในวิถีชีวิต สภาพความเป็นอยู่และบทบาทของตัวละครซึ่งเป็นคนไทยเชื้อสายจีน ละครโทรทัศน์เป็นสื่อที่ดูแล้วรับรู้ได้รวดเร็วผู้ดูสามารถรับรู้ได้ทั้งภาพและเสียง เป็นสื่อที่เข้าถึงผู้บริโภคได้ง่าย สอดคล้องกับกาญจนา แก้วเทพ (2545) ที่ได้กล่าวว่า ละครโทรทัศน์มีรูปแบบและวิธีการนำเสนอที่หลากหลาย ดึงดูดความสนใจได้มากกว่าและสอดแทรกอุดมการณ์บางอย่างในรูปแบบของความบันเทิง คุณสมบัติดังกล่าวทำให้ละครโทรทัศน์เป็นแหล่งพุ่มพักที่เหมาะสมสำหรับการเจริญเติบโตของอุดมการณ์ต่าง ๆ ในสังคม ดังนั้นละครโทรทัศน์ในฐานะที่เป็นสื่อสารมวลชนที่ให้ความรู้และความบันเทิง จึงได้รับความนิยมจากสังคมแม้เทคโนโลยีทางการสื่อสารในโลกปัจจุบันจะเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งยังเป็นช่องทางและเครื่องมือสื่อสารที่ทำให้คนรู้จักสังคมหลายด้านมากขึ้น ละครโทรทัศน์นับว่าเป็นสื่อที่มีความสำคัญต่อชีวิตและครอบครัวของผู้คนในสังคม ประกอบกับในภาวะสังคมปัจจุบันคนไทยและชุมชนมีเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์จำนวนมาก มีโอกาสรับข้อมูลข่าวสารโดยเฉพาะรายการบันเทิงหลายรูปแบบ จึงกล่าวได้ว่า สื่อมวลชนประเภทวิทยุโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อผู้ดูผู้ชม เช่นเดียวกับการสื่อสารผ่านสื่อสารมวลชนประเภทอื่น

ละครเรื่องเลือดข้นคนจาง เป็นละครโทรทัศน์แนวครอบครัวไทยเชื้อสายจีนนำเสนอถึงเรื่องภายในครอบครัวชาวไทยเชื้อสายจีนตระกูลใหญ่ ความสัมพันธ์ลักษณะความบาดหมางระหว่างกันภายในตระกูลจนนำไปสู่ปัญหา โดยดำเนินเรื่องโดดเด่นนำเสนอเรื่องราวปัญหาของครอบครัวไทยเชื้อสายจีน ผ่านโครงสร้างของครอบครัวในสมัยปัจจุบัน แสดงให้เห็นปัญหาที่เกิดจากสังคมชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชายในเครือญาติครอบครัวขยาย ปัญหาเชิงความสัมพันธ์

ทางอำนาจที่ถูกนำเสนอผ่านสถาบันครอบครัว นำไปสู่การประกอบสร้างวาทกรรมของความเป็นชายที่อยู่เหนือความเป็นหญิงในหน่วยพื้นฐานที่เล็กที่สุดของสังคม หากเรามีการเปรียบว่าละครคือภาษาที่เป็นเสมือนกระจกสะท้อนสังคม การวิเคราะห์ความหมายและการถอดรหัสความหมายเชิงสัญลักษณ์ในละครโทรทัศน์ช่วงเวลาหนึ่ง จะทำให้เห็นถึงปรากฏการณ์ทางสังคมไทยที่เป็นอยู่ภายใต้บริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ละครโทรทัศน์จึงเป็นการประกอบสร้างความหมายทางสังคมในรูปแบบหนึ่ง ทำให้เห็นคำอธิบายแฝงเร้นอยู่ภายใน จนนำไปสู่การอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมได้สอดคล้องกับ Hall (1997) ที่กล่าวว่า แนวทางการประกอบสร้างความหมายนั้นไม่เชื่อว่าวัตถุแต่ละอย่างบนโลกใบนี้ จะมีความหมายในตัวของมันเอง แต่คนเราต่างหากเป็นผู้ประกอบสร้างความหมายให้กับวัตถุผ่านระบบสัญลักษณ์ เมื่อความหมายเกิดจากการประกอบสร้างของคนเราแล้ว ความหมายจึงไม่เคยมีหนึ่งเดียวหรือหยุดนิ่ง หากแต่ความหมายของวัตถุสิ่งเดียวกันนั้นจะมีความไหลลื่นและแปรเปลี่ยนไปได้ผ่านการประกอบสร้างความหมายใหม่ให้กับวัตถุนั้น เช่นเดียวกับการประกอบสร้างความหมายในอำนาจผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนผ่านละครโทรทัศน์ นับได้ว่าเป็นความหมายที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นผ่านความเชื่อความคิดของผู้ผลิตละครในฐานะผู้ส่งสาร หากแต่ผู้ชมในฐานะของผู้รับสารอาจมีการยอมรับ ตอรอง หรือสร้างความหมายใหม่ในมิติต่างกันได้ การวิจัยเพื่อศึกษาการตอรองทางอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนผ่านละครโทรทัศน์ เรื่องเลือดข้นคนจาง จึงเป็นการศึกษาที่จะทำให้ได้เห็นปรากฏการณ์ทางสังคมผ่านการวิเคราะห์ด้วยแนวคิดเรื่องการเข้ารหัสและการถอดรหัส เพื่อให้เข้าใจถึงอิทธิพลของสื่อประเภทละครโทรทัศน์ที่มีผลต่อสังคม การสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาภายในครอบครัวซึ่งเป็นหน่วยทางสังคมที่ถูกมองว่ามิดชิดเป็นส่วนตัว และถูกนำเสนอเฉพาะด้านดีมาตลอด ปัญหาของครอบครัวจึงไม่ถูกกล่าวถึงในที่สาธารณะเท่าใดนัก หากแต่มีทิศทางปัญหาได้ถูกนำเสนออย่างลึกซึ้งในสื่อประเภทละครโทรทัศน์ ซึ่งเป็นกระจกทางสังคมสะท้อนให้เห็นเชิงประจักษ์ ทำให้เราได้เห็นการเปลี่ยนแปลงของความเป็นจริงที่ถูกพูดถึง

การต่อรองอำนาจของผู้หญิงในมิติของความเป็นสตรีนิยม (Feminism) ในพื้นที่ของครอบครัวไทยเชื้อสายจีนสมัยใหม่ จึงเป็นสิ่งที่ท้าทายกับความคิด ความเชื่อ วัฒนธรรมของความเป็นจีนแบบดั้งเดิม เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมไทยเชื้อสายจีนในสมัยปัจจุบันได้ต่อไป

การศึกษาเรื่อง การต่อรองอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนผ่านละครโทรทัศน์ เรื่องเลือดข้นคนจาง เป็นการศึกษาเพื่อวิเคราะห์ความหมายเชิงสัญลักษณ์ของการต่อรองอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนผ่านละครโทรทัศน์ เรื่อง เลือดข้นคนจาง อันมีบริบทความเกี่ยวข้องกับสังคมไทยในปัจจุบัน ผู้วิจัยใช้แนวคิดและทฤษฎีเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

1. แนวคิดเรื่องปิตาธิปไตย

Bhasin (1994) นักเคลื่อนไหวสิทธิสตรีชาวอินเดียกล่าวว่า ปิตาธิปไตยคือการปกครองโดยบิดาหรือผู้ชาย โดยทั่วไปแล้วมักนิยมใช้คำนี้ในการอธิบายถึงลักษณะของครอบครัวที่ถือเอาว่าฝ่ายชายเป็นใหญ่หรือมีฝ่ายชายเป็นผู้นำหรือเป็นหัวหน้าครอบครัว โดยเห็นได้ชัดเจนในครอบครัวใหญ่หรือครอบครัวขยายที่สมาชิกทุกคนอยู่ร่วมกันในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายอาวุโสรองลงไป ข้าทาสบริวารล้วนอยู่ภายใต้อำนาจการปกครองและถูกควบคุมโดยผู้ชายที่เป็นชาย ในปัจจุบันได้มีการนำคำว่าปิตาธิปไตยมาใช้ในการความหมายกว้างกว่าที่กล่าวมาข้างต้น โดยสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 ลักษณะคือ (ก) การที่ฝ่ายชายมีอำนาจครอบงำฝ่ายหญิง (male domination) (ข) ความสัมพันธ์เชิงอำนาจฝ่ายชายอยู่เหนือฝ่ายหญิง (the power relationship) และ (ค) ระบบฝ่ายหญิงต้องตกอยู่ในฐานะเสียเปรียบฝ่ายชายแทบทุกด้าน เช่นเดียวกับ Millett (2016) กล่าวว่า ระบบชายเป็นใหญ่ให้อำนาจแก่ผู้ชายในการปกครอง ในขณะที่ผู้หญิงมีบทบาทของผู้ตามที่ดีและเชื่อฟังผู้ชาย แนวคิดนี้ดำรงอยู่ในทุกสถาบันของสังคม ไม่ว่าจะเป็นสถาบันการเมือง สถาบันศาสนา และสถาบันครอบครัวที่พ่อมีอำนาจมากที่สุดในบ้าน ด้านเสนาะ เจริญพร (2548) กล่าวว่า ปิตาธิปไตยแต่เดิมหมายถึงอำนาจ

ของบิดา แต่ในปัจจุบันหมายถึงระบบขายเป็นใหญ่ โดยอาศัยอำนาจของบิดาเป็นรากฐานของเพศชายโดยรวม บิดาธิปไตยเป็นอำนาจแฝงเร้นอยู่กับสิ่งอื่น ไม่ว่าจะเป็น การเมือง เศรษฐกิจ หรือกฎหมาย มีอำนาจครอบคลุมบทบาท พฤติกรรม วิถีคิดทั้งของเพศหญิงเพศชายและเพศอื่น

2. แนวคิดเรื่องรหัสแห่งความหมายเพื่อกำหนดภาพตัวแทน

Hall (1997) กล่าวว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการผลิต แพร่กระจาย บริโภค ผลิตซ้ำวัฒนธรรม โดยได้เสนอแนวคิดเรื่องการเข้ารหัสและการถอดรหัสว่า ผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่จำเป็นต้องใช้รหัสชุดเดียวกันเสมอไป เพราะผู้รับสารอาจมีจุดยืนในการถอดรหัส ซึ่งมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ (ก) การถอดรหัสด้วยจุดยืนแบบเดียวกับที่ผู้ส่งสารเข้ารหัสมา (Preferred reading) (ข) การถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต้องการต่อรองความหมายใหม่ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสาร โดยไม่ได้คัดค้านโดยตรง (Negotiated reading) และ (ค) การถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อต้านหรือขัดแย้งกับความหมายของผู้ส่งสารใส่รหัสมา (Oppositional reading) นอกจากนี้ยังปฏิเสธวิธีคิดที่เชื่อว่าความหมายหรือความเป็นจริงมีอยู่แล้ว เพราะเชื่อว่าความจริงจะเกิดขึ้นจากการประกอบสร้างความเป็นจริงนั้นขึ้นมา โดยใช้การสื่อสารเป็นกระบวนการประกอบสร้างซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นความจริงในชุดเดียวกัน ผู้ส่งสารและผู้รับสารต่างก็มีรหัสคนละชุด และระหว่างผู้รับสารด้วยกันเองก็มีรหัสคนละชุดกัน สอดคล้องกับที่วิลเลียมส์ พิตทิล (2544) กล่าวว่า ภาพตัวแทนคือผลผลิตของความหมายในกระบวนการคิดความเชื่อ ความรู้สึกอุดมการณ์ของเราผ่านการสื่อสาร เป็นการเชื่อมโยงความคิดเข้ากับโลกแห่งความเป็นจริงและโลกแห่งจินตนาการร่วมวัฒนธรรมเดียวกัน ทำให้เรารับรู้ความหมายจากภาพตัวแทนเหมือนกัน นอกจากนั้นการที่ภาพตัวแทนมีความหมายก็เพราะมีความสอดคล้องกับบรรทัดฐานและคุณค่าที่คงอยู่แล้วในวัฒนธรรมนั้น การเป็นภาพตัวแทนไม่ใช่เป็นเพียงภาพสะท้อนของสิ่งที่มีอยู่ในโลกของความเป็นไปได้เท่านั้น การเน้นหนักเรื่องการสร้างตัวตนที่ไม่ใช่การค้นพบใหม่ของการเป็นตัวตนพื้นฐาน และไม่ใช่ตัวตน

ภายนอกแต่จะอยู่ในรูปของตัวแทน ภาพตัวแทนจึงเป็นผลผลิตของการให้ความหมายแทนสิ่งหนึ่งหรือเป็นปรากฏการณ์หนึ่งซึ่งแตกต่างจากการสะท้อนภาพ เพราะมีการให้คุณค่าและตอกย้ำไว้ด้วยอุดมการณ์ของสังคม

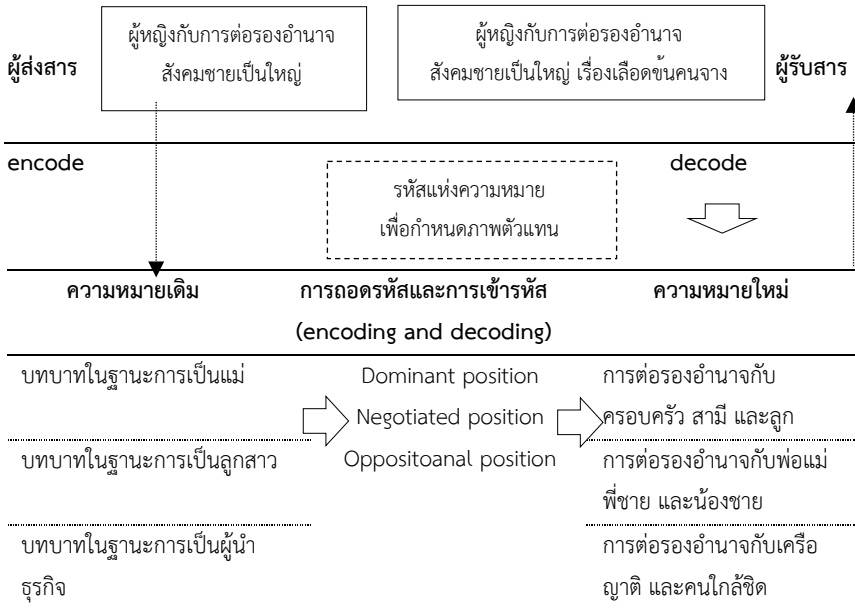
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ความหมายเชิงสัญลักษณ์ของการต่อรองอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนผ่านละครโทรทัศน์ เรื่องเลือดข้นคนจาง
2. เพื่อวิเคราะห์การถอดรหัสความหมายเชิงสัญลักษณ์ของการต่อรองอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนผ่านละครโทรทัศน์ เรื่องเลือดข้นคนจาง

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การต่อรองอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนผ่านละครโทรทัศน์ เรื่องเลือดข้นคนจาง ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาการประกอบสร้างความหมายการต่อรองอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนผ่านละครโทรทัศน์ เรื่องเลือดข้นคนจาง โดยใช้การเข้ารหัสและการถอดรหัสในตัวบทของละครโทรทัศน์ ด้วยการวิเคราะห์ดัตวบท (Textual analysis approach) ตามแนวคิดเรื่องรหัสแห่งความหมายเพื่อกำหนดภาพตัวแทนเป็นเครื่องมือในการศึกษา จากนั้นนำเสนอข้อมูลในลักษณะของการบรรยาย และการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Analytical description)

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1: กรอบแนวคิดและวิธีดำเนินการวิจัย

ผลการวิจัย

จากแนวคิดความคิดเรื่องปิตาธิปไตยและรหัสแห่งความหมายเพื่อกำหนดภาพตัวแทนโดยใช้การเข้ารหัสและการถอดรหัสในตัวบทของละครโทรทัศน์ ทำให้ได้ข้อสรุปถึงการต่อรองอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีน เรื่องเล็ดขุ่นคนจาง ดังนี้

1. บทบาทในฐานะการเป็นแม่

แม่ในสังคมไทยเป็นคำที่มีความสำคัญมาตั้งแต่อดีต รัชช ิตาแก้ว (2552) กล่าวว่า สังคมไทยในอดีตเป็นสังคมเกษตรกรรม มีการจัดแบ่งหน้าที่ไว้ตามศักยภาพ

ของเพศบุรุษและเพศสตรี งานหนักใช้กำลังมากเป็นภาระหน้าที่ของบุรุษ งานที่ต้องใช้ความละเอียดอ่อนรอบคอบเป็นภาระหน้าที่ของสตรี ดังนั้นภาระงานที่เกี่ยวกับเหย้ากับเรือนส่วนมากจึงเป็นหน้าที่ของสตรี อีกทั้งแม้ยังเป็นบทบาทที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสามีในฐานะคู่ชีวิตและความสัมพันธ์กับลูกในฐานะทายาทของครอบครัว ความเป็นแม่ที่ถูกประกอบสร้างในละครเป็นสถานะความเป็นแม่ของคนในตระกูลไทยเชื้อสายจีนสองรุ่นคือ รุ่นแรกและรุ่นที่สอง โดยรุ่นแรกอยู่ในฐานะบทบาทของอาม่าหรือย่าผู้เป็นต้นเสาหลักของบ้านและศูนย์รวมจิตใจของคนในตระกูล มีลักษณะยึดมั่นในประเพณีโบราณเหนือสิ่งอื่นใด ถึงแม้โดยทั่วไป บทบาทของอาม่าจะต้องมีบทบาทน้อยกว่าอางหรือปู้ผู้ดูแลความเป็นไปโดยรวมของตระกูล แต่หลังจากที่อางเสียชีวิตไปแล้ว อาม่าในฐานะแม่ก็รับช่วงต่อภาระหน้าที่ในการดูแลลูกหลาน และความเป็นอยู่โดยทั่วไปของคนในบ้าน ต่อจากอางรวมไปถึงการคอยชี้นำชีวิตลูก ให้เป็นไปตามเส้นทางที่ตัวเองคาดหวังไว้ ซึ่งต่อมาสิ่งเหล่านี้ก็กลายเป็นจุดเริ่มต้นของความแตกร้างในตระกูล แต่เดิมอางจะคอยทำหน้าที่เป็นเสาหลักในการชี้ทิศทางความเป็นไปของลูกหลานในตระกูลตามธรรมเนียม แต่เมื่ออำนาจดังกล่าวถูกส่งต่อถ่ายทอดมายังอาม่าซึ่งผู้หญิงที่มีอาวุโสสูงสุด จึงมีการต่อรองการเป็นผู้นำของตระกูลแทนอางที่เป็นผู้ชายด้วยบทบาทของการเป็นแม่ ผู้เป็นอาวุโสสูงสุดในครอบครัวที่ทุกคนต้องเคารพเชื่อฟังและให้ความเคารพอย่างสูงสุดในตระกูล จากการวิเคราะห์ด้วยการถอดรหัสและการเข้ารหัสโดยใช้การวิเคราะห์ด้วยบทผลการวิจัยพบว่า

การประกอบสร้างความหมายตรงตามจุดยืนของผู้ส่งสารในบทบาทฐานฐานการเป็นแม่ ละครได้แสดงให้เห็นถึงการสร้างพื้นที่ทางอำนาจของอาม่าในฐานะผู้อาวุโสที่เป็นเพศหญิงซึ่งผิดไปจากขนบธรรมเนียมจีนที่ปฏิบัติมาแต่เดิม เมื่อเปรียบเทียบกับบริบทในสังคมปัจจุบันจะพบว่า ครอบครัวไทยเชื้อสายจีนในปัจจุบันมีการยอมรับพื้นที่ของการเป็นผู้นำหญิงในครอบครัวมากขึ้น ผู้หญิงได้สร้างอำนาจใหม่ของการเป็นผู้นำครอบครัวได้ด้วยความสัมพันธ์ทางอาวุโส ด้านการประกอบสร้างความหมายที่มี

การต่อรองหรือสร้างเงื่อนไขในบทบาทฐานะการเป็นแม่ ละครได้แสดงให้เห็นว่ายังมี ความนิยมในการมีลูกชายตามหลักความเชื่อของครอบครัวไทยเชื้อสายจีนด้วย เพราะ ลูกผู้ชาย สืบสกุลได้ตามการใช้นามสกุลเพื่อการตอบแทนและกตัญญู ละครได้มีการ ต่อรองความหมายจากบริบทในสังคมปัจจุบันที่ว่า แม่ลูกชายจะได้ตอบแทนพระคุณพ่อแม่ ด้วยการสืบทอดวงศ์ตระกูลด้วยนามสกุลอย่างถูกต้องชอบธรรมทางกฎหมาย แต่ปัจจุบันลูกผู้หญิงก็ได้สร้างพื้นที่ต่อรองที่ว่า แม้จะเป็นลูกสาวแต่ก็สามารถทดแทน บุญคุณพ่อแม่ได้ไม่แตกต่างกันโดยการสืบทอดความเป็นวงศ์ตระกูลผ่านสายเลือดแท้ สืบทอดคำสั่งสอนที่ดีสืบต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่นได้ อีกทั้งยังสามารถที่จะนำพาครอบครัว วงศ์ตระกูลไปสู่ความมั่นคงในภายภาคหน้าได้ไม่แตกต่างกัน ส่วนการประกอบสร้าง ความหมายที่มีการตีความใหม่ในบทบาทฐานะการเป็นแม่พบว่า แม้ละครจะพยายาม แสดงให้เห็นถึงพื้นที่และอำนาจของอาม่าในฐานะแม่ที่ทดแทนบทบาทของอาภักผู้เป็นพ่อ ทำหน้าที่เป็นผู้อาวุโสของวงศ์ตระกูล คอยดูแลทุกข์สุขของลูกหลาน มีอำนาจ ในการจัดการภายในครอบครัวเทียบเท่าพ่อได้แต่ในปัจจุบันไม่ได้เป็นเช่นนั้น หากแต่ ครอบครัวใดไม่มีพ่อเป็นเสาหลักบทบาทของความเป็นแม่ก็สามารถทดแทนบทบาท ของความเป็นพ่อได้ทั้งหมด ภาระหน้าที่ในการดูแลครอบครัววงศ์ตระกูลจะถูกส่งต่อไป ยังลูกชายคนโตหรือหลานชายคนโตของวงศ์ตระกูล

2. บทบาทในฐานะการเป็นลูกสาว

Allport & Vernon (1930) กล่าวว่า บทบาทที่สังคมได้คาดหวังเป็นบทบาท ถูกกำหนดโดยสังคมและสภาพที่บุคคลนั้นเป็นอยู่ การที่สังคมจินตคาดหวังว่าลูกต้อง เคารพเชื่อฟังและตอบแทนบุญคุณของพ่อแม่ เป็นความเชื่อและความคาดหวังที่สืบทอด กันมาจากรุ่นสู่รุ่นสอดคล้องกับปิ่นหล้า ศีลาบุตร (2551) ที่กล่าวว่า สถานภาพและ บทบาทในครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานภาพของลูกสาว มีบทบาทในการเคารพเชื่อ ฟังคำสั่งสอนของบิดามารดาและบทบาทในการตอบแทนบุญคุณบิดามารดา ดังนั้น ครอบครัวไทยเชื้อสายจีนมักจะให้ความสำคัญกับลูกชายมากกว่าลูกสาว ซึ่งมี

ความสอดคล้องตามหลักคตินิยมซึ่งให้ความสำคัญกับลูกชายเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกชายคนโตของครอบครัวที่จะมีหน้าที่สืบทอดเชื้อสายของวงศ์ตระกูล ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประกอบพิธีกรรมที่สำคัญของครอบครัว นอกจากนั้นหลักคำสอนในเรื่องความกตัญญูต่อบุพการียังมีอิทธิพลอย่างมากกับวิถีชีวิตของชาวไทยเชื้อสายจีน หน้าที่ความกตัญญูของลูกชายคนโตจึงถูกวางไว้ด้วยบทบาทในการรับภาระเลี้ยงดูพ่อแม่ยามเมื่อแก่เฒ่า ซึ่งต่างจากลูกสาวที่เมื่อแต่งงานไปแล้วก็กลายเป็นคนของตระกูลอื่น การแต่งงานของลูกสาวชาวจีนต้องอาศัยอยู่บ้านของผู้ที่เป็นสามี และต้องใช้นามสกุลของสามี จึงทำให้ถูกมองว่าเป็นคนนอกวงศ์ตระกูล อีกทั้งหลานที่เกิดจากลูกสาวชาวไทยเชื้อสายจีนก็นับว่าเป็นหลานนอก ในขณะที่ลูกชายเมื่อแต่งงานก็จะแต่งงานกลับเข้าบ้านหลานที่เกิดจากลูกชายกลับมีความสำคัญอย่างมีนัยสำคัญด้วยการใช้นามสกุลเดียวกับพ่อ จึงนับได้ว่าเป็นหลานที่มีความสำคัญในการสืบทอดวงศ์ตระกูล ทำให้ตอกย้ำความเชื่อดั้งเดิมที่ว่า ลูกชายของวงศ์ตระกูลสามารถทำหน้าที่ของความเป็นลูกได้ดีกว่าลูกสาว ละครเรื่องได้ดำเนินเรื่องด้วยการแสดงให้เห็นถึงบทบาทที่สำคัญของลูกสาวในวงศ์ตระกูล การสร้างความยอมรับให้เป็นที่ยอมรับแก่บุพการีและพี่น้องด้วยความรู้ความสามารถที่ตนเองมีอย่างสุดกำลัง ประกอบกับหากลูกสาวดำรงตนให้เป็นคนดีมีความสามารถก็จะทำให้ครอบครัวสามารถพึ่งพิงได้ในยามแก่เฒ่า ความกตัญญูจึงเป็นเครื่องหมายของการเป็นคนดีตามหลักการของบรรพบุรุษ เป็นที่เชิดหน้าชูตาให้กับวงศ์ตระกูลได้อย่างสมบูรณ์ แม้ลูกสาวจะเป็นคนนอกตามหลักของการใช้นามสกุล แต่ความสมบูรณ์ของความเป็นลูกไม่ต่างไปจากลูกชาย จากการวิเคราะห์ด้วยการถอดรหัสและการเข้ารหัสโดยใช้การวิเคราะห์ด้วยบท ผลการวิจัยพบว่า

การประกอบสร้างความหมายตรงตามจุดยืนของผู้ส่งสารในบทบาทฐานะการเป็นลูกสาว ละครแสดงให้เห็นความสำคัญของลูกชายในฐานะผู้สืบทอดวงศ์ตระกูล โดยได้ลดบทบาทของลูกสาวในหน้าที่เดียวกัน ซึ่งในปัจจุบันความคิดความเชื่อในประเด็นดังกล่าวของคนไทยเชื้อสายจีนก็ยังคงเป็นเช่นนั้นอยู่ ลูกชายยังคงมีหน้าที่อันสำคัญใน

การสืบทอดวงศ์ตระกูลด้วยบทบาทและภาระจากการสืบทอดนามสกุลเป็นเครื่องหมาย
ในขณะลูกสาวเป็นเสมือนคนนอกครอบครัว ไม่ค่อยมีความสำคัญเท่าใดนัก ส่วนการ
ประกอบสร้างความหมายที่มีการต่อรอง ละครสื่อให้เห็นว่า ถึงแม้ลูกสาวและลูกชาย
จะมีฐานะของความเป็นลูกเท่าเทียมกัน แต่ด้วยความเป็นพี่ชายคนโตของวงศ์ตระกูลทำให้
มีความสำคัญไม่ต่างไปจากพ่อผู้ให้กำเนิด จำเป็นที่พี่น้องทุกคนต้องเคารพและเชื่อฟัง
ซึ่งเมื่อเทียบกับบริบทในปัจจุบันยังเป็นเช่นนั้น แต่เป็นที่น่าสังเกตได้ว่า หากสิ่งใดที่
พี่ชายคนโตของวงศ์ตระกูลกระทำในสิ่งที่ขัดไปจากสิ่งที่พึงกระทำ หรือเห็นว่าสิ่งนั้นเป็น
สิ่งที่ไม่ถูกต้องหรืออาจนำความเสียหายมาสู่วงศ์ตระกูล ไม่ว่าพี่น้องจะเป็นผู้ชายหรือหญิง
ก็สามารถที่จะคัดค้านหรือมีความคิดเห็นแย้งกันได้ ด้านการประกอบสร้างความหมายที่มี
การตีความใหม่ละครแสดงให้เห็นว่า แม้ว่าความรักความเอาใจใส่จากพ่อแม่ที่ลูกส่งต่อมา
ยังลูกสาวจะเป็นรองลูกชายในแทบทุกด้าน หรือในบางครั้งอาจจะน้อยกว่าหลานชายคน
โตเสียด้วยซ้ำ หากแต่ถ้าเทียบถึงบทบาทและภาระในการสืบทอดนามสกุลของวงศ์
ตระกูลตามคติความเชื่อของคนจีนที่ว่า หลานชายคนโตยังมีความสำคัญกว่าลูกสาว
เพราะมีศักดิ์เทียบเท่าลูกชายคนสุดท้องของบ้าน ก็แสดงให้เห็นว่า ในครอบครัวไทยเชื้อ
สายจีนพื้นที่และอำนาจของลูกสาวก็ไม่ได้แตกต่างไปจากลูกชาย และการให้ความสำคัญ
ของหลานชายคนโตก็ไม่ได้สำคัญไปกว่าลูกสาวในฐานะป้าหรือน้า โดยมีการเคารพนับถือ
กันตามวัยวุฒิและอาวุโสเป็นสำคัญ

3. บทบาทในฐานะการเป็นผู้นำธุรกิจ

สิ่งหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นอย่างเด่นชัดในละครก็คือ ระบบการบริหารธุรกิจ
โรงแรมด้วยระบบเครือญาติ ซึ่งเป็นการดำเนินกิจการโรงแรมของวงศ์ตระกูลที่มีการ
บริหารและจัดการในรูปแบบระบบกงสี สอดคล้องกับ Yan & Sorenson (2006)
ได้อธิบายเกี่ยวกับระบบกงสีเอาไว้ว่า ระบบกงสีเป็นระบบการดำเนินธุรกิจครอบครัวที่ถือ
ว่าถือเป็นระบบพื้นฐานของการดำเนินธุรกิจและการค้าของชาวจีนมาแต่ช้านาน
เป็นระบบการดำเนินธุรกิจแบบครอบครัวของชาวจีน โดยมีลักษณะของอุดมการณ์ใน

การจรรโลงสัมพันธภาพภายใต้หน่วยของสังคมพื้นฐานอย่างแยกไม่ออก ระบบนี้มีลักษณะในการบริหารกิจการของครอบครัว และการดูแลกิจการที่ไม่ให้ผลประโยชน์ตกไปเป็นของคนนอก มีทรัพย์สินกองกลางที่ใช้ร่วมกัน โดยหลักการแล้วมักจะมีพ่อหรือพี่ชายคนโตเป็นผู้บริหารสูงสุดมีอำนาจในการตัดสินใจ ซึ่งในละครเรื่องนี้เมื่อพ่อซึ่งคืออาภิงได้เสียชีวิตลงไป ทำให้ผู้ที่เป็พี่ชายคนโตต้องถืออำนาจสิทธิ์ขาด เข้ามาบริหารธุรกิจโรงแรมของครอบครัวแทน โดยลูกสาวของวงศ์ตระกูล แม้ว่าจะร่วมประกอบกิจการมาก่อนหน้านี้ก็ไม่สามารถจะเป็นเจ้าของธุรกิจที่ตนเองสร้างขึ้นมาได้อย่างสมบูรณ์ ด้วยเหตุผลที่ว่าไม่ได้ใช้นามสกุลเดียวกับวงศ์ตระกูล จากการวิเคราะห์ด้วยการถอดรหัส และการเข้ารหัสโดยใช้การวิเคราะห์ด้วยบท ผลการวิจัยพบว่า

การประกอบสร้างความหมายตรงตามจุดยืนของผู้ส่สารในบทบาทฐานะการเป็นผู้นำธุรกิจของผู้หญิงพบว่า ครอบครัวชาวไทยเชื้อสายจีนเมื่อมีกิจการหรือธุรกิจของวงศ์ตระกูลอันเป็นธุรกิจที่มีต้นกำเนิดมาจากวงศ์ตระกูลของตนเอง หัวหน้าครอบครัวและผู้ใหญ่ในครอบครัวมักจะมีคามหวังที่ว่า ลูกชายหรือหลานชายของวงศ์ตระกูลจะต้องสามารถสืบทอดงานกิจการต่าง ๆ ของวงศ์ตระกูลต่อไปได้ในอนาคต ลูกสาวหรือหลานสาวไม่ได้มีบทบาทที่สำคัญอะไร เป็นเพียงพื้เนื้อหนึ่งทีคอยขับเคลื่อนธุรกิจกิจการของวงศ์ตระกูลให้ดำเนินต่อไปได้เท่านั้น ไม่ได้มีสิทธิ์ในการจัดการบริหารงานในทางปฏิบัติ เมื่อเปรียบเทียบกับสังคมในปัจจุบันก็พบว่า ระบบกงสีในการประกอบธุรกิจครอบครัวของชาวไทยเชื้อสายจีนก็ยังคงมีความเชื่อความคิดเช่นนี้อยู่ ผู้ชายยังถือสิทธิ์หลายประการในการเป็นผู้บริหารในระบบกงสีของวงศ์ตระกูล ทำให้การยอมรับความรู้ความสามารถของผู้หญิงในฐานะผู้นำทางธุรกิจในสังคมของชาวไทยเชื้อสายจีนยังมีอยู่น้อยมาก ด้านการประกอบสร้างความหมายที่มีการต่อรองในบทบาทฐานะการเป็นผู้นำธุรกิจของผู้หญิง ละครได้แสดงให้เห็นว่า ในการดำเนินธุรกิจของครอบครัวที่เป็นในลักษณะของระบบกงสี ผู้หญิงสามารถสถาปนาพื้นที่ทางอำนาจในการบริหารธุรกิจได้ไม่แตกต่างไปจากผู้ชาย มีการยอมรับในความรู้ความสามารถในการบริหารธุรกิจที่มองข้าม

ความเป็นเพศสถานะ ในสังคมปัจจุบันพบว่า ถึงแม้ผู้หญิงจะสามารถเข้ามามีบทบาทในฐานะผู้บริหารธุรกิจของครอบครัวได้แล้ว แต่ก็มักจะต้องมีที่ปรึกษาในการให้คำแนะนำจากหมู่เครือญาติที่เป็นผู้ชายหรือต้องได้รับความช่วยเหลือจากเครือญาติที่เป็นผู้ชาย ทำให้พื้นที่ทางอำนาจของผู้หญิงในการบริหารงานด้วยระบบกงสีวงศ์ตระกูลถูกลดทอนลงไป ส่วนการประกอบสร้างความหมายที่มีการตีความใหม่ ถึงแม้ว่าละครเรื่องนี้จะมีการดำเนินเรื่องที่มีปมทางด้านการบริหารธุรกิจภายในครอบครัวเป็นสาเหตุหลักที่นำไปสู่การเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ แต่เมื่อมองถึงประเด็นเรื่องอำนาจทางเพศภายในระบบธุรกิจครอบครัวพบว่า การบริหารธุรกิจของวงศ์ตระกูลยังคงให้ลูกชายหรือหลานชายเป็นผู้ที่มีบทบาทอำนาจหน้าที่สำคัญกว่าลูกสาว แม้ในปัจจุบันที่ยุคสมัยเปลี่ยนไปทำให้ระบบกงสีเริ่มกลายเป็นความล้าหลังในสายตาของลูกหลานคนรุ่นใหม่ การทำธุรกิจครอบครัวด้วยระบบกงสีอย่างเข้มข้นในรุ่นพ่อแม่นั้น ทำให้มองได้ว่า แม้จะทำมากหรือน้อยในสายตาคนรุ่นใหม่ก็ได้รับผลประโยชน์ที่เท่ากัน ท่ามกลางสังคมชายเป็นใหญ่ของครอบครัวไทยเชื้อสายจีน ในบางครั้งลูกชายที่มีความรู้ความสามารถที่อาจจะน้อยกว่าลูกสาวก็จะกลายเป็นพื้นที่การต่อรองทางอำนาจของผู้หญิง ที่จะสามารถแสดงให้เห็นถึงความรู้ความสามารถในการบริหารธุรกิจของวงศ์ตระกูลของตนเองซึ่งแต่เดิมเป็นสิ่งที่ผู้ชายกระทำสืบทอดกันมา ผู้นำทางการบริหารธุรกิจที่เป็นผู้หญิงเก่งสามารถบริหารกิจการงานในธุรกิจครอบครัวได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดสัมฤทธิ์ผล จึงอาจเป็นสิ่งที่สอดคล้องตามกับบริบทสังคมโลกที่ยอมรับและให้ความสำคัญในเรื่องความเท่าเทียมกันทางเพศ

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยศึกษา การต่อรองอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนผ่านละครโทรทัศน์ เรื่องเลือดข้นคนจาง เป็นการเลือกศึกษาละครร่วมสมัยของสังคมไทยที่ความโดดเด่นในการนำเสนอถึงอำนาจการสร้างพื้นที่ต่อรองทางอำนาจระหว่างเพศชายและเพศหญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนผ่านละครโทรทัศน์ โดยได้มีการสอดแทรกรหัส

ทางความหมายภาพตัวแทนของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนในบริบทสังคมโลกปัจจุบัน ซึ่งมีลักษณะท้าทายกับชนวัฒนธรรมประเพณีแบบดั้งเดิมของชาวจีน โดยถูกนำเสนอด้วยบทบาทของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนในสมาชิกแต่ละรุ่น การวิเคราะห์ด้วยการถอดรหัสและการเข้ารหัส โดยใช้การวิเคราะห์ตัวบท ผลการวิจัยพบว่า ทำให้เห็นถึงการประกอบสร้างภาพตัวแทนของผู้หญิงใน 3 บทบาทคือ (1) บทบาทในฐานะการเป็นแม่ พบว่าสถานะความเป็นแม่ยังคงมีปัญหาคความสัมพันธ์ทางอำนาจภายในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับพ่อและลูก บทบาทและสถานะของการต่อรองแนวคิดชายเป็นใหญ่เมื่อต้องเป็นเสาหลักให้วงศ์ตระกูล มีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนลูกหลานให้เป็นไปตามที่คาดหวังเมื่อผู้เป็นพ่อเสียชีวิตไป และหากต้องการเป็นแม่ที่สมบูรณ์จะต้องจดทะเบียนสมรสถูกต้องตามกฎหมาย (2) บทบาทในฐานะการเป็นลูกสาว พบว่าความรักความเอาใจใส่จากพ่อแม่จะเป็นรองลูกชาย สถานะของลูกสาวที่เมื่อแต่งงานไปแล้วก็กลายเป็นคนของตระกูลอื่น อีกทั้งได้รับมรดกหรือผลประโยชน์ที่น้อยกว่าลูกชาย รวมไปถึงไม่ได้รับสิทธิของครอบครัวในบางประการที่พึงได้ และ (3) บทบาทในฐานะการเป็นผู้นำธุรกิจพบว่า ผู้นำหญิงจะได้รับพื้นที่และโอกาสอย่างเท่าเทียมกับผู้ชาย สังคมรอบข้างยอมรับในศักยภาพมากขึ้น ดังนั้นแล้วการศึกษากการต่อรองอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีนผ่านละครโทรทัศน์ เรื่องเลือดข้นคนจาง ทำให้รับรู้ถึงภาพสังคมไทยเชื้อสายจีนในปัจจุบัน ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในบทบาทของความเป็นหญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีน ที่จะทำนายให้เห็นภาพทางสังคมไทยเชื้อสายในอนาคต ความท้าทายของละครโทรทัศน์ที่จะเป็นกระจกสะท้อนภาพทางสังคมปัจจุบันได้อย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การต่อรองอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีน ผ่านละครโทรทัศน์ เรื่องเลือดข้นคนจาง โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การศึกษาอำนาจของผู้หญิงในครอบครัวไทยเชื้อสายจีน ควรทำการศึกษา ละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาในละครใกล้เคียงกัน มีการนำเสนอภายใต้บริบททางสังคมและเงื่อนไขทางเวลาที่มีความเหมาะสม เพื่อให้เห็นถึงความเหมือนหรือความแตกต่าง อันจะนำไปสู่ข้อสรุปทางวิจัยที่มีความแม่นยำและเด่นชัดมากยิ่งขึ้น

2. บทบาทและอำนาจของผู้หญิงนำเสนอผ่านละครโทรทัศน์ที่ทำการวิเคราะห์ หากมีการนำเสนอสถานการณ์หรือเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบันที่เกิดขึ้นจริงเป็นกรณีศึกษา เทียบเคียงภายใต้บริบทและเงื่อนไขทางสังคมที่ผู้วิจัยกำหนด ก็จะทำให้เห็นถึงอิทธิพลของสื่อโทรทัศน์กับผู้ชมในฐานะผู้รับสาร ภายใต้มิติของการต่อรองอำนาจของผู้หญิงในสังคมไทยเชื้อสายจีนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา แก้วเทพ. (2545). *สื่อสารมวลชน: ทัศนียภาพและแนวทางการศึกษา*.

พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศาลาแดง.

ปรีดา อัครจันทโชติ. (2018). ความเป็นจีนในละครโทรทัศน์ไทย. *วารสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 36(1), 1-20.

ปิ่นหล้า ศิลปาบุตร. (2008). *สถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงในนวนิยายของ*

ปิยะ พรศักดิ์เกษม(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ผาสุก พงษ์ไพจิตร. (2546). *เอกลักษณ์ชาติพันธุ์ของคนไทยเชื้อสายจีน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัย)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิลาสินี พิพิธกุล. (2544). ผู้หญิงกับเทคโนโลยีข่าวสาร : แนวทฤษฎีและข้อเสนอแนะ
สตรีศึกษา 2: ผู้หญิงกับประเด็นต่าง ๆ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.
วิช ตาแก้ว. (2552). “แม่”: มุมมองเรื่องเล่าในบริบทของสังคมไทย.
วารสารการศึกษาไทย, 6(59), 10-14.
- เสนาะ เจริญพร. (2548). ผู้หญิงกับสังคมในวรรณกรรมไทยยุคทองสุ่ย. กรุงเทพฯ:
ศิลปวัฒนธรรม.
- อดุลย์ รัตนมันเกษม. (2551). กำเนิดและวิวัฒนาการของคนจีนแต่จิวในไทยอดีตถึง
ปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: ชุนเขา.
- Allport, G. W., & Vernon, P. E. (1930). The field of personality.
Psychological bulletin, 27(10), 677.
- Bhasin, K. What is Patriarchy (New Delhi: Kali for Women, 1993). Lerner,
Gerda, The Creation of Patriarchy (Oxford: Oxford University Press,
1986), 20-22.
- Hall, S. (1997). The work of representation. *Representation: Cultural
representations and signifying practices*, 2, 13-74.
- Millett, K. (2016). *Sexual politics*. Columbia University Press.
- Yan, J., & Sorenson, R. (2006). The effect of Confucian values on
succession in family business. *Family business review*, 19(3), 235-250.

Author

Mr. Rujsawat Krongbhumin

Doctor of Philosophy Program in Communicology

Faculty of Journalism and Mass Communication,

Thammasat University, 2 Prachan Rd., Bangkok 10200 THAILAND

Tel: 0816773916 Email: rood_pkw@hotmail.com

กลยุทธ์การปรับตัวในช่วงการแพร่ระบาดโควิด-19 ของธุรกิจ
คาเฟ่สัตว์เลี้ยง กรณีศึกษา ธุรกิจร้านอินคาเฟ่
ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
Pet Café Business's Adaptation Strategies during the COVID-
19 Pandemic: Case Study of Inu Cafe in Hua Hin District,
Prachuap Khiri Khan Province

นนทิตา เปรมแปลก¹/ อริสสา สะอาดนัก²

Nontita Premplek/ Arissa Sa-Ardnak

¹นักศึกษา สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
Student, General Business Management Program, Faculty of Management
Science, Silpakorn University

²อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
Advisor, General Business Management Program, Faculty of Management
Science, Silpakorn University

ได้รับบทความ: 4 กุมภาพันธ์ 2564

ปรับปรุงแก้ไข: 19 พฤษภาคม 2564

ตอบรับตีพิมพ์: 20 พฤษภาคม 2564

บทคัดย่อ

งานวิจัยเชิงคุณภาพนี้ได้ศึกษาธุรกิจร้านอินคาเฟ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
1) กลยุทธ์การปรับตัวในช่วงการแพร่ระบาดโควิด-19 และ 2) การดำเนินธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยง
ซึ่งเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ เจ้าของธุรกิจ จำนวน 1 คน
พนักงานจำนวน 3 คน และลูกค้าของร้าน จำนวน 10 คน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการใช้กลยุทธ์การปรับตัวทางการตลาดในด้านการพัฒนากลยุทธ์การตลาด มีปรับการขายโดยการขายคูปองและการจัดโปรโมชั่นให้กับลูกค้า รวมไปถึงการรักษาฐานลูกค้าเก่าเพื่อให้ธุรกิจสามารถอยู่รอดได้ ด้านการจำแนกกลุ่มลูกค้าในเรื่องการบริการให้ตรงตามที่ต้องการเพื่อสร้างความประทับใจ และสร้างความแตกต่างจากร้านอื่น ๆ ด้านกลยุทธ์การวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์มีการเพิ่มเมนูอาหารและเครื่องดื่ม มีการจัดชุดอาหารที่มีราคาถูกกว่าการสั่งอาหารแยก โดยลูกค้าสามารถเลือกเมนูอาหารและเครื่องดื่มได้ก็ได้ รวมถึงการเพิ่มพื้นที่ถ่ายรูป และด้าน

การออกแบบโครงสร้างองค์กรมีการปรับรูปแบบการให้บริการ โดยการเพิ่มมาตรการป้องกันโควิด-19 เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ลูกค้า

คำสำคัญ: กลยุทธ์, คาเฟ่สัตว์เลี้ยง, สัตว์เลี้ยง, โควิด 19

Abstract

A qualitative research aimed to study at the Inu Café establishment on 1) the adaptation strategies during the COVID-19, and 2) the operations of the pet café business. The data were collected through interviews with key informants, the owner, 3 employees, and 10 customers of Inu Café.

The research revealed that the café owner applied marketing adaptation strategies. Concerning sales strategies, the café sold coupons, offered sales promotions, and retained its existing customer base to allow for survival of its business. In relation to customer segmentation, the café provided services that meet customer needs to impress them and to differentiate itself from other cafés. Concerning its product positioning

strategy, the café added more food and beverage choices on the menu and offered food and drink sets, which costed cheaper than à-la-carte dishes. In a set meal, the customers were allowed to choose any food and drink. Moreover, the café also enlarged the photo taking space. In terms of the organizational structure design, the owner added COVID-19 prevention measures to build confidence among customers.

Keywords : Strategy, Pet Café, Pets, COVID-19

บทนำ

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 ที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็วและกว้างขวางไปหลายประเทศทั่วโลก ซึ่งทำให้มีผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตจากโรคดังกล่าวเป็นจำนวนมาก จึงทำให้การดำเนินวิถีชีวิตโดยปกติของประชากรในแต่ละประเทศได้รับผลกระทบอย่างซึ่งนอกจากผลกระทบในด้านวิถีชีวิตแล้วสิ่งที่ได้รับผลกระทบไม่น้อยไปกว่ากันนั่นคือในด้านของเศรษฐกิจ โดยวิกฤตินี้ทำให้ประชากรทั่วโลกต่างต้องปรับตัวและรับมือกับสถานการณ์ที่รุนแรงนี้ไปจนกว่าสถานการณ์ทุกอย่างจะคลี่คลายลงได้ (ADHPHKI, 2020)

สถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 ยังคงมีผู้ติดเชื้อรายใหม่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีผู้ป่วยเข้ารับการรักษาและมีผู้เสียชีวิตเพิ่มขึ้น ซึ่งจากสถานการณ์โดยทั่วโลกยังทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในประเทศไทยเองก็ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดนี้เช่นกัน รัฐบาลจึงต้องออกมาตรการเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้สถานการณ์การแพร่ระบาดทวีความรุนแรงไปมากกว่าที่เป็นอยู่ โดยการขอความร่วมมือให้ประชาชนปรับพฤติกรรมการอยู่ร่วมกัน โดยให้ความสำคัญกับการเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) งดกิจกรรมทางสังคม และเน้นการอยู่ที่พัก

อาศัยของตนให้มากที่สุดตามนโยบาย "อยู่บ้าน หยุดเชื้อ เพื่อชาติ" จากมาตรการนี้ ไม่เพียงส่งผลต่อวิถีการดำเนินชีวิตโดยปกติของประชาชน แต่ในภาคธุรกิจเองก็ได้รับผลกระทบอย่างหนักเช่นกัน โดยเฉพาะกับธุรกิจที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวหรือธุรกิจด้านการบริการ ซึ่งเป็นธุรกิจที่ต้องอาศัยการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว อย่างเช่น ธุรกิจสายการบิน ธุรกิจโรงแรม ห้างสรรพสินค้า หรือร้านอาหาร เป็นต้น ซึ่งธุรกิจเหล่านี้ต่างได้รับผลกระทบจนทำให้การดำเนินธุรกิจต้องหยุดชะงักลง หรืออาจจะรุนแรงจนถึงขั้นปิดตัวลงเพราะเนื่องจากการแบกรับภาระต้นทุนต่อไปไม่ไหว จากเหตุผลข้างต้นจึงทำให้เกิดปัญหาของการเลิกจ้างพนักงานมากขึ้น และนอกจากผลกระทบนี้ก็จะเกิดขึ้นกับคนแล้วยังส่งผลกระทบไปถึงสัตว์เลี้ยงที่อยู่ในธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยงต่าง ๆ (สำนึกชาวไทย, 2563)

ธุรกิจคาเฟ่รูปแบบต่าง ๆ ถือเป็นธุรกิจที่ได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบัน และกับธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยงเองก็มีให้บริการอยู่หลายที่ ซึ่งธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยงนี้ดำเนินไปได้ค่อนข้างดีในตลาดเฉพาะกลุ่มที่ชื่นชอบสัตว์เลี้ยง แต่ไม่สามารถเลี้ยงสัตว์ได้เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านพื้นที่และไม่มีเวลา ไม่ต้องรับผิดชอบในการดูแลและให้อาหารสัตว์เลี้ยงเหล่านี้ ธุรกิจนี้ นอกจากจะมี คาเฟ่แมวและคาเฟ่สุนัขแล้ว ยังมี คาเฟ่ สัตว์ แปลกใหม่เป็นตัวเลือกเพิ่มมากขึ้น เช่น กระต่าย นกฮูก สุนัขจิ้งจอก และอื่น ๆ (Melalin Mahavongtrakul, 2017) แต่จากผลกระทบของสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้ธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยงต้องหยุดชะงัก เนื่องจากพฤติกรรมของผู้บริโภคนั้นเปลี่ยนแปลงไป ธุรกิจจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำรงอยู่ต่อไปได้

หนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติอย่างอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งจากตัวเลขข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี 2562 พบว่า มีนักท่องเที่ยวมาเยือนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ที่ประมาณ 7 ล้านคน โดยคิดเป็นชาวไทย จำนวน 5,924,981 คน และชาวต่างชาติ จำนวน 1,243,443 คน ปี 2562 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีรายได้จากผู้เยี่ยมเยือนถึง 43,417 ล้านบาท ซึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจไม่ได้มีเพียงแต่ทะเล

เท่านั้น แต่ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ อีกมากมายที่พร้อมสำหรับการต้อนรับการมาเยือนของนักท่องเที่ยว ทำให้ในหัวทึนมีธุรกิจใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวในแต่ละรูปแบบได้ ซึ่งหนึ่งในธุรกิจที่ถือว่าได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวในปัจจุบันจำนวนมากนั้นคือธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยง ซึ่งถือเป็นธุรกิจที่สร้างรายได้ให้กับเจ้าของธุรกิจและตอบโจทย์กับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้ามาเล่นกับสัตว์เลี้ยงภายในร้าน รวมถึงถือโอกาสในการรับประทานอาหารไปในคราวเดียวกัน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563) แต่จากในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในปัจจุบัน ทำให้ธุรกิจจะต้องหากลยุทธ์การปรับตัวเพื่อรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าวและดำเนินธุรกิจต่อไปได้ ดังนั้นผู้ประกอบการธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยงจึงควรหันมาให้ความสำคัญกับการวางแผน การบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ และยังคงควรคำนึงถึงปัจจัยเสี่ยงของการแพร่ระบาดของโควิด-19 และนอกจากนี้ปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญยังรวมไปถึงการเข้าใจ และเข้าถึงพฤติกรรมของผู้บริโภค เพื่อจะได้นำไปพัฒนาสินค้าหรือบริการ และกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดให้มีความน่าสนใจและสามารถตอบสนองต่อความต้องการและไลฟ์สไตล์ของผู้บริโภคที่มีแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้อย่างตรงจุด เพื่อให้ธุรกิจสามารถอยู่ที่จะดำเนินต่อไปได้ ถึงแม้จะต้องเผชิญกับปัญหาวิกฤตใดก็ตาม

จากสถานการณ์และปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องของการปรับตัวของธุรกิจ เพื่อจะทำให้ธุรกิจยังสามารถดำเนินต่อไปได้จนผ่านพ้นสถานการณ์วิกฤตดังกล่าว รวมไปถึงการที่ผู้ประกอบการธุรกิจจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และความรับผิดชอบในการประกอบธุรกิจทั้งต่อตนเองและสังคม เพื่อจะไม่ให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้น และจากสถานการณ์โควิด-19 ในครั้งนี้ถือเป็นสถานการณ์ที่จะทำให้ทุกธุรกิจต้องตระหนักถึงการปรับตัวและรับมืออยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ใด เพื่อที่จะทำให้ธุรกิจสามารถที่จะดำเนินต่อ และรอดพ้นภาวะวิกฤตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไปได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบการปรับตัวในช่วงการแพร่ระบาดโควิด-19 ของธุรกิจคาเฟ่ สัตว์เลี้ยงร้านอินคาเฟ่ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาการดำเนินธุรกิจของธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยงร้านอินคาเฟ่ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ขอบเขตการวิจัย

กลยุทธ์การปรับตัวในช่วงการแพร่ระบาดโควิด-19 ของธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยง ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่มีเนื้อหาจากแหล่งทฤษฎีและปฐมภูมิ พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อมูล เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้วยสาระสำคัญต่าง ๆ รวมไปถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดกลยุทธ์การปรับตัว และใช้การสัมภาษณ์เป็นข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งได้แก่ผู้ประกอบการคาเฟ่สัตว์เลี้ยง พนักงาน และลูกค้า

2. ขอบเขตด้านประชากร

ผู้วิจัยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการคาเฟ่สัตว์เลี้ยง พนักงาน และลูกค้าร้านอินคาเฟ่

3. ขอบเขตด้านเวลาและสถานที่

ผู้ทำวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผลการศึกษารัฐกิจคาเฟ่ สัตว์เลี้ยงร้านอินคาเฟ่ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

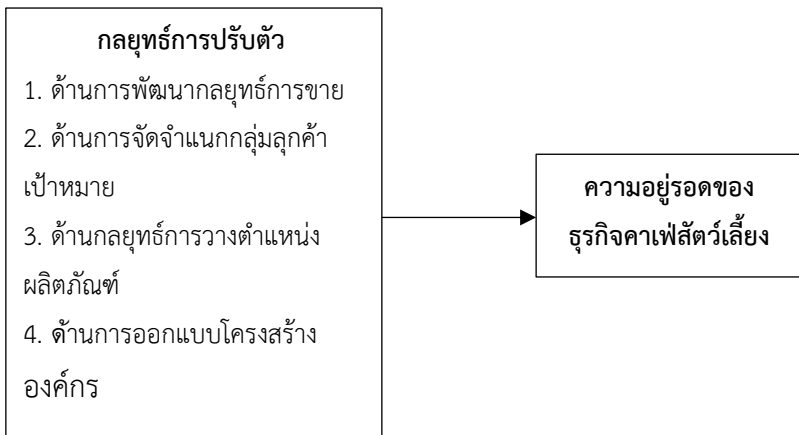
4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ทำการวิจัย เริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 ถึงเดือนตุลาคม 2563

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependence Variable)

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์การปรับตัวในช่วงการแพร่ระบาดโควิด-19 ของธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยง กรณีศึกษาธุรกิจร้านอินคาเฟ่ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. พื้นที่ในการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้เลือกพื้นที่การศึกษาแบบเจาะจง (Purposive Selective) โดยเลือกธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยงในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เนื่องจากหัวหินถือเป็นเมืองท่องเที่ยวยอดนิยมของคนไทย ซึ่งจะเป็นสถานที่ที่คนกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่จะมาตากอากาศโดยเฉพาะในช่วงวันหยุดยาวหัวหินก็เป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว และการพักผ่อน

2. ผู้ให้ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการสำรวจธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยงในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งได้มีการสัมภาษณ์กับผู้ประกอบการร้านอินคาเฟ่ จำนวน 1 คน พนักงาน จำนวน 3 คน และลูกค้า จำนวน 10 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง มีการสร้างแนวคำถามอย่างกว้าง ๆ และมีคำถามที่แตกประเด็นระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำแนวคำถามในการสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ทำการตรวจสอบความเหมาะสมของคำถาม ก่อนที่จะนำไปสัมภาษณ์กับผู้ให้สัมภาษณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ หนังสือที่เกี่ยวข้องหรือบทความและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยและใช้การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยง พนักงาน และลูกค้าร้านอินคาเฟ่

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่มาลำดับเหตุการณ์ เรียงเรียง แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์ รวมถึงพิจารณาข้อมูลที่ได้ว่ามีความสมบูรณ์เพียงพอที่จะตอบคำถามได้หรือไม่ และหาข้อมูลเพิ่มเติมต่อไป เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุดและนำข้อสรุปไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อความถูกต้องของข้อมูล แล้วจึงจัดทำเป็นรายงานที่สมบูรณ์ต่อไป

6. การตรวจสอบความเชื่อมั่นของข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ให้ความสำคัญในการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ มีความถูกต้องและเกิดงานวิจัยที่มีคุณภาพ โดยการตรวจสอบ

ข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) ซึ่งเป็นวิธีการที่สะท้อนให้เห็นว่าข้อมูลและผลการวิจัยถูกต้อง น่าเชื่อถือและตรงกับความเป็นจริง เป็นการตรวจสอบทั้งด้านข้อมูล ด้านผู้วิจัย ด้านทฤษฎี และด้านวิธีรวบรวมข้อมูล ซึ่งการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) คือการพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยไดมานั้นถูกต้องหรือไม่ วิธีตรวจสอบ คือการตรวจสอบแหล่งของข้อมูลโดยพิจารณาจากแหล่งที่มาของข้อมูล ได้แก่ แหล่งเวลา สถานที่ และแหล่งบุคคล ซึ่งแหล่งเวลา หมายถึง ถ้าข้อมูลต่างเวลากัน จะเหมือนกันหรือไม่ แหล่งสถานที่ หมายถึง ถ้าข้อมูลต่างสถานที่กันจะเหมือนกันหรือไม่ และแหล่งบุคคล หมายถึง ถ้าบุคคลผู้ให้ข้อมูลเปลี่ยนไปข้อมูลจะเหมือนเดิมหรือไม่ การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation) คือการตรวจสอบว่าผู้วิจัยแต่ละคนจะได้ข้อมูลต่างกันอย่างไ การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (Theory Triangulation) คือการตรวจสอบว่าถ้าผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎีที่ต่างไปจากเดิมจะทำให้การตีความข้อมูลแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด และการตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) คือการใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน (สุภางค์ จันทวานิช, 2552)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 รูปแบบการดำเนินธุรกิจร้านอินคาเฟ อำเภอกัหวิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.1 รูปแบบการดำเนินธุรกิจร้านอินคาเฟ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจกาแฟสดว์เลี้ยงร้านอินคาเฟอาศัยอยู่ในอำเภอกัหวิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจุดเริ่มต้นเริ่มจากการมีบ้านอยู่ที่หัวหินจึงได้ทำเป็นธุรกิจกาแฟ และผู้ประกอบการได้เลี้ยงสุนัขพันธุ์ชิบะอยู่แล้วจึงได้มาต่อยอดเป็นคาเฟ่สดว์เลี้ยง ซึ่งคาเฟ่สดว์เลี้ยงร้านอินคาเฟ เปิดมาแล้ว 6 ปี ผู้ประกอบการจะลงทุนทำธุรกิจด้วยตนเอง มีสถานที่มีการใช้สถานที่ของตนเอง มีพื้นที่นั่งภายในร้าน

เน้นอาหารและเครื่องดื่มประเภทต่าง ๆ โดยอาหารและเครื่องดื่มผู้ประกอบการได้มีการชิมหลาย ๆ ร้านเพื่อนำมาพัฒนาจนได้เป็นอาหารในแบบฉบับของทางร้านเอง และจุดเด่นของร้านก็คือสุนัขนพันธุ์ชิบะ โดยลูกค้าที่มาใช้บริการสามารถเล่นและให้อาหารกับสุนัขได้ นอกจากนี้ยังมีการตกแต่งร้านให้มีความสวยงาม และทันสมัย

1.2 ลักษณะการบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจร้านอินคาเฟ่

จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการมีการบริหารจัดการภายในกิจการในด้านการจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ที่มีรูปแบบไม่ซับซ้อน ผู้ประกอบการจะคัดเลือกพนักงานในร้านที่จะเข้ามาทำงานด้วยตนเอง ผู้ประกอบการวางตำแหน่งให้กับพนักงานแต่ละแผนกและวางแผนขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อให้มีการทำงานที่เป็นระบบ และมีความรวดเร็วในการให้บริการ รวมไปถึงการทำงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

ตอนที่ 2 กลยุทธ์การปรับตัวในช่วงการแพร่ระบาดโควิด-19 ของธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยงร้านอินคาเฟ่ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.1 ผลกระทบต่อร้านอินคาเฟ่จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19

จากการศึกษาพบว่า จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ร้านอินคาเฟ่ต้องปิดให้บริการชั่วคราว ตามที่มี พ.ร.ก.ฉุกเฉิน ทำให้ร้านไม่มีรายได้ และหลังจากที่สามารถกลับมาเปิดให้บริการร้านได้ปกติทางร้านอินคาเฟ่ก็มีคนเข้ามาใช้บริการร้านน้อยลง เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ยังคงอยู่บ้านเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด-19

2.2 การปรับรูปแบบการให้บริการของร้านอินคาเฟ่

จากการศึกษาพบว่า ร้านอินคาเฟ่ได้มีการเพิ่มมาตรการป้องกันโควิด-19 โดยให้ลูกค้าใส่หน้ากากอนามัยทุกคน มีการเว้นระยะห่าง มีการวัดอุณหภูมิและล้างมือก่อนเข้าร้านเพื่อเป็นการป้องกันโควิด-19 และสร้างความมั่นใจให้แก่ลูกค้า

2.3 การดำเนินธุรกิจของร้านอินคาเฟ่ในช่วงการแพร่ระบาดโควิด-19

จากการศึกษา พบว่า การดำเนินธุรกิจของร้านอินคาเฟ่ ในช่วงที่มีการปิดให้บริการชั่วคราวตามที่มี พ.ร.ก.ฉุกเฉิน ทำให้ร้านไม่มีรายได้และยังคงมีรายจ่ายอยู่

ในส่วนของสัตว์เลี้ยงร้านอินคาเฟ จึงได้จัดทำกรุปองล่วงหน้าซึ่งจะสามารถช่วยในส่วนของการจ่ายในการดูแลสัตว์เลี้ยงในช่วงที่ร้านปิดให้บริการ การดำเนินธุรกิจของร้านอินคาเฟ หลังจากเปิดให้บริการได้ตามปกติ ได้มีการปรับในด้านของการให้บริการของทางร้านซึ่งจะมีมาตรการป้องกันโควิด-19 เพิ่มเข้ามา โดยการให้ลูกค้าใส่หน้ากากอนามัย การเว้นระยะห่าง การวัดอุณหภูมิและล้างมือก่อนเข้าร้าน โดยทางร้านจะจัดพนักงานคอยให้คำแนะนำตรงจุดทางเข้าร้านอินคาเฟ ซึ่งเป็นจุดที่ตรวจให้ลูกค้าทุกคนทำตามมาตรการป้องกันโควิด-19 นอกจากนี้ร้านอินคาเฟ มีช่องทางออนไลน์เป็นสื่อในการโปรโมทร้านรวมถึงการอัปเดตข้อมูลต่าง ๆ ให้ผู้บริโภคที่สนใจเข้าใช้บริการร้านอินคาเฟ และมีการจัดโปรโมชั่นเพื่อเป็นการดึงดูดผู้บริโภคได้มากขึ้น

2.4 กลยุทธ์ในการปรับตัวให้ร้านอินคาเฟ สามารถอยู่รอดได้

จากการศึกษา พบว่า ในช่วงที่มี พ.ร.ก.ฉุกเฉิน ทำให้ร้านอินคาเฟ ต้องปิดให้บริการชั่วคราว ทางร้านจึงได้มีการขายอุปกรล่วงหน้าให้กับลูกค้าที่ต้องการจะมากินที่ร้านอินคาเฟ เพื่อเป็นการสร้างรายได้ในช่วงที่ร้านปิดให้บริการชั่วคราว และหลังจากที่ร้านสามารถกลับมาให้บริการได้ทางร้านก็ได้ทำโปรโมชั่นให้กับลูกค้า เช่น โปรโมชั่นชุดอาหารแบบชุดละ 399 หรือ 499 บาท เพื่อเป็นการดึงดูดลูกค้าให้มาใช้บริการร้านอินคาเฟ

2.5 ปัจจัยสำคัญในการทำธุรกิจให้ประสบความสำเร็จของร้านอินคาเฟ ในช่วงการแพร่ระบาดโควิด-19

จากการศึกษา พบว่า ร้านอินคาเฟ จะเน้นการรักษาฐานลูกค้าเก่า โดยร้านจะเน้นในด้านของสุนัขซึ่งเป็นจุดเด่นของทางร้าน โดยร้านจะจัดให้ลูกค้าสามารถเล่นและให้อาหารสุนัขได้ เป็นการสร้างความประทับใจให้แก่ลูกค้า รวมไปถึงการให้บริการที่ดีเพื่อให้ลูกค้าประทับใจและกลับมาใช้บริการอีกครั้ง

2.6 การให้บริการของพนักงานในช่วงการแพร่ระบาดโควิด-19

จากการศึกษาพบว่า พนักงานร้านอินคาเฟส่วนใหญ่เป็นพนักงานที่ทำงานที่ร้านมานาน จากการแพร่ระบาดโควิด-19 ทำให้ร้านอินคาเฟต้องปิดร้านชั่วคราวทำให้

พนักงานขาดรายได้ และหลังจากกลับมาเปิดร้านพนักงานได้มีการปรับการให้บริการ ซึ่งต้องมีการเพิ่มมาตรการป้องกันโควิด-19 โดยต้องมีพนักงานคอยตรวจและให้คำแนะนำให้แก่ลูกค้าในส่วนของการให้ลูกค้าสวมใส่หน้ากากอนามัย การล้างมือ และการวัดไข้ก่อนเข้าร้าน นอกจากนี้พนักงานต้องมีการดูแลความสะอาดให้กับสุนัขและดูแลความสะอาดภายในร้านเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้าที่มาใช้บริการ

ตอนที่ 3 พฤติกรรมผู้บริโภคร้านอินคาเฟ่ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.1 การตัดสินใจเลือกใช้บริการร้านอินคาเฟ่

จากการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคเลือกใช้บริการร้านอินคาเฟ่โดยผู้บริโภคส่วนใหญ่พิจารณาจากสัตว์เลี้ยงและบรรยากาศภายในร้าน โดยผู้บริโภคส่วนใหญ่จะเลือกใช้บริการร้านคาเฟ่ที่สามารถเล่นและให้อาหารกับสัตว์เลี้ยงภายในร้านได้ การตกแต่งภายในร้านน่าสนใจสามารถถ่ายรูปได้ รวมไปถึงการรีวิวในสื่อออนไลน์ นอกจากนี้ผู้บริโภคยังพิจารณาจากการให้บริการของพนักงานในร้านที่มีการให้บริการดีจึงจะเลือกเข้าใช้บริการ

3.2 การเข้าใช้บริการร้านอินคาเฟ่ในช่วงโควิด -19

จากการศึกษาพบว่า การแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้ผู้บริโภคได้เข้าใช้บริการน้อยลง เนื่องจากมี พ.ร.ก.ฉุกเฉิน ทำให้ธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยงต้องปิดให้บริการชั่วคราว ทำให้ผู้บริโภคไม่สามารถใช้บริการได้ และหลังจากที่ทางร้านสามารถกลับมาให้บริการ ผู้บริโภคก็เริ่มที่จะกลับมาใช้บริการกันอย่างต่อเนื่อง โดยผู้บริโภคส่วนใหญ่ก็จะมี การเตรียมตัวในการป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด-19 นอกจากนี้ทางร้านก็ยังมีบริการตามมาตรการป้องกันโควิด-19 ให้ผู้บริโภคปฏิบัติ

3.3 การติดตามข่าวสารของร้านอินคาเฟ่ในช่วงที่มี พ.ร.ก.ฉุกเฉิน ทำให้ธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยงต้องปิดให้บริการชั่วคราว

จากการศึกษาพบว่า ในช่วงธุรกิจคาเฟ่สัตว์เลี้ยงต้องปิดให้บริการชั่วคราว ผู้บริโภคบางส่วนยังคงที่ติดตามข่าวสารการเปิดให้บริการของร้านอินคาเฟ่ โดยทางร้าน

จะมีช่องทางออนไลน์ให้ผู้บริโภคได้ติดตามข่าวสารและข้อมูลเกี่ยวกับทางร้าน รวมไปถึงการเปิดให้บริการเพื่อให้ผู้บริโภคได้มาใช้บริการ

3.4 การตัดสินใจเลือกใช้บริการร้านอินคาเฟ่ที่มีการใช้มาตรการป้องกันโควิด-19

จากการศึกษาพบว่า การแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้ร้านอินคาเฟ่ต้องมีการใช้มาตรการป้องกันโควิด-19 ผู้บริโภคส่วนใหญ่ยังคงเลือกเข้าใช้บริการร้านอินคาเฟ่เนื่องจากการมีมาตรการป้องกันโควิด-19 ทำให้ผู้บริโภคมั่นใจได้ว่าร้านสะอาดและปลอดภัย

อภิปรายผล

กลยุทธ์การปรับตัวทางการตลาด

1. ด้านการพัฒนากลยุทธ์การขาย

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ผู้ประกอบการได้ประสบปัญหาการดำเนินธุรกิจของร้านอินคาเฟ่ในช่วงที่มีการปิดให้บริการชั่วคราวตามที่ มี พ.ร.ก.ฉุกเฉิน ผู้ประกอบการได้มีการจัดการธุรกิจให้สามารถอยู่รอดได้โดยการขายคุกกี้ล่วงหน้า และหลังจากเปิดให้บริการได้ตามปกติได้มีการปรับในด้านของการขายโดยการจัดโปรโมชั่นให้กับลูกค้า เพื่อเป็นการดึงดูดลูกค้าให้มาใช้บริการร้านอินคาเฟ่ สอดคล้องกับวิจัยของ ศิริภา วิทยาพรพิพัฒน์ (2556) พบว่าการปรับตัวของกลยุทธ์ทางตลาดเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กร เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบการตัดสินใจ การบริหาร การจัดการด้านการตลาด และเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงานเพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุด

ผู้ประกอบการร้านอินคาเฟ่จะเน้นการรักษาฐานลูกค้าเก่า โดยจะสร้างความประทับใจให้กับลูกค้าในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในด้านของสุนัข ด้านของอาหารและเครื่องดื่ม รวมไปถึงการให้บริการที่ดีเพื่อให้ลูกค้าประทับใจและกลับมาใช้บริการอีกครั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรมาศ บุบผาชาติ (2557) ได้ศึกษาความภักดี ความมั่นคง

และความผูกพันผ่านการตลาดเชิงประสบการณ์ของร้านคาเฟ่สัตว์เลี้ยง พบว่าการทำให้ผู้ที่มาใช้บริการเกิดความประทับใจและทัศนคติที่ดีต่อร้านคาเฟ่สัตว์เลี้ยงนำมาซึ่งความภักดีที่ต้องกลับมาใช้บริการอีกครั้ง โดยมีความมั่นคงตั้งใจที่จะใช้บริการ และผู้ให้บริการจะเกิดความผูกพัน รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของคาเฟ่สัตว์เลี้ยงทำให้มีการแนะนำบอกต่อผู้อื่น

การเข้าถึงแหล่งข้อมูลในการเข้าใช้บริการร้านอินคาเฟ่มาจากทางออนไลน์เป็นส่วนใหญ่ รวมถึงเว็บต่าง ๆ ที่มีการทำการรีวิวให้กับร้านอินคาเฟ่ ผู้ประกอบการที่มีการใช้เครือข่ายออนไลน์ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับทางร้านในทุก ๆ วันจะส่งผลให้ผู้บริโภคได้รู้จักร้านอินคาเฟ่ และได้รับการตอบรับจากผู้บริโภคได้มากขึ้น รวมไปถึงการเข้าถึงข้อมูลการให้บริการของทางร้านได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

2. ด้านการจัดจำแนกกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย

ลูกค้าส่วนใหญ่ของร้านอินคาเฟ่จะเป็นลูกค้าที่ชอบสุนัขและชอบอาหารผู้ประกอบการจึงได้จัดการในเรื่องการบริการให้ลูกค้าได้สามารถถ่ายรูปและให้อาหารสุนัขได้เป็นการสร้างความประทับใจให้กับลูกค้า นอกจากนี้ผู้ประกอบการได้มีการพัฒนาสูตรอาหารให้อร่อยและมีความแตกต่างจากร้านอื่น ๆ เนื่องจากเป็นสูตรที่ผู้ประกอบการได้มีการพัฒนาจนเป็นสูตรของทางร้านเอง เพื่อให้ลูกค้าที่มารับประทานที่ร้านได้ประทับใจ สอดคล้องกับวิจัยของ สุมาลี กรดกวงกัน (2556) พบว่าการมีกลยุทธ์ที่แตกต่างกับคู่แข่งรวมทั้งคิดค้นรูปแบบใหม่ ๆ ในการเสนอสินค้าออกสู่ตลาด ทำให้สามารถเอาชนะใจหรือพิชิตใจลูกค้าได้อย่างมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจส่วนใหญ่มีเป้าหมายเดียวกันนั่นคือ การชนะใจลูกค้าและชนะคู่แข่ง

3. ด้านกลยุทธ์การวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์

ผู้ประกอบการได้มีการเพิ่มเมนูอาหารและเครื่องดื่มรวมถึงการจัดชุดอาหารที่มีราคาถูกกว่าการสั่งอาหารแบบแยก โดยในชุดอาหารนั้นลูกค้าสามารถเลือกเมนูอาหารและเครื่องดื่มได้ก็ได้ นอกจากนี้ทางร้านยังมีการเพิ่มพื้นที่ในการถ่ายรูปเพื่อให้ลูกค้าที่ชอบในการถ่ายรูปได้มีมุมถ่ายรูปที่เพิ่มขึ้นและสามารถถ่ายรูปกับสุนัขได้

สอดคล้องกับแนวคิดของ ชาลส์ อัจฉินสมาจาร (2551) กล่าวว่า ผลลัพธ์ที่ดี คือ ความสำเร็จของตลาด ผลลัพธ์เป็นตัวแทนของความคาดหวังของผู้บริโภค ผลลัพธ์ตอบสนองความพึงพอใจของสังคม ผลลัพธ์ที่ประสบความสำเร็จประกันถึงความส่งเสริมตัวเอง ถ้าสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคนั้นก็คือผลลัพธ์มีความเหมาะสมกับตลาด ผลลัพธ์ที่ดีควรก่อให้เกิดความกระตือรือร้นเพิ่มเติม ซึ่งมีความสำคัญต่อการตลาด มันให้ความอิสระแก่ตลาดในการตัดสินใจสำหรับนักการตลาด

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ผู้ประกอบการได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการให้บริการร้านอินเทอร์เน็ต เนื่องจากมีการเพิ่มมาตรการป้องกันโควิด-19 โดยการใส่หน้ากากอนามัยทุกคน การเว้นระยะห่าง การวัดอุณหภูมิ และการล้างมือเพื่อเป็นการป้องกันโควิด-19 รวมถึงสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ลูกค้า สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิกรม สวาทพงษ์ (2552) พบว่าวิถีชีวิตคนในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงทำให้ธุรกิจจำเป็นต้องเร่งศึกษาความต้องการที่เปลี่ยนไปของลูกค้า ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนากิจการดำเนินงานในรูปแบบใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ได้ศึกษากลยุทธ์การปรับตัวในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 ของธุรกิจคาเฟ่สตรีเลี้ยวในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีการสัมภาษณ์เจ้าของธุรกิจร้านอินเทอร์เน็ต พนักงาน และลูกค้า แม้จะไม่มากนักซึ่งหากมีการวิจัยเชิงปริมาณควบคู่จะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมและความต้องการที่แท้จริงของผู้บริโภค และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ตรงตามความต้องการมากขึ้น

2. การวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงกลยุทธ์การปรับตัวในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 ของธุรกิจคาเฟ่สตรีเลี้ยวในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยมีความเห็นสมควรมีการศึกษาในลักษณะเดียวกันในเขตพื้นที่อื่นภายในจังหวัด เพื่อให้ได้ข้อมูล

ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถนำข้อมูลที่ได้มาสร้างกลยุทธ์ให้กับผู้ประกอบการและคนที่ให้ความสนใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). *สถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศ รายจังหวัดปี 2562*. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 21 มิถุนายน 2563. เข้าถึงได้จาก https://www.mots.go.th/more_news_new.php
- ชาญชัย อัจฉินสมาจาร. (2551). *หลักการตลาด*. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.
- เทอร์ราบีเคเค. (2563). " หัวหิน " เมืองตากอากาศของไทยและต่างชาติ [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 19 มิถุนายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.terrabbk.com/articles/197141/-หัวหิน-เมืองตากอากาศของไทยและต่างชาติ>
- วิกรม สวาทพงษ์. (2552). *รูปแบบการบริหารจัดการและกลยุทธ์การตลาดในการดำเนินงาน ธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*(วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรมาศ บุษพาชาติ. (2557). *ความภักดี ความมั่นคงและความผูกพันผ่านการตลาดเชิงประสบการณ์ของร้านค้าพัสด์เสื้อ* (วิทยานิพนธ์ของหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต นิเทศศาสตร์และนวัตกรรม). กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ศิริภา วิทยาพรพิพัฒน์. (2556). *ผลกระทบของกลยุทธ์การปรับตัวทางการตลาดที่มี* *ความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจเครื่องเรือนในประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สำนักข่าวไทย. (2563). พืชโควิด-19 กระบถลัศว์เลียงในเซียงใหม่ถูกทังมำกขึ้น.

[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 19 มิถุนายน 2563. เข้าถึงได้จาก

<https://www.mcot.net/viewtna/5e9fc637e3f8e40aef42f673>.

สุภางค จันทวานิช. (2552). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมาลี กรดทากัน. (2556). หลักและวิธีการในการพิชิตใจลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์, 5(2), 132-146.

ADHPHKI. (2020). *The New Coronavirus and Companion Animals - Advice for WSAVA Members*. From <http://adhphki.org/article/wsava-scientific-and-one-health-commitees-advisory-document-updated-february-29th2020-new>.

Melalin Mahavongtrakul. (2017). *At the animal café*. Taking a deeper look at a peculiar phenomenon. From <https://www.bangkokpost.com/life/social-and-lifestyle/1230132/at-the-animal-cafe%C3%A9>.

Author

Miss. Nontita Premplek

General Business Management Program, Faculty of Management Science, Silpakorn University

No.1, Village No. 3, Cha-am-Pranburi Road, Sam Phraya Sub-district, Cha-am District, Phetchaburi Province 76120.

Tel: 092-6611290 E-mail : premplek_n@silpakorn.edu

ความพึงพอใจต่อวิธีการประเมิน 360 องศา ที่นำมาใช้กับการประเมินผล
การปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน คณะสัตวแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล: ระดับปฏิบัติการ
Satisfaction of the 360 Degree Assessment Methods Used to
Evaluate the Performance of the Supporting Staff at the
Faculty of Veterinary Science, Mahidol University:
Practitioner Level

รุจิกาญจน์ วัชรเลิศฐิติกุล¹/ วีรพงษ์ พรรณสมบุญ²/ ยุพิน คุ่มกัน³

Rujikarn Watcharalerthitikul, Weerapong Pansomboon, Yupin Kumkun

^{1,2,3}นักทรัพยากรบุคคล คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

Human Resource office, Faculty of Veterinary Science, Mahidol University

ได้รับบทความ: 21 เมษายน 2564

ปรับปรุงแก้ไข: 27 พฤษภาคม 2564

ตอบรับตีพิมพ์: 28 พฤษภาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิธีการประเมิน 360 องศา ที่นำมาใช้กับการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน (2) เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อวิธีการประเมิน 360 องศา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และเสนอแนะแนวทางการพัฒนาในด้านที่มีผลต่อการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ

(Survey Research) รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรสังกัดคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 60 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 16 คน และบุคลากรสายสนับสนุนระดับปฏิบัติการ จำนวน 44 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที และทดสอบค่าเอฟ

ผลการวิจัย พบว่า (1) บุคลากรสายสนับสนุนระดับปฏิบัติการ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก (2) บุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน และควรดำเนินการจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรเพิ่มมากขึ้น เช่น มีการฉีควัคซีนไขหวัดใหญ่ และวัคซีนพิษสุนัขบ้า ประจำปี มีการจ่ายเงินเกษียณให้กับผู้เกษียณอายุราชการ เป็นต้น

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, ประเมิน 360 องศา, การประเมินผลการปฏิบัติงาน

Abstract

The aims of this research were (1) to study the satisfaction in various aspects related to the 360-degree assessment method for the performance evaluation of non-academic personnel (2) to compare the satisfaction levels of the 360-degree assessment method classifying by personal factors and to provide development guidance in areas which affecting the performance evaluation of non-academic personnel. This research was a survey research which collected data by using questionnaire with the confidence levels at 0.95. The samples were 60 employees of Faculty of Veterinary Science, Mahidol University which consist of 16 executives and 44 non-academic

personnel (Practitioner Level). The statistics used for data analysis were frequency, mean, percentage, standard deviation, t-test and F-test.

The results revealed that (1) the overall satisfaction of non-academic personnel was at a high level and all aspects satisfaction were at a high level. (2) Different personal factors did not affect the satisfaction result and Faculty of Veterinary Science, Mahidol University should provide more benefits to employees such as offer Influenza and Rabies Vaccinations and provide special payment for retirement, etc.

Keywords: Satisfaction, 360-degree assessment, Performance evaluation

บทนำ

การประเมินผลการปฏิบัติงานนั้น นับว่าเป็นเรื่องที่ใช้กันมานานมากแล้ว ซึ่งเมื่อมีการจ้างงานและมีการจ่ายค่าตอบแทนเกิดขึ้น ผู้ว่าจ้างก็ต้องการจะทราบว่าได้จ่ายค่าตอบแทนได้คุ้มค่ากับเงินที่ได้จ่ายไปมากน้อยเพียงใด โดยส่วนใหญ่องค์กรต่าง ๆ ก็จะมีการประเมินผลการปฏิบัติงานมาเป็นเครื่องมือในการประเมินประสิทธิภาพการทำงาน เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น โดยหัวข้อที่ใช้ในการประเมินผลจะครอบคลุมในเรื่องของ ลักษณะบุคคล กิริยามารยาท ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความขยันหมั่นเพียร ความเที่ยงตรง ความซื่อสัตย์ ความร่วมมือ ความรับผิดชอบและความรู้ความสามารถ โดยอาศัยแบบทดสอบต่าง ๆ เข้ามาเป็นตัววัดการทำงานและบุคลิกลักษณะที่พึงประสงค์ของแต่ละบุคคล ซึ่งผลการประเมินจะเป็นเครื่องบ่งชี้คุณภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และยังสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการที่จะเลื่อนเงินเดือน หรือ การจ้างงานต่อไป ซึ่งถ้าไม่มีแบบทดสอบมาวัดประสิทธิภาพ

การทำงาน หรือวัดลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ ก็อาจจะทำให้ไม่ทราบถึงความเหมาะสมของบุคคลว่าเหมาะสมกับลักษณะงานหรือโครงการนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด มีส่วนใดที่ยังเป็นจุดอ่อนที่จะนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาให้ดีขึ้น หรือส่วนใดที่เป็นจุดแข็ง สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรต่อไปได้

ผลการวิจัยของ Ghorpade, J., Chen, M., & Caggiano, J., (1995); Mayer, R.C., & Davis, J.H. (1998); Guthrie, J.P. (2001); Pettijohn, C.E., Pettijohn, L.H., & Amico, M. (2001); Kuvaas, B. (2008) พบว่า การพัฒนาระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลดีต่อผลการดำเนินงานที่สำคัญขององค์กร ช่วยให้บุคลากรมีความพึงพอใจต่อการทำงานมากยิ่งขึ้น การประเมินผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพจะช่วยแก้ปัญหาการใช้เกณฑ์การประเมินที่แตกต่างกัน การใช้ความรู้สึกส่วนตัวในการประเมิน ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และส่งเสริมให้งานบรรลุเป้าหมาย (Noe, R.A., et al. 2004)

คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ก็ได้ดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงานแบบ 360 องศา ซึ่งการประเมินโดยวิธีนี้ จะมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานของบุคคลนั้น ๆ โดยเป็นการประเมินจากสี่ทิศทาง คือ จากหัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน ผู้ใต้บังคับบัญชา และตนเอง ซึ่งจะเน้นที่การประเมินพฤติกรรมหรือความสามารถที่เกี่ยวข้องกับงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลนั้นจะต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้ ซึ่งการประเมินนี้จะเป็นข้อมูลที่ได้มาจากหลายแหล่งเป็นเครื่องมือวัดการทำงานของบุคลากรที่มีพื้นฐานมาจากพฤติกรรมการทำงาน สิ่งสำคัญของระบบการประเมินนี้ คือ ทุกคนในหน่วยงานจะมีอิทธิพลต่อกันมากกว่าผู้บริหารเพียงคนเดียว เพราะทุกคนในคณะฯ ได้มีส่วนร่วมในการประเมิน ซึ่งจะช่วยลดอคติของการประเมินลงได้ ส่วนข้อเสียของการประเมินแบบ 360 องศา ก็คือ กลุ่มผู้ประเมินอาจจะรู้จักกันน้อย ทำให้ไม่สามารถให้คะแนนได้อย่างเที่ยงตรง หรือหัวหน้างานที่ไม่ประเมินผล

ตามลักษณะพฤติกรรมที่แท้จริง และการประเมินต้องใช้เวลาการประเมินค่อนข้างมาก และต้องเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องเอกสารในการดำเนินงานมากขึ้น

ดังนั้น การทำวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจต่อวิธีการประเมิน 360 องศา ที่นำมาใช้กับการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล : ระดับปฏิบัติการ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งงานทรัพยากรบุคคลได้ดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงานมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง แต่ยังไม่เคยศึกษาความพึงพอใจของบุคลากรต่อการประเมินผลการปฏิบัติงานแบบทฤษฎี 360 องศา ดังนั้น ทางคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าความพึงพอใจของบุคลากรสายสนับสนุน ระดับปฏิบัติการ ที่มีต่อการประเมินผลการปฏิบัติงานแบบทฤษฎี 360 องศา ซึ่งจะได้นำผลการวิจัยมาพัฒนาและปรับปรุงวิธีการประเมินผลให้สอดคล้องกับความพึงพอใจต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิธีการประเมิน 360 องศา ที่นำมาใช้กับการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อวิธีการประเมิน 360 องศา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาในด้านที่มีผลต่อการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อวิธีการประเมิน 360 องศา ที่นำมาใช้กับการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ตำแหน่งระดับปฏิบัติการ

โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอโครงการเพื่อขอรับการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนของมหาวิทยาลัยมหิดล และได้รับการพิจารณารับรองโครงการดังกล่าว รหัสโครงการเลขที่ MU-CIRB 2015/180.2611 หนังสือรับรองโครงการวิจัยเลขที่ COA.NO.2015/156.0912 วันที่รับรอง 11 ธันวาคม 2558 และสิ้นสุดการรับรองวันที่ 24 พฤศจิกายน 2559 ในการดำเนินการวิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากร คือ บุคลากรสังกัดคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 60 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 16 คน และบุคลากรสายสนับสนุนระดับปฏิบัติการ จำนวน 44 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรที่ใช้ศึกษามีดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน รายได้ต่อเดือน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผล ประกอบด้วย ด้านนโยบายและแผนการบริหารงาน เจตคติ ความรู้ ความสามารถ ระบบขั้นตอนกระบวนการทำงาน การพัฒนาองค์กร สภาพแวดล้อมและขวัญกำลังใจ ค่าตอบแทนและสวัสดิการ ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ความสุขในการทำงาน และระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน

3. ระยะเวลาและสถานที่ ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย จำนวน 12 เดือน ณ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

กรอบแนวคิด

ตัวแปรต้น

ปัจจัยส่วนบุคคล

เพศ

อายุ

วุฒิการศึกษา

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

รายได้ต่อเดือน

ตัวแปรตาม

ความพึงพอใจ

- ด้านนโยบายและแผนการบริหารงาน
- ด้านเจตคติ
- ด้านความรู้ความสามารถ
- ด้านระบบขั้นตอนกระบวนการทำงาน
- ด้านพัฒนาองค์กร
- ด้านสภาพแวดล้อมและขวัญกำลังใจ
- ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ
- ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน
- ด้านความสุขในการทำงาน
- ด้านระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน

แนวทางพัฒนา

จากผลวิจัยในครั้งนี้ ความพึงพอใจในด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการของบุคลากร คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าในส่วนของด้านอื่น ๆ ซึ่งคณะได้ดำเนินการจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรเพิ่มมากขึ้น อาทิเช่น มีการฉีดวัคซีนไข้หวัดใหญ่ มีการจ่ายเงินเกษียณให้กับผู้เกษียณอายุราชการ เป็นต้น

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) การรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) จากจำนวนประชากร

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยได้รับอนุญาตจากคณบดี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับผู้บริหารและบุคลากรสายสนับสนุน ระดับปฏิบัติการ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ตามความสนใจของผู้ตอบแบบสอบถาม และนำมาคิดคะแนนและวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows (Statistical Package for Social Science) มีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล โดยการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยและร้อยละ

3.2 วิเคราะห์ค่าระดับ ความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน โดยใช้สถิติพรรณนา การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ ร้อยละ

ผลการวิจัย

จากการศึกษาความพึงพอใจต่อวิธีการประเมิน 360 องศาที่นำมาใช้กับการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน ผลสรุปจากการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้พบประเด็นที่น่าสนใจในการนำมาสรุปผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	44	100.0
ชาย	14	31.8
หญิง	30	68.2
อายุ		
21 – 30 ปี	11	25.0
31 – 40 ปี	21	47.7
41 – 50 ปี	12	27.3
วุฒิการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	2.3
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	23	52.3
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	8	18.2
ปริญญาเอก	12	27.3
อื่น ๆ		
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน		
รองคณบดี/หัวหน้าภาควิชา/ผู้ช่วย	10	22.7
คณบดี		
หัวหน้างาน/หัวหน้าหน่วย	3	6.8
เจ้าหน้าที่	27	61.4
อื่น ๆ	4	9.1
รายได้ต่อเดือน		
10,000 – 20,000 บาท	10	22.7
20,000 – 30,000 บาท	17	38.6
มากกว่า 30,000 บาท	17	38.6

เพศ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 68.2

อายุ ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมา คือ อายุ 41-50 ปี และ อายุ 21-30 ตามลำดับ

วุฒิการศึกษาสูงสุด ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 52.3 รองลงมา คือ ปริญญาเอก ปริญญาโทหรือเทียบเท่า และต่ำกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมา คือ รองคณบดี/หัวหน้าภาควิชา/ผู้ช่วย คณบดี หัวหน้างาน/หัวหน้าหน่วย และ อื่น ๆ ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ 20,000- 30,000 บาท และ มากกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมา คือ 10,000-20,000 บาท

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของบุคลากรในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน 360 องศา ทั้ง 10 ด้าน

ด้าน	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ด้านที่ 1 ด้านนโยบายและแผนการบริหารงาน	3.795	0.717	มาก
ด้านที่ 2 ด้านเจตคติ	4.022	0.682	มาก
ด้านที่ 3 ด้านความรู้ความสามารถ	3.834	0.717	มาก
ด้านที่ 4 ด้านระบบขั้นตอนกระบวนการทำงาน	3.849	0.714	มาก
ด้านที่ 5 ด้านการพัฒนาองค์กร	3.750	0.842	มาก
ด้านที่ 6 ด้านสภาพแวดล้อมและขวัญกำลังใจ	3.732	0.854	มาก
ด้านที่ 7 ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ	3.695	0.829	มาก
ด้านที่ 8 ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน	3.984	0.742	มาก
ด้านที่ 9 ด้านความสุขในการทำงาน	3.761	0.845	มาก
ด้านที่ 10 ด้านระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.616	0.830	มาก
รวม	3.8038	0.7772	มาก

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความพึงพอใจต่อวิธีการประเมิน 360 องศา ที่นำมาใช้กับการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน โดยนำเสนอ ค่าเฉลี่ย($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แบ่งออกเป็น 10 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านนโยบายและแผนการบริหารงาน พบว่า ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.795 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.717

ด้านที่ 2 ด้านเจตคติ พบว่า ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.022 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.682

ด้านที่ 3 ด้านความรู้ความสามารถ พบว่า ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.834 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.717

ด้านที่ 4 ด้านระบบขั้นตอนกระบวนการทำงาน พบว่า ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.849 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.714 และพบว่า การยึดถือคำสั่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย และระเบียบในการปฏิบัติงาน มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.318 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.561

ด้านที่ 5 ด้านการพัฒนาองค์กร พบว่า ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.750 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.842 และยังพบว่า การมีโอกาสไปเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ โดยการศึกษาต่อการฝึกอบรม การประชุม สัมมนา ฯลฯ มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.386 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.082

ด้านที่ 6 ด้านสภาพแวดล้อมและขวัญกำลังใจ พบว่า ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.732 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.854

ด้านที่ 7 ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ พบว่า ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.695 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.829

ด้านที่ 8 ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน พบว่า ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.984 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.742

ด้านที่ 9 ด้านความสุขในการทำงาน พบว่า ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.761 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.845

ด้านที่ 10 ด้านระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน พบว่า ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.616 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.830

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อวิธีการประเมิน 360 องศา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

เป็นการเปรียบเทียบข้อมูลระดับความคิดเห็นต่อแบบประเมินสมรรถนะหลัก โดยการประเมิน 360 องศา ที่นำมาใช้กับการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน โดยนำเสนอค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ระดับความคิดเห็นต่อแบบประเมินสมรรถนะหลัก โดยการประเมิน 360 องศา พบว่า ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.909 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.82

การทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อการประเมิน 360 องศา ที่นำมาใช้กับการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน ทั้ง 10 ด้าน

ตารางที่ 3 การทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อการประเมิน 360 องศา ทั้ง 10 ด้าน

ความพึงพอใจต่อการประเมิน 360 องศา ทั้ง 10 ด้าน	ปัจจัยส่วนบุคคล				
	เพศ	อายุ	วุฒิการศึกษา	ตำแหน่ง หน้าที่ ปัจจุบัน	รายได้ต่อ เดือน
	<i>t</i>	<i>F</i>	<i>F</i>	<i>F</i>	<i>F</i>
	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.
ด้านที่ 1 ด้านนโยบายและแผนการ บริหารงาน	0.221 0.826	0.690 0.507	0.303 0.740	0.577 0.566	0.008 0.992
ด้านที่ 2 ด้านเจตคติ	-0.381 0.705	3.498 0.040*	2.516 0.093	2.594 0.087	3.756 0.032*
ด้านที่ 3 ด้านความรู้ความสามารถ	0.783 0.438	1.297 0.284	1.697 0.196	1.527 0.229	1.645 0.206
ด้านที่ 4 ด้านระบบขั้นตอนกระบวนการ ทำงาน	-1.957 0.057	0.374 0.772	0.268 0.848	0.363 0.780	0.051 0.985
ด้านที่ 5 ด้านการพัฒนาองค์กร	-0.174 0.863	2.575 0.067	0.320 0.811	1.337 0.276	3.006 0.041*
ด้านที่ 6 ด้านสภาพแวดล้อมและขวัญกำลังใจ	-0.315 0.754	0.787 0.508	0.877 0.461	0.268 0.848	0.616 0.609
ด้านที่ 7 ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ	-0.785 0.437	2.329 0.110	2.477 0.096	1.079 0.349	0.506 0.606
ด้านที่ 8 ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและ เพื่อนร่วมงาน	-0.461 0.647	1.566 0.221	0.173 0.842	0.924 0.405	0.458 0.636
ด้านที่ 9 ด้านความสุขในการทำงาน	-0.785 0.437	2.071 0.139	0.553 0.580	0.116 0.891	0.506 0.606
ด้านที่ 10 ด้านระบบการประเมินผลการ ปฏิบัติงาน	0.305 0.763	0.446 0.721	1.113 0.355	0.504 0.682	0.053 0.984
รวม	-0.354 0.592	1.563 0.336	1.029 0.502	0.928 0.511	1.060 0.569

ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อการประเมิน 360 องศา ทั้ง 10 ด้าน เมื่อพิจารณา ด้านที่ 2 ด้านเจตคติ พบว่าอายุ มีค่า F-test เท่ากับ 3.498 และค่า Sig เท่ากับ 0.040* และรายได้ต่อเดือนมีค่า F-test เท่ากับ 3.756 และค่า Sig เท่ากับ 0.032* ซึ่งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และด้านที่ 5 ด้านการพัฒนาองค์กร พบว่ารายได้ต่อเดือนมีค่า F-test เท่ากับ 3.006 และค่า Sig เท่ากับ 0.041* ซึ่งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

อภิปรายผล

บุคลากรคณะสัตวแพทยศาสตร์ ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการประเมิน 360 องศา ที่นำมาใช้กับการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน ทั้ง 10 ด้าน อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิ่งกาญจน์ ศิริบุญโกศัย (2554: 100) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติต่อระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานแบบ 360 องศา และความผูกพันกับองค์กรของพนักงานโรงพยาบาลเอกชน แห่งหนึ่งในเขตห้วยขวาง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31 ปี ขึ้นไป มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีตำแหน่งอยู่ในระดับปฏิบัติการ มีระดับความรู้ความเข้าใจต่อระบบการประเมินแบบ 360 องศา อยู่ในระดับมาก

ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของบุคลากรต่อวิธีการประเมิน 360 องศา ซึ่งจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบลรัตน์ ชูศรี (2553: 101) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ตามแนวคิดการประเมินแบบ 360 องศา กรณี ศึกษา : โรงเรียนสามบ่อวิทยา อำเภอรอนดง จังหวัดสงขลา พบว่า จากการประเมินผลของการใช้รูปแบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูตามแนวคิดการประเมินแบบ 360 องศา พบว่าครูมีพัฒนาการปฏิบัติงานคิดเป็นร้อยละ 94.44 ในภาพรวมครูและผู้บริหารมีความพึงพอใจต่อการ

รูปแบบการประเมินผล ตามแนวคิดการประเมินแบบ360 องศา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26$)

แนวทางการพัฒนา

จากผลวิจัยในครั้งนี้ ความพึงพอใจในด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการของบุคลากรคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าในส่วนของด้านอื่น ๆ ซึ่งคณะได้ดำเนินการจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรเพิ่มมากขึ้น อาทิเช่น มีการฉีดวัคซีนไข้หวัดใหญ่ และวัคซีนพิษสุนัขบ้า ประจำปี มีการจ่ายเงินเกษียณให้กับผู้เกษียณอายุราชการ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรมีการจัดทำข้อมูลในระบบสารสนเทศให้เป็นปัจจุบันเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การประเมิน หรือวิธีการที่เข้าถึงการประเมินในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์
2. ควรมีการทำคู่มือ หรือ SOP ที่ใช้ในระบบการประเมิน เพื่อการเข้าถึงที่ง่ายขึ้น
3. สอบถามถึงความต้องการด้านการสวัสดิการของบุคลากรคณะสัตวแพทยศาสตร์ เพื่อให้รู้ถึงความต้องการที่แท้จริง และมีประโยชน์กับบุคลากรสูงสุด

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำวิจัยประเด็นดังต่อไปนี้

ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรสายสนับสนุน ประเภทอื่น ๆ ด้วย อาทิเช่น ประเภทวิชาชีพเฉพาะ หรือ ประเภทสนับสนุนวิชาการ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ครบถ้วน สามารถนำผลการวิจัยไปวางแผนพัฒนาบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กึ่งกาญจน์ ศิริบุญโกศัย. (2554). *ความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิดดีต่อระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานแบบ 360 องศา และความผูกพันกับองค์กรของพนักงานโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งในเขตห้วยขวาง* (ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- นวพร อัมพวา. (2556). *การศึกษาคำความคิดเห็นของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการประเมินผลการปฏิบัติงานและความผูกพันต่อองค์กร*. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. ใน รายงานการประชุมวิชาการประจำปี สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ ประจำปี พ.ศ. 2556, น. 2-18. นครปฐม: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รัตนา เครือฟุ้ง. (2550). *ความคิดเห็นของบุคลากรคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน แบบ 360 องศา*. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณวิภา ไตลังคะ. (2552). *ระบบการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อการพัฒนาอาจารย์ระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน* (รายงานการวิจัย). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- อุบลรัตน์ ชูศรี. (2553). *การพัฒนารูปแบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ตามแนวคิดการประเมินแบบ 360 องศา กรณี ศึกษา : โรงเรียนสามบ่อวิทยา อำเภอรอนดง จังหวัดสงขลา* (ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมิน). มหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา.
- Ghorpade, J., Chen, M., & Caggiano, J. (1995). Creating quality-driven performance appraisal system. *Academy of Management Executive*, 9, 32-41.

- Guthrie, J.P. (2001). High-involvement work practice, turnover, and productivity: evidence from New Zealand. *Academy of Management Journal*, 44, 180-190.
- Kuvaas, B. (2008). An exploration of how the employee-organization relationship affect the linkage between perception of developmental human resource practice and employee outcomes. *Journal of Management Studies*, 45, 1-25.
- Mayer, R.C., & Davis, J.H. (1998). The effect of performance appraisal system on trust for management: a field quasi-experiment. *Journal of Applied Psychology*, 84, 123-136.
- Noe, R.A., et al. (2004). *Fundamental Human Resource Management*. New York: McGraw Hill.
- Pettijohn, C.E., Pettijohn, L.H., & Amico, M. (2001). Characteristics of performance appraisal and their impact on sales force satisfaction. *Human Resource Development Quarterly*, 12, 127-146.

Author

Miss. Rujikarn Watcharalertthitikul

Human Resource office, Faculty of Veterinary Science
Mahidol University 999 Phuttamonthon 4 Road, Salaya,
Nakhon Pathom 73170

Tel: 094-9456922 Email : rujikarn.wat@mahidol.edu

ส่วนประกอบของบทความ

บทความวิชาการ

ในการเขียนบทความวิชาการ ควรชี้ประเด็นที่ต้องการนำเสนอให้ชัดเจนและมีลำดับเนื้อหาที่เหมาะสม บทความวิชาการควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. **ชื่อเรื่อง (Title)** ใช้คำที่สั้น กระชับ และมีความหมายชัดเจน ให้เขียนเป็นระดับกลุ่มคำไม่ใช่ระดับประโยค และต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยก่อนและตามด้วยชื่อเรื่องภาษาอังกฤษในบรรทัดต่อมา แต่ให้เขียนชื่อเรื่องเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้นในกรณีที่บทความเขียนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ความยาวระหว่าง 8-15 คำ

2. **บทคัดย่อ (Abstract)** สรุปเนื้อหาของบทความให้ได้ใจความชัดเจน ให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยเขียนเป็นภาษาไทยก่อน ความยาวไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ หรือระหว่าง 150-200 คำ ให้เขียนบทคัด เป็นภาษาอังกฤษเท่านั้นในกรณีที่บทความเขียนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ

3. **คำสำคัญ (Keyword)** ระบุคำสำคัญของเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับนำไปใช้ เป็นคำสืบค้นในระบบฐานข้อมูลได้บทคัดย่อ ต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ ให้เขียนคำสำคัญเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ในกรณีที่บทความเขียนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ

4. **บทนำ (Introduction)** นำเสนอข้อมูลเบื้องต้นของเนื้อหา รวมทั้งระบุถึงขอบเขตเนื้อหาของบทความ

5. **เนื้อหา (Body of text)** ระบุเนื้อหาหลักของบทความ โดยแบ่งออกเป็นประเด็นย่อย ๆ และมีการจัดเรียงลำดับหัวข้อตามรายละเอียดของเนื้อหา

6. **การอ้างอิง (References)** อ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา (In-text citation) โดยใช้ระบบนาม-ปี (Author-Year) ตามรูปแบบ APA (American Psychological Association) ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 (6th edition) และเอกสารอ้างอิงทุกรายการที่ปรากฏในบทความต้องมีรายชื่อปรากฏอยู่ในรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ (References) ด้วย

บทความวิจัย

ให้นำเสนอผลการวิจัยที่ค้นพบ อย่างเป็นระบบ โดยบทความวิจัยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. **ชื่อเรื่อง (Title)** ใช้คำที่สั้น กระชับ และมีความหมายชัดเจน ให้เขียนเป็นระดับกลุ่มคำไม่ใช่ระดับประโยค และต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยก่อนและตามด้วยชื่อเรื่องภาษาอังกฤษในบรรทัดต่อมา แต่ให้เขียนชื่อเรื่องเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ในกรณีที่บทความเขียนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ความยาวระหว่าง 8-15 คำ

2. **บทคัดย่อ (Abstract)** สรุปสาระสำคัญของงานวิจัย ซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์การวิจัย ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิจัย ต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ความยาวแต่ละภาษาไม่เกิน 1 หน้า หรือระหว่าง 150-200 คำ ให้เขียนบทคัดย่อเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ในกรณีที่บทความเขียนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ

3. **คำสำคัญ (Keywords)** ระบุนำสำคัญของเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับนำไปใช้เป็นคำสืบค้นในระบบฐานข้อมูลได้บทคัดย่อ ต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษจำนวน 3-5 คำ ให้เขียนคำสำคัญเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ในกรณีที่บทความเขียนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ

4. **บทนำ (Introduction)** ระบุมถึงความสำคัญของปัญหาที่ศึกษา วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและประโยชน์โดยรวมที่จะเกิดขึ้นจากผลการวิจัย

5. **วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objective)** ระบุมุ่งวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยให้ชัดเจนและสะท้อนถึงภาพรวมทั้งหมดของงานวิจัย

6. **วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology)** ระบุมิธีวิจัยที่ครอบคลุมถึงประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัยขั้นตอนการเก็บข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

7. ผลการวิจัย (Results) ระบупผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

8. อภิปรายผล (Discussion) นำเสนอผลการวิจัยโดยอ้างอิงถึงทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนผลการวิจัยที่ค้นพบหรือเห็นแย้งที่สมเหตุสมผล

9. ข้อเสนอแนะ (Recommendations) เสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์และเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

10. การอ้างอิง (References) ใช้การอ้างอิงตามรูปแบบ APA (American Psychological Association) ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 (6th edition)

ตัวอย่างการอ้างอิงในเนื้อหา

1. (ผู้แต่ง, ปีพิมพ์, เลขหน้า) ไร้ท้ายข้อความที่อ้างอิง เช่น

(สุนีย์ มัลลิกะมาส, 2549, น. 200-205)

(McCartney & Phillips, 2006, pp. 498-499)

(Murphy, 1999, p. 85)

กรณีที่ไม่ปรากฏเลขหน้าให้ลงแค่ชื่อผู้แต่งกับปีพิมพ์ไว้ในวงเล็บเดียวกัน เช่น

(สุนีย์ มัลลิกะมาส, 2549)

2. ผู้แต่ง (ปีพิมพ์, เลขหน้า) กรณีมีการระบุชื่อผู้แต่งในเนื้อหาแล้ว ไม่ต้องระบุไว้ในวงเล็บท้ายข้อความที่อ้างอิงอีก เช่น

ลดาพร บุญฤทธิ์ (2539, น. 49) ได้ศึกษาถึง.....

Kanokon Boonsarnsuk (2002, p. 14) studied.....

ตัวอย่างรายการอ้างอิง

ตัวอย่างการเขียนเอกสารอ้างอิงกรณีที่เป็นหนังสือ

ไชยยัง รุจจนเวท. (2530). 20 ปีสวนสมุนไพร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. กรุงเทพฯ: บริษัทไปยาลใหญ่ ศรีเอทีพีเฮาส์.

ตัวอย่างการเขียนเอกสารอ้างอิงกรณีที่เป็นวารสาร

กรัณฐรัตน์ บุญช่วยธนาสิทธิ์ และจุฑารัตน์ เสรีวัตร. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม
การส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยในนักศึกษา คณะการแพทย์แผน
ตะวันออกมหาวิทยาลัยรังสิต. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์
ทางเลือก*, 8(1), 76-80.

ตัวอย่างการเขียนเอกสารอ้างอิงกรณีที่เป็นวิทยานิพนธ์

ฉันทพร วณิชฤทธา. (2550). *การจัดการความรู้ในชุมชน: กรณีศึกษาด้านการจัดการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนมีส่วนร่วม จังหวัดสมุทรสงคราม* (วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). นครปฐม: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ตัวอย่างการเขียนเอกสารอิเล็กทรอนิกส์

1. เว็บไซต์ มีผู้แต่งหรือหน่วยงานรับผิดชอบ

ผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). *ชื่อบทความ*. สืบค้น วัน เดือน ปี, จาก <http://www.xxxxxxxxxx>
สุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย. (2554). *จัดระเบียบสำนักงานทนายความ*. สืบค้น 21 มิถุนายน
2554, จาก [http://www.lawyerscouncil.or.th/2011/index.php?name=](http://www.lawyerscouncil.or.th/2011/index.php?name=knowledge)
knowledge

ตัวอย่างการเขียนเอกสารการประชุมวิชาการ

ผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). *ชื่อบทความหรือชื่อเรื่องของบท*. ใน หรือ In ชื่อ
บรรณาธิการ (บ.ก. หรือ Ed. หรือ Eds.), *ชื่อการประชุม* (น. หรือ p. หรือ
pp. เลขหน้า). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ซัซพล มงคลิก. (2552). การประยุกต์ใช้กระบวนการลำดับขั้นเชิงวิเคราะห์ในการจัด
ตารางการผลิตแบบพหุเกณฑ์: กรณีศึกษาโรงงานอุตสาหกรรมผลิตยา. ใน *การ
ประชุมวิชาการการบริหารและการจัดการ ครั้งที่ 5* (น. 46). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการหรือ บทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารมนุษยและสังคม

1. ส่งบทความวิจัยฉบับเต็มในรูปแบบของ Word File จำนวน 1 ชุด เป็นแฟ้มข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้โปรแกรม Microsoft Office Word 2010 ขึ้นไป พร้อมแนบไฟล์สแกน PDF แบบเสนอผลงานวิชาการเพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารวิชาการมนุษยและสังคม ส่งบทความผ่านทางเว็บไซต์ <http://huso-journal.ssru.ac.th> หรือ ส่งมาที่ E-mail: huso_journal@outlook.co.th (ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมที่ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เลขที่ 319 ถนนไทยพันทนา ตำบลโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ 33000 โทรศัพท์: 095-6129690/ 097-0404357)

2. เป็นบทความวิจัยและบทความวิชาการทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เกี่ยวกับสาขาภาษาและภาษาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การพัฒนาชุมชน วรรณคดี สังคมวิทยา มานุษยวิทยา นิเทศศาสตร์ บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ศิลปกรรม เศรษฐศาสตร์ ศาสนาและปรัชญา จิตวิทยา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ และสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. ความยาวของบทความโดยนับรวมรูปภาพ ตาราง เอกสารอ้างอิงและประวัติผู้เขียน จำนวน 15-20 หน้า ขนาดกระดาษ A5

4. แบบอักษร (Font) บทความ

4.1 ให้พิมพ์ด้วยตัวอักษร TH Sarabun New ขนาด 14 และพิมพ์เนื้อหาในลักษณะคอลัมน์เดียว (One column) กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเป็นแบบระยะพิมพ์เดี่ยว (Single space) ระยะขอบบน-ล่าง 2 เซนติเมตร และระยะขอบซ้าย-ขวา 1.8 เซนติเมตร

4.2 ชื่อบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ด้วยตัวหนา โดยใช้ขนาดอักษร 16 ชิดขอบขวา กรณีเป็นภาษาอังกฤษ ให้ใช้อักษรตัวแรก เป็นตัวใหญ่สำหรับคำหลักต่าง ๆ

4.3 ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน (และอาจารย์ที่ปรึกษา) ให้มีทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ และให้ใช้หมายเลขกำกับชื่อผู้เขียนหรืออาจารย์ที่ปรึกษาเฉพาะที่เป็นภาษาไทยเท่านั้น พิมพ์ด้วยตัวหนาโดยใช้ขนาดอักษร 14 ชิดขอบขวา

4.4 ชื่อสาขาวิชา คณะ และสถาบันการศึกษาต้นสังกัด ให้พิมพ์ที่บรรทัดล่าง ต่อจากชื่อผู้วิจัยชิดขอบขวา พิมพ์อักษรเป็นตัวบางขนาด 12 ใช้เขียนทั้งภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ แต่ให้ใช้หมายเลขกำกับเฉพาะที่ภาษาไทยเท่านั้น

5. เป็นบทความภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ในกรณีที่ เป็นบทความภาษาอังกฤษต้องผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและลงนามรับรองจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษก่อนส่งให้บรรณาธิการ

6. ต้องเป็นบทความที่ไม่เคยตีพิมพ์หรือเผยแพร่ที่ใดมาก่อนหรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น

7. บทความต้องมีสาระสังเขป (บทคัดย่อ) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ A5 หรือระหว่าง 150-200 คำ ในกรณีที่บทความเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ให้เขียนบทคัดย่อเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น

8. ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามระบบการอ้างอิงเอกสารและหลักเกณฑ์การนำเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารมนุษยและสังคม

9. ผลการพิจารณาให้ตีพิมพ์บทความ ให้ถือมติของกองบรรณาธิการเป็นที่สิ้นสุด

10. บทความที่ไม่ผ่านการพิจารณาให้ตีพิมพ์ กองบรรณาธิการจะแจ้งให้ทราบ แต่จะไม่ส่งต้นฉบับคืนให้ผู้เขียน

11. ผู้เขียน/คณะผู้เขียน (ผู้วิจัย/คณะผู้วิจัย) ต้องเขียนข้อมูลส่วนตัวโดยย่อเป็นภาษาอังกฤษไว้ในส่วนท้ายสุดของบทความต่อจากเอกสารอ้างอิง โดยให้ระบุตำแหน่ง (นาย/นาง/นางสาว) ตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์/รองศาสตราจารย์/ศาสตราจารย์) (ถ้ามี) คุณวุฒิปริญญาเอก (ดร.) (ถ้ามี) พร้อมใส่ข้อมูลที่อยู่ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ รวมทั้งรหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรสาร และอีเมลด้วย ในกรณีที่ เป็นนักศึกษาปริญญาโทหรือปริญญาเอก ให้เขียนเฉพาะข้อมูลนักศึกษาเท่านั้น โดยไม่ต้องใส่ข้อมูลของอาจารย์ที่ปรึกษา ตัวอย่างเช่น

Author

Assistant Professor Dr. Anansak Phuangk

Information Science and Library Science Program, Faculty of
Humanities and Social Sciences

Sisaket Rajabhat University 319 Thaipantha Rd., Pho Sub-district,
Muang District, Sisaket Province 33000

Tel: 093-327-7303 Email: huso_journal@outlook.co.th

วิธีการจัดส่งบทความ

ท่านสามารถส่งบทความได้ 2 วิธี

1. ส่งแบบเสนอผลงานวิชาการและไฟล์ข้อมูลบทความ ผ่านทางเว็บไซต์ (วารสารวิชาการมนุษยและสังคม) <http://huso-journal.sskru.ac.th>

2. ส่งบทความมาที่ E-mail: huso_journal@outlook.co.th หรือ กองบรรณาธิการวารสารวิชาการมนุษยและสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ 319 ถ.ไทยพันทา ต.โพธิ์ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000 โทรศัพท์: 095-6129690/ 097-0404357 สำหรับบทความที่ผ่านการกลั่นกรองแล้ว จะได้รับการตีพิมพ์ลงในวารสารเพื่อเผยแพร่ต่อไป

แบบเสนอผลงานวิชาการเพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารวิชาการมนุษยและสังคม
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

เรียน บรรณาธิการวารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ข้าพเจ้า (ชื่อ-สกุล).....

(ภาษาอังกฤษ).....

ตำแหน่งทางวิชาการ(โปรดระบุ)

☐ ศาสตราจารย์ ☐ รองศาสตราจารย์ ☐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

☐ ดร. ☐ อาจารย์ ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

☐ นาย ☐ นางสาว ☐ นาง

ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์(ที่ติดต่อได้)

.....
.....
.....

โทรศัพท์ที่ทำงาน.....

โทรศัพท์มือถือ.....

โทรสาร.....E-mail.....

มีความประสงค์ขอส่งผลงานวิชาการ เรื่อง:

ชื่อผลงาน

(ภาษาไทย).....

ชื่อผลงาน

(ภาษาอังกฤษ).....

ประเภทของผลงานวิชาการ

☐ บทความวิจัย

☐ บทความวิชาการ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าผลงานนี้

☐ เป็นผลงานของข้าพเจ้าเพียงผู้เดียว

☐ เป็นผลงานของข้าพเจ้าและผู้ที่ระบุชื่อในผลงาน

ผลงานนี้ยังไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อน และจะไม่นำไปเพื่อพิจารณาตีพิมพ์
ในวารสารอื่น ๆ นับจากวันที่ข้าพเจ้าได้ส่งผลงานต้นฉบับนี้และข้าพเจ้าได้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา
ตรวจสอบความถูกต้องของ Abstract และบทความภาษาอังกฤษแล้ว

ลายมือชื่อเจ้าของบทความ.....

(.....)

วันที่.....

ลายมือชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา.....

(.....)

วันที่.....

แบบรับรองบทความวิจัย

จากปริญญานิพนธ์/วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์

เรียน บรรณาธิการวารสารวิชาการมนุษยและสังคม มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ข้าพเจ้า (ชื่อ-สกุล).....

(ภาษาอังกฤษ).....

ตำแหน่งทางวิชาการ(โปรดระบุ)

☐ ศาสตราจารย์ ☐ รองศาสตราจารย์ ☐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

☐ ดร. ☐ อาจารย์ ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

☐ นาย ☐ นางสาว ☐ นาง

ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์(ที่ติดต่อได้)

.....
.....

โทรศัพท์ที่ทำงาน.....

โทรศัพท์มือถือ.....

โทรสาร.....E-mail.....

ขอรับรองว่าได้ตรวจสอบบทความวิจัยจากปริญญานิพนธ์/วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง:

ชื่อผลงาน

(ภาษาไทย).....

.....

ชื่อผลงาน

(ภาษาอังกฤษ).....

.....

ของนิสิต ชื่อ-สกุล.....

ว่าถูกต้องตามหลักวิชาการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งบทความนี้ไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ที่ไหนมาก่อน
และไม่อยู่ระหว่างการเสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่น

ลายมือชื่อ.....

(.....)

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

วันที่.....